

Budapest,
1999. június 28.,
hétfő

57. szám

Ára: 360,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
1999: LXIV. tv.	A társadalombiztosítási járulék-folyószámlák rendezéséről ... 3522
1999: LXV. tv.	A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény, valamint a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény módosításáról 3523
1999: LXVI. tv.	A távközlésről szóló 1992. évi LXXII. törvény módosításáról .. 3523
1999: LXVII. tv.	A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet egyes településein az építési tevékenység átmeneti szabályozásáról szóló 1999. évi XXXII. törvény módosításáról 3526
1999: LXVIII. tv.	A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosításáról 3527
1999: LXIX. tv.	A szabálysértésekről 3546
99/1999. (VI. 28.) Korm. r.	A tűzvédelmi hatósági tevékenység részletes szabályairól, a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok illetékességi területéről szóló 115/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet módosításáról .. 3573
100/1999. (VI. 28.) Korm. r.	Az állami felsőoktatási intézmények karainak felsorolásáról szóló 25/1995. (III. 8.) Korm. rendelet módosításáról 3573
13/1999. (VI. 28.) BM r.	A körzeti polgári védelmi parancsnokságok illetékességi területe megállapításáról szóló 49/1997. (IX. 16.) BM rendelet módosításáról 3574
38/1999. (VI. 28.) GM r.	A motorhajtó anyagok és egyes kőolajtermékek belföldi forgalmazásáról szóló 71/1995. (XII. 26.) IKM rendelet módosításáról 3574
6/1999. (VI. 28.) HM r.	A honvédelmi üdültetésről szóló 11/1998. (VI. 11.) HM rendelet módosításáról 3575
118/1999. (VI. 28.) KE h.	Egyetemi tanári kinevezésről és egyidejűleg rektori megbízásról 3576
119/1999. (VI. 28.) KE h.	Egyetemi tanári kinevezésekről 3576
	Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal közleménye az 1999. július 1-je és szeptember 30-a között alkalmazható üzemanyagárakról 3580

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

1999. évi LXIV. törvény

a társadalombiztosítási járulék-folyószámlák rendezéséről*

Az Országgyűlés a társadalombiztosítási kötelezettségekről vezetett járulék-folyószámlák rendezése érdekében a következő törvényt alkotja:

1. § (1) Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: APEH) megyei járulékigazgatóságai, valamint a Fővárosi és Pest Megyei Járulékigazgatóság (a továbbiakban: járulékigazgatóságok) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 49. §-a szerint járulékfizetésre kötelezettek, illetőleg a Tbj. 34. §-a alapján megállapodást kötött személyek (a továbbiakban: járulékfizetésre kötelezettek) folyószámláinak — 1999. január 31-i — állapotáról 1999. július 31-ig értesítést adnak ki.

(2) Az értesítés kézbesítése a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó szabályok szerint történik.

(3) A járulékfizetésre kötelezett az értesítés kézbesítésétől számított 30 napon belül írásban észrevételt tehet.

2. § (1) A járulékigazgatóság a járulékfizetésre kötelezettet legalább 15 napos határidővel egyeztetésre idézheti. Az egyeztetés lefolytatása kötelező, ha a járulékfizetésre kötelezett észrevételt tett, illetőleg, ha kéri az egyeztetés lefolytatását.

(2) Az idézésnek tartalmaznia kell az egyeztetés tárgyát, helyét, időpontját és az idézett felhívását arra, hogy a kötelezettségek teljesítésére vonatkozó bevallási és befizetési bizonylatokat, valamint az egyéb iratokat köteles magával hozni és azokat az egyeztetés végző személy rendelkezésére bocsátani.

3. § (1) Az egyeztetés során a bemutatott bizonylatokat és egyéb iratokat a járulékigazgatóság adataival össze kell vetni és ennek eredményeként meg kell állapítani a járulékfizetésre kötelezett folyószámlájának tényleges egyenlegét.

(2) Az egyeztetés során a járulékfizetésre kötelezett kérheti az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.) szerint meghatározott fizetési könnyítések alkalmazását.

4. § (1) Az egyeztetés eredményét jegyzőkönyvben kell rögzíteni.

(2) A jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell a járulékfizetési kötelezettségből eredő, 1999. január 31-ét megelőzően keletkezett tartozást, a bírságot és késedelmi pótlékot külön bontásban.

5. § (1) Ha a járulékfizetésre kötelezett a jegyzőkönyv aláírásától számított 30 napon belül igazolja, hogy megfizette az egyeztetés során megállapított járuléktartozását, akkor a járulékigazgatóság a késedelmi pótlék és bírságtartozást elengedi.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezés alkalmazását az a járulékfizetésre kötelezett is kérheti tartozásának rendezésére, aki e törvény hatálybalépésekor érvényes megállapodással, fizetési könnyítési határozattal rendelkezik, illetőleg aki az 1. § (1) bekezdésében meghatározott értesítésben foglalt állapot-közléssel egyetért.

(3) Ha a járulék-folyószámlán mutatkozó járuléktartozás a 10 000 forintot nem haladja meg, akkor a járuléktartozást, a késedelmi pótlék és bírság összegét a járulékigazgatóság elengedi. Ebben az esetben a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 38. §-ának (2) bekezdése nem alkalmazható.

6. § (1) A járulék-folyószámlák egyeztetett egyenlegét 1999. december 31-ig meg kell állapítani.

(2) A járulékigazgatóságoknál a Tbj. 53. §-ának (1) bekezdése szerint — 1999. február 1-jei esedékességgel — megnyitott és vezetett járulék-folyószámlák nyitóegyenlegeként az e törvény alapján lefolytatott egyeztetési eljárás során megállapított egyenlegek kerülnek felvezetésre.

(3) A nyitóegyenlegeként felvezetésre került tételek kezelése a továbbiakban az Art. szerint történik.

7. § (1) E törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. Egyidejűleg az Art. 50. §-a (7) bekezdésének szövegében a „a Vasutas Társadalombiztosítási Igazgatóság, illetőleg” szövegrész hatályát veszti.

(2) A járulékokkal kapcsolatos bejelentés, bevallás és adatszolgáltatás 1999. évben és 1999. évre vonatkozóan mágneses adathordozón nem teljesíthető.

(3) A járulékigazgatóságok a járulékfizetésre kötelezettektől a nyilvántartási rendszer kialakítása érdekében — szükség esetén — a Tbj. 49. §-ában meghatározott adatkör vonatkozásában kiegészítő adatszolgáltatást kérhetnek.

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. június 22-i ülésnapján fogadta el.

(4) A folyószámla egyenlegének megállapításával összefüggő eljárásra az e törvényben foglalt eltérésekkel a Tbj. 56. §-át kell alkalmazni.

(5) Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 5. §-ának (1) bekezdése új *f*) ponttal egészül ki:

[5. § (1) *Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímenek keletkező jövedelmek után:*]

„*f*) az iskolai szövetkezet és az iskolai szövetkezeti csoport nappali tagozatos tanuló, hallgató tagjának az iskolai szövetkezet, illetve az iskolai szövetkezeti csoport tevékenységében kifejtett személyes közreműködéséért a törvény hatálybalépését követően kapott ellenszolgáltatás után.”

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi LXV. törvény

**a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló
1993. évi LXXVII. törvény, a helyi önkormányzati
képviselők és polgármesterek választásáról szóló
1990. évi LXIV. törvény, valamint a választási eljárásról
szóló 1997. évi C. törvény módosításáról***

1. § A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Nek. tv.) 33. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés jelölése (4) bekezdésre változik:

„(3) A (2) bekezdés szerint összehívott elektori gyűlés határozatképtelensége esetén az Országos Választási Bizottság egy alkalommal ismételtlen összehívja az elektorok gyűlését a határozatképtelen gyűlés időpontjától számított 60 napon belüli időpontra.”

2. § A Nek. tv. 34. §-ának utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az elektorok gyűlése határozatképes, ha azon legalább a megválasztott elektorok fele részt vesz.”

3. § A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény 50/C. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a helyi kisebbségi önkormányzat képviselő-testületét feloszlatták vagy feloszlott, illetőleg ha a képviselők száma a képviselő-testület működéséhez szükséges létszám alá csökken [(6) bekezdés], időközi választást kell tartani.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. június 22-i ülésnapján fogadta el.

4. § A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 115. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a településen csak helyi kisebbségi önkormányzati időközi választásra kerül sor, a szavazóköröket úgy is ki lehet alakítani, hogy egy szavazókörre a 10. § (1) bekezdésében meghatározottnál több választópolgár jusson. Ha a szavazókörök száma kevesebb, mint a 23. § (1) bekezdése szerint megválasztott szavazatszámú bizottságok száma, a helyi választási iroda vezetője állapítja meg, hogy mely szavazatszámú bizottságok működnek az időközi választáson.”

5. § A Ve. a következő alcímmel és 115/A. §-sal egészül ki:

„*Megismételt választás*

115/A. § Ha a választást a választási bizottság vagy a bíróság megismételteti, az illetékes választási bizottság a megismételt választást a megismételtetett választást követő 30 napon belülre tűzi ki.”

6. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) Az 1. §-ban foglalt rendelkezést azon kisebbségek esetén, amelyek e törvény hatálybalépésekor azért nem rendelkeztek országos önkormányzattal, mert az országos önkormányzatot választó elektori gyűlés határozatképtelen volt, úgy kell alkalmazni, hogy az Országos Választási Bizottság az e törvény hatálybalépésétől számított 60 napon belüli időpontra összehívja az országos önkormányzatot választó elektori gyűlést.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi LXVI. törvény

**a távközlésről szóló 1992. évi LXXII. törvény
módosításáról***

Az Országgyűlés a távközlésről szóló, módosított 1992. évi LXXII. törvényt (a továbbiakban: Tt.) a következőképpen módosítja:

1. § (1) A Tt. 7. §-a a következő új (1) bekezdéssel egészül ki és ezzel egyidejűleg a jelenlegi (1)—(4) bekezdések számozása (2)—(5) bekezdésekre változik:

„(1) Hálózati szerződés távközlő hálózatok összekapcsolására, illetőleg távközlő hálózat részleges vagy teljes használatának szolgáltatás céljára történő időleges átengedésére köthető.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. június 22-i ülésnapján fogadta el.

(2) A Tt. 7. §-ának az (1) bekezdéssel átszámozott (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A távközlő hálózatok összekapcsolásának, illetőleg részleges vagy teljes használatuk szolgáltatás céljára történő időleges átengedésének feltételeit a Kormány rendeletben állapítja meg.”

2. § A Tt. a következő 12/A. §-sal egészül ki:

„12/A. § A Tt. 10. §-ának (2) bekezdésében, 11. §-ának (2) bekezdésében, 12. §-ának (1) és (2) bekezdésében a közcélú szolgáltató kötelezettségeit és jogait kizárólag a közcélú távbeszélő-szolgáltatásra kell alkalmazni.”

3. § A Tt. 15. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A táviratszolgáltatás nyújtásának feltételeit a távközlési szervezet és a postai szolgáltató üzletszabályzatban határozza meg.”

4. § A Tt. 19. §-a (4) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(4) A miniszter rendeletben állapítja meg*]

„*a*) a távközlési építmények (összeköttetések) létesítésének, üzembe helyezésének, átalakításának, átminősítésének, megszüntetésének feltételeit,”

5. § A Tt. 19/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A megfelelőség igazolásának eljárását, a vizsgáló vagy ellenőrző, illetőleg tanúsító szervezetek felhatalmazását, tevékenységét, a megfelelőség tanúsítás, a megfelelőégi nyilatkozat, a típusvizsgálati tanúsítvány kiadásának feltételeit és eljárását, továbbá a megfelelőség lényegi követelményeit a miniszter rendeletben állapítja meg.”

6. § A Tt. a következő 20/A. §-sal egészül ki:

„20/A. § A számozással és címkijelöléssel kapcsolatos eljárás szabályait, a szám- és címtartományok egyes szolgáltatások közötti felosztását, valamint a használók jogait és kötelezettségeit a Kormány rendeletben állapítja meg.”

7. § A Tt. 26. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Távközlő eszközöknek ingatlanon való elhelyezése érdekében, valamint ingatlanon elhelyezett távközlőeszközök esetében a közcélú szolgáltató kérelmére — közérdekből — a hatóság határozatával szolgalmi vagy más használati jogot alapíthat, illetőleg vezetékjogot engedélyezhet.”

8. § A Tt. 33. §-a (1) bekezdésének *l*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(1) E törvény alkalmazásában állami feladat:*]

„*l*) a Távközlési Érdekegyeztető Fórum, a Távközlési Mérnöki Minősítő Bizottság, valamint az Informatikai Érdekegyeztető Fórum működésének támogatása.”

9. § A Tt. 40. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A korlátozott erőforrással való gazdálkodás érdekében a közcélú távközlési szolgáltatások végzéséhez felhasznált szám- és címtartományok lekötéséért és használatáért — ha jogszabály másként nem rendelkezik — a miniszter által a pénzügyminiszterrel egyetértésben kiadott rendeletben megállapított mértékű díjat kell fizetni.”

10. § A Tt. Mellékletének 6., 7., 8., 10. és 24. *c*) pontjai e törvény *Melléklete* szerint módosulnak.

11. § (1) E törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba, egyidejűleg

a) a Tt. 4. §-a (3) bekezdésének utolsó mondata,

b) a Tt. 19/A. §-ának (1) bekezdéséből az „anyagot” szövegrész,

c) a Tt. 28. §-ának (2) bekezdése,

d) a Tt. 34. §-a *a*) pontjának második fordulata,

e) a Tt. 39. §-a (2) bekezdésének második mondatából az „illetőleg — a 4. § (3) bekezdése alapján — köteles” szövegrész,

f) a Tt. Melléklete 21. pontjának *a*) és *b*) alpontjai „köz célú” szövegrésze

hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépését követően

a) távközlési szervezet vagy olyan vállalkozás, amelyben távközlési szervezet közvetve vagy közvetlenül jelentős befolyással rendelkezik,* saját vagy az előzőekben meghatározott vállalkozások bármelyike közcélú távbeszélő-hálózatával** párhuzamos, műsorelosztási tevékenységre alkalmas vezetékes (kábeles)*** hálózatot — kivéve a harmincezer népességszám alatti településeket**** — nem létesíthet, nem bérelhet, illetőleg a felette való rendelkezési jogot egyéb módon nem szerezheti meg,

b) a műsorelosztást végző távközlési szervezet, valamint a közcélú kábeles műsorelosztást végzők, vagy az olyan vállalkozások, amelyekben ezek közvetve vagy közvetlenül jelentős befolyással***** rendelkeznek, csak abban az esetben folytathatnak műsorelosztási szolgáltatást, illetőleg szerezhetnek a Tt. 20. §-ának (2) bekezdése alapján szolgáltatási engedélyt, ha az illetékes hatóságnál igazolták, hogy a kábeles műsorelosztó vállalkozásuk vételkörzete együttesen sem haladja meg a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 115. §-ának (4) bekezdésében a szolgáltatás vételkörzetére vonatkozóan meghatározott mértéket,

* A gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény 289. §-a.

** A távközlésről szóló 1992. évi LXXII. törvény mellékletének 8. pontja.

*** A távközlésről szóló 1992. évi LXXII. törvény mellékletének 12. pontja.

**** Magyar Statisztikai Évkönyv 1997. (1998-as adatok 2.11.).

***** A rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 126. §-ának (1) bekezdése.

c) kábeles műsorelosztási szolgáltatást jelen törvény hatálybalépésétől számított 181. naptól csak olyan önálló jogi személyiségű gazdasági társaság végezhet, amely nem nyújt koncesszióköteles távközlési szolgáltatást,

d) nem kell önálló jogi személyiségű társaságot alakítaniuk azon kábeles műsorelosztási szolgáltatást végző nem jogi személyiségű vállalkozásoknak, melyeknek szolgáltatási területén e törvény hatálybalépésekor az előfizetői létszám az ötezret nem haladja meg.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Tt. 3. §-a (1) bekezdésében a „vagy az állam többségi részesedésével” szövegrész helyébe „külön jogszabályban***** meghatározott feltételekkel” szövegrész lép,

b) a Tt. 15. §-a (1) bekezdésének második mondatában a „távközlési szolgáltatót” szövegrész helyébe „távbeszélő szolgáltatót” szövegrész lép,

c) a Tt. 22. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „hálózat megszüntetésére” szövegrész helyébe „hálózat megszüntetésére, vezetékes (kábeles) műsorelosztó hálózat elidegenítésére” szövegrész lép,

d) a Tt. 22. §-a (2) bekezdésének d) pontjában a „megfelelőség-igazolások” szövegrész helyébe „megfelelőség tanúsításokat” szövegrész lép,

e) a Tt. 22. §-a (5) bekezdésének c) pontjában „a beruházást” szövegrész helyébe „az eszköz forgalomba hozatalát” szövegrész lép.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet

az 1999. évi LXVI. törvényhez

1. A Tt. Mellékletének 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. Mobil rádiótelefon hálózat

Földfelszíni rádiótávközlő-hálózat, amely a nagy területen szabadon mozgó igénybevevők között lehetővé teszi többek között

— kétirányú távbeszélő beszéd-összeköttetések felépítését és időkorlátozás nélküli fenntartását a 0,3—3,4 kHz közötti hangfrekvenciás sávban, továbbá

— legalább 2400 bit/s sebességű adatátvitelt.

A felhasználók elérése (címzése) a hálózatban alkalmazott nemzetközi, nemzeti vagy nem közcélú hálózatok számozási tervében rögzített választási eljárás útján lehetséges.”

***** A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja.

2. A Tt. Mellékletének 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. Közcélú mobil rádiótelefon szolgáltatás

Mobil rádiótelefon hálózaton nyújtott közcélú előfizetői szolgáltatás, amely megvalósulhat az adott hálózat előfizetői, illetőleg a hálózattal összekapcsolt vagy arra rákapcsolt más hálózatok igénybevevői között.”

3. A Tt. Mellékletének 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. Közcélú távbeszélő hálózat

Olyan közcélú vonalkapcsolt távközlő-hálózat, amely az állandó helyű szolgáltatás-hozzáférési pontok között lehetővé teszi 0,3—3,4 kHz közötti hangfrekvenciás jelek átvitelét, többek között

— kétirányú, valós idejű távbeszélő beszéd-összeköttetések felépítése és fenntartása,

— legalább 2400 bit/s sebességű modemes adatátvitel (ITU-T „T” és „V” sorozatú ajánlásai) útján.

A hívott előfizető elérése a nemzeti, illetőleg a nemzetközi számozási tervben rögzített választási eljárás útján lehetséges.”

4. A Tt. Mellékletének 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. Közcélú távközlési szolgáltatás

A közcélú távközlési szolgáltatás díj ellenében — előfizetők vagy igénybevevők részére — végzett jelátvitelt vagy hozzáférést biztosító távközlési tevékenység, amelyet a szolgáltató koncessziós szerződés, a Tt. 3. §-ának (1) bekezdése, vagy hatósági engedély alapján, a Tt. 3. §-ának (2) bekezdése szerint jogosult nyújtani, ide nem értve azt a távközlési tevékenységet, amelyet a szolgáltató — bejelentés alapján — meghatározott minőségi és szolgáltatási feltételek mellett jellemzően azonos igénybevevői csoport számára nyújt. (A koncessziós körbe tartozó távközlési szolgáltatáshoz a távközlési szervezet szerződési feltételeit Üzletszabályzat tartalmazza. A szolgáltató — bárki által igénybe vehető — szolgáltatását szerződéskötési kötelezettség mellett végzi. A hatósági engedély alapján végzett közcélú távközlési szolgáltatásnál a szolgáltató szerződéskötési kötelezettségét nyilvánosan meghirdetett vállalkozási feltételeiben foglaltak szerint kell teljesítenie.)”

5. A Tt. Mellékletének 24. c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(24. *Távközlési nyomvonalas és nyomvonal jellegű építmények és egyéb műtárgyak, együtt: távközlési építmények*

Távközléshez szükséges olyan sajátos építmények, amelyek magukba foglalják)

„c) a tartozékokat és a tartószerkezeteket, az antennatartószerkezeteket (tornyokat), antennákat, oszlopokat, alagutakat, kábelszekrényeket, csatornákat, föld alatti és föld feletti jelzőket, védőműtárgyakat.”

1999. évi LXVII. törvény

a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet egyes településein az építési tevékenység átmeneti szabályozásáról szóló 1999. évi XXXII. törvény módosításáról*

Az Országgyűlés a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet egyes településein az építési tevékenység átmeneti szabályozásáról szóló 1999. évi XXXII. törvényt (a továbbiakban: Btv.) a következők szerint módosítja:

1. § A Btv. 2. § (1) és (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép, valamint új (3)—(4) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A mellékletben megjelölt települések (a továbbiakban: települések) területén új beépítésre szánt terület — a közmű, a temető és a térség környezeti állapotát javító hulladékgazdálkodási építményeinek elhelyezésére szolgáló terület kivételével — nem jelölhető ki.

(2) A települések területén a jóváhagyott településrendezési tervekben a már kijelölt, beépítésre szánt területen lévő telkeken épületek megépítéséhez, bővítéséhez és a rendeltetés megváltoztatásához építési hatósági engedély csak akkor adható, ha a terület teljesen közművesített, az építés következtében jelentkező többletigényeket a közművek biztosítani tudják.

(3) E törvény vonatkozásában teljes közművesítettségnek minősül a közműves villamosenergia-szolgáltatás, a közműves ivóvíz-szolgáltatás, a közműves szennyvízelvezetés biztosítása mellett a közműves vagy fedett árokrendszerű csapadékvíz-elvezetés, vagy ennek hiányában a nyílt árokrendszerű csapadékvíz-elvezetés is.

(4) A (2) bekezdésben előírt korlátozás nem vonatkozik a telkek részleges közművesítettsége mellett a 70%-ban már beépült telektömbben lévő foghíjtelkekre, ha a telekhatárnak a Balaton jogi mederhatárától mért legkisebb távolsága légvonalban a 300 métert meghaladja.”

2. § A Btv. 3. § (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) A települések (1) bekezdés alá nem tartozó mezőgazdasági területén építési engedély csak a 2 ha-nál nagyobb szőlőműveléssel hasznosított telkekre és az (1) bekezdésben meghatározott mezőgazdasági rendeltetésű építményre adható.”

3. § A Btv. 4. § (1) és (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A 3. §-ban meghatározott területeken az építési engedély kiadásának további feltétele, hogy a területre településrendezési terv már rendelkezésre álljon, továbbá a szőlőművelés tényét az ingatlan-nyilvántartás adataival igazolták és a tulajdonos szőlőművelés fenntartásáról szóló kötelezettségvállalását az illetékes hegyközség hegybírája vagy ahol még nem alakult meg a hegyközség, ott az illetékes önkormányzat jegyzője igazolja.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. június 22-i ülésnapján fogadta el.

„(3) A Balaton partvonalától mért 30 méteres terület-sávban a még be nem épített területeken — függetlenül az adott terület területfelhasználási és övezeti besorolásától — új épület nem létesíthető, a meglévő épület nem bővíthető, kivéve a strandok és kikötők higiénés létesítményét.”

4. § A Btv. 5. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„5. § (1) Ez a törvény 1999. április 1-jén lép hatályba, és a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervéről szóló törvény hatálybalépésével, de legkésőbb 2000. december 31-ével hatályát veszti.

(2) Ez a törvény a települések egyes részeire közigazgatási határozattal elrendelt telekalakítási és építési tilalmakat, továbbá az e törvény hatálybalépése előtt első fokú határozattal elbírált elvi építési engedélyeket, az egy éven belül erre alapozottan kért építésügyi hatósági engedélyeket, valamint az első fokú határozattal elbírált építési engedélyeket nem érinti.”

5. § A Btv. melléklete e törvény *melléklete* szerint módosul.

6. § E törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, egyidejűleg a Btv. 1. § (2) bekezdése hatályát veszti.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet

az 1999. évi LXVII. törvényhez

A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet átmeneti építési szabályozással érintett települései

1. Ábrahámhegy
2. Alsóörs
3. Aszófő
4. Badacsonytomaj
5. Badacsonytördemic
6. Balatonakali
7. Balatonalmádi
8. Balatonberény
9. Balatonboglár
10. Balatonederics
11. Balatonfenyves
12. Balatonföldvár
13. Balatonfüred
14. Balatonfűzfő
15. Balatongyörök
16. Balatonkenese
17. Balatonkeresztúr
18. Balatonlelle
19. Balatonmárfiafűrdő

20. Balatonöszöd
21. Balatonrendes
22. Balatonszárszó
23. Balatonszemes
24. Balatonszepezd
25. Balatonudvari
26. Balatonvilágos
27. Csopak
28. Fonyód
29. Gyenesdiás
30. Hévíz
31. Keszthely
32. Kővágórs (Pálköve-településrész)
33. Lovas
34. Örvényes
35. Paloznak
36. Révfülöp
37. Siófok
38. Szántód
39. Szigliget
40. Tihany
41. Vonyarcvashegy
42. Zamárdi
43. Zánka

A törvény rendelkezései nem terjednek ki az 1—43. sor-szám alatt felsorolt települések közül a Siófok balatonkiliti, a Zamárdi kőhegyi, a balatonszárszói, a balatonszemesi, a balatonöszödi, a balatonlellei, a balatonboglári, a balatonberényi, a balatonkeresztúri, a hévízi, a balatongyöröki, a révfülöpi, a Balatonszepezd végmáli és öreghegyi, a Lovas kishegy és öreghegyi, a Balatonudvari leshegyi és öreghegyi jelenlegi külterületi, volt zártkerti területekre.

1999. évi LXVIII. törvény

a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosításáról*

1. § A közoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Kt.) 1. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § E törvény szabályozása kiterjed az óvodai nevelésre, az iskolai nevelésre-oktatásra, a kollégiumi nevelésre-oktatásra, továbbá az ezekkel összefüggő szolgáltató és igazgatási tevékenységekre, függetlenül attól, hogy azt milyen intézményben, szervezetben látják el, illetve ki az intézmény fenntartója.”

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. június 22-i ülésnapján fogadta el.

2. § A Kt. 2. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az óvoda, az iskola, a kollégium — az e törvényben meghatározott feladatai ellátásának keretei között — felelős a gyermekek, tanulók testi, értelmi, érzelmi, erkölcsi fejlődéséért, a gyermek- és tanulói közösség kialakulásáért és fejlődéséért. Ennek érdekében

a) a gyermek, a tanuló személyiségének fejlesztésében, képességeinek kibontakoztatásában együttműködik a szülővel,

b) a gyermekközösség, a tanulóközösség kialakítása, fejlesztése során a szülők közösségével együttműködve végzi nevelő-oktató munkáját,

c) felkészíti a tanulót a családi életre, családtervezésre.”

3. § (1) A Kt. 4. §-a (4) bekezdésének harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A hit- és vallásoktatás az óvodában az óvodai foglalkozásoktól elkülönítve, az óvodai életrendet figyelembe véve, az iskolában pedig oly módon szervezhető, hogy alkalmazkodjon a kötelező tanórai foglalkozások rendjéhez.”

(2) A Kt. 4. §-ának (4) bekezdése a következő hatodik-hetedik mondatokkal egészül ki:

„Az egyházi jogi személy által foglalkoztatott hitoktató alkalmazásakor az e törvény 17. §-ában foglaltakat nem kell alkalmazni. Az óvoda, az iskola és a kollégium az egyházi jogi személy által szervezett fakultatív hit- és vallásoktatással kapcsolatos feladatok ellátása során együttműködik az érdekelt egyházi jogi személlyel.”

4. § A Kt. 6. §-a a következő (5)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Annak a gyermeknek, aki az általános iskola első évfolyamán a tanulmányait az 1998/99. tanévben kezdte meg, illetve ezt követően kezdi meg, tankötelezettsége két évvel meghosszabbodik annak a tanévnek a végéig, amelyben betölti a tizenharmadik életévét, illetve tankötelezettsége meghosszabbítható annak a tanévnek a végéig, amelyben betölti a huszadik életévét.

(6) Tizenhatodik életévének betöltése után kérelmére megszűnik annak a tankötelezettsége, aki érettségi vizsgát tett, vagy államilag elismert szakképesítést szerzett, illetve házasságkötés révén nagykorúvá vált, vagy gyermekének eltartásáról gondoskodik. A kérelmet a tanuló és — a nagykorúvá vált tanuló kivételével — a szülő közösen nyújthatja be. A kérelmet az iskola igazgatója írásban tudomásul veszi.”

5. § A Kt. 8. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép, s egyidejűleg a Kt. a következő 8/A—8/B. §-sal egészül ki:

„8. § (1) A nevelési-oktatási intézményekben folyó nevelő-oktató munka szakaszai a következők:

a) az óvodai nevelés szakasza,

b) az alapfokú nevelés-oktatás szakasza,

c) a középfokú nevelés-oktatás szakasza [a továbbiakban a b)—c) pont alattiak együtt: az iskolai nevelés-oktatás általános műveltséget megalapozó szakasza],

d) az iskolai nevelés-oktatás szakképesítés megszerzésére felkészítő szakasza.

(2) Az óvodai nevelés szakasza a gyermek hároméves korában kezdődik, és — ha jogszabály másképp nem rendelkezik — tart annak az évnél augusztus 31. napjáig, amelyben a gyermek a hetedik életévét betölti.

(3) Az alapfokú nevelés-oktatás szakasza az első évfolyamon kezdődik, és a nyolcadik évfolyam végéig tart. Az alapfokú nevelés-oktatás szakasza két részre tagolódik: az első évfolyamon kezdődő és a negyedik évfolyam végéig tartó, illetve az ötödik évfolyamon kezdődő és a nyolcadik évfolyam végéig tartó szakaszra.

(4) A középfokú nevelés-oktatás szakasza a kilencedik évfolyamon kezdődik és az iskola típusától függően a tizedik, illetőleg a tizenkettedik vagy a tizenharmadik évfolyam végén fejeződik be.

(5) Az iskolai nevelés-oktatás szakképesítés megszerzésére felkészítő szakasza a középfokú nevelés-oktatás szakasza után kezdődik, és az Országos Képzési Jegyzékben meghatározott szakképzési évfolyamon fejeződik be.

(6) Az óvodai nevelés szakaszának alapelveit az Óvodai nevelés országos alapprogramja határozza meg e törvény preambulumban, 4. §-ának (1) bekezdésében, 10. §-ának (1)—(2) bekezdésében és 13. §-ában foglalt elvekkel és jogokkal összhangban.

(7) Az óvodai nevelő munka az Óvodai nevelés országos alapprogramjára épülő óvodai nevelési program alapján folyik. Az Óvodai nevelés országos alapprogramját a Kormány adja ki. Az Óvodai nevelés országos alapprogramjának a Kormány részére történő benyújtása előtt be kell szerezni az Országos Köznevelési Tanács, továbbá a Közoktatáspolitikai Tanács véleményét, valamint a nemzeti, etnikai kisebbségi óvodai nevelést érintő kérdésekben az Országos Kisebbségi Bizottság egyetértését.

(8) Az általános műveltséget megalapozó szakaszban az iskolai nevelés-oktatás tartalmi egységét, az iskolák közötti átjárhatóságot a Nemzeti alaptantervben szereplő műveltségi területekre épülő kerettantervek biztosítják.

(9) A Nemzeti alaptanterv műveltségi területenként határozza meg az általános műveltséget megalapozó szakaszon folyó nevelő-oktató munka kötelező és közös céljait, a nevelő-oktató munka alapjául szolgáló ismeret-, készség- és képességjellegű követelményeit e törvény preambulumban, 4. §-ának (1)—(3) bekezdésében, 10. §-ának (1)—(3) bekezdésében és 13. §-ában foglalt elvekkel és jogokkal összhangban.

8/A. § (1) A Nemzeti alaptanterv tartalmazza

a) a nemzeti és etnikai kisebbségi iskolai nevelés-oktatás, b) a testi, érzékszervi, értelmi, beszéd- és más fogyatékos tanulók iskolai nevelése-oktatása sajátos tantervi követelményeinek alapelveit.

(2) A kerettanterv tartalmazza

a) a nevelés-oktatás célját, tartalmát, a tantárgyak rendszerét, a nevelés-oktatás meghatározott kötelező és közös követelményeit, a kerettantervben található tananyag elsajátításához, illetve a követelmények teljesítéséhez szükséges óraszámot, a kerettantervtől való eltérés szabályait,

b) az iskolák helyi nevelési-oktatási sajátosságaihoz igazodó tananyag elsajátítására, a követelmények teljesítésére rendelkezésre álló kötelezően, illetve szabadon felhasználható időkeretet, továbbá ezek felhasználásának szabályait,

c) a nemzeti, etnikai kisebbségi iskolai nevelésben, oktatásban részt vevő iskoláknak a kisebbségi nevelés-oktatás tartalmi követelményeit.

(3) Az egyes kerettantervek az elsőtől-nyolcadik évfolyamig az alapfokú oktatás szakaszaihoz, a kilencedik-tizenharmadik évfolyamig az iskola típusától függően határozzák meg az iskolai nevelés-oktatás közismereti tantárgyainak követelményeit. A nevelő-oktató munka szakaszaiban, illetve az egyes iskolatípusokban folyó nevelő-oktató munkához több kerettanterv is kiadható.

(4) Az iskola a nevelő-oktató munkáját több kerettanterv alapján is megszervezheti.

(5) Az iskolában a nevelő-oktató munka a pedagógiai program alapján folyik. A pedagógiai program magába foglalja a nevelési programot és a helyi tantervet, továbbá a szakképzésben részt vevő iskolákban a szakmai programot.

(6) A Nemzeti alaptantervet a Kormány adja ki. A Nemzeti alaptanterv Kormány részére történő benyújtása előtt be kell szerezni az Országos Köznevelési Tanács és a Közoktatáspolitikai Tanács véleményét, továbbá a nemzeti, etnikai kisebbségi iskolai nevelő-oktató munkát érintő kérdésekben az Országos Kisebbségi Bizottság egyetértését.

8/B. § (1) A nemzeti, etnikai kisebbségi óvodai nevelést biztosító óvoda, iskolai nevelést és oktatást végző iskola a 8. § (2)—(9) bekezdésében és a 8/A. § (1)—(4) bekezdésében foglaltakat azzal az eltéréssel alkalmazza, hogy az óvodai nevelési program, illetve az iskolai helyi tanterv elkészítésénél figyelembe veszi a Nemzeti, etnikai kisebbség óvodai nevelésének irányelvét, illetve a Nemzeti, etnikai kisebbség iskolai oktatásának irányelvét is. Az irányelveket az oktatási miniszter adja ki az Országos Kisebbségi Bizottság egyetértésével, az Országos Köznevelési Tanács és a Közoktatáspolitikai Tanács véleményének kikérése után.

(2) A két tanítási nyelvű iskolákban a 8. § (2)—(9) bekezdésében és a 8/A. § (1)—(4) bekezdésében foglaltakat azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a helyi tanterv elkészítésénél az iskola figyelembe veszi a Két tanítási nyelvű iskolai oktatás irányelvében foglaltakat is.

(3) A fogyatékos gyermekek, tanulók nevelését biztosító óvoda, valamint nevelését és oktatását végző iskola a 8. § (2)—(9) bekezdésében és a 8/A. § (1)—(4) bekezdésében

foglaltakat azzal az eltéréssel alkalmazza, hogy az óvodai nevelési program, illetve az iskolai helyi tanterv elkészítésénél figyelembe veszi a Fogyatékos gyermekek óvodai nevelésének irányelvét, illetve a Fogyatékos tanulók iskolai oktatásának tantervi irányelvét is. A Fogyatékos gyermekek óvodai nevelésének irányelvében, illetve a Fogyatékos tanulók iskolai oktatásának tantervi irányelvében meghatározottak szerint a siket gyermek óvodai nevelése, iskolai nevelése és oktatása jelyelven is folyhat.

(4) A kollégiumok a Kollégiumi nevelés országos alapprogramjában foglaltaknak megfelelően készítik el a pedagógiai programjukat. A Kollégiumi nevelés országos alapprogramjának tartalmaznia kell a nemzeti, etnikai kisebbséghez tartozók kulturális, anyanyelvi nevelésének feladatait is.

(5) Az alapfokú művészetoktatási intézményekben folyó nevelő és oktató munka tekintetében a 8. §-ban, az (5) bekezdés kivételével a 8/A. §-ban, valamint a 8/B. § (1)—(4) bekezdésében foglaltak nem alkalmazhatók. Az alapfokú művészetoktatási intézményben a 8/A. § (5) bekezdésben foglaltakat azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a helyi tanterv az oktatási miniszter által — művészeti áganként — kiadott Alapfokú művészetoktatás követelményei és tantervi programjára épül. A művészeti ágak a következők: zeneművészet, táncművészet, képző-, iparművészet, színművészet-bábművészet művészeti ágak.

(6) Az oktatási miniszter az (1)—(5) bekezdésben szabályozott irányelveket, tantervi programot az Országos Köznevelési Tanács és a Közoktatáspolitikai Tanács véleményének kikérése után adja ki.

(7) A kerettanterveket az oktatási miniszter adja ki az Országos Köznevelési Tanács és a Közoktatáspolitikai Tanács véleményének, továbbá nemzeti, etnikai kisebbségi oktatást érintő kérdésekben az Országos Kisebbségi Bizottság egyetértésének kikérése után. A kerettantervnek, az alpműveltségi vizsga és az érettségi vizsga vizsgakövetelményeinek összhangban kell állniuk egymással.

(8) A szakképesítés megszerzésére felkészítő szakaszban a nevelő-oktató munka az iskola pedagógiai programjának részét alkotó szakmai program alapján folyik. A szakmai tantárgyak központi programjának (tantervének) [a továbbiakban: központi program (tanterv)] kiadásáról a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény rendelkezik. A központi programban (tantervben) meghatározhatók — az oktatási miniszter egyetértésével — szakmai előkészítő ismeretek is.

(9) Az alternatív pedagógiai követelmények, módszerek szerint nevelő-oktató iskolák, az egységes iskola, a hat és nyolc évfolyamos gimnázium — a kerettantervben meghatározottak szerint — eltérhet a 8/A. § (2)—(3) bekezdésében foglaltaktól. Az értelmi fogyatékos tanulókat nevelő-oktató iskola a (3) bekezdésben meghatározott irányelvben foglaltak alapján eltérhet a 8/A. § (2)—(3) bekezdésében foglaltaktól.”

6. § (1) A Kt. 9. §-a (1) bekezdésének hatodik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A központi vizsgakövetelmények megállapítása és kihirdetése, az értékelés szabályozása az állam feladata.”

(2) A Kt. 9. §-a (2) bekezdésének negyedik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának a Kormány részére történő benyújtása előtt be kell szerezni az Országos Köznevelési Tanács és a Közoktatáspolitikai Tanács véleményét, a nemzeti, etnikai kisebbségi iskolai nevelést és oktatást érintő kérdésekben az Országos Kisebbségi Bizottság egyetértését.”

7. § A Kt. 11. §-a (1) bekezdésének k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A tanuló joga különösen, hogy]

„k) tanulmányai során — a kerettantervben, a pedagógiai programban és az érettségi vizsgaszabályzatban meghatározott keretek között — megválassza azokat a tantárgyakat, amelyeket tanulni kíván, valamint, ha erre lehetőség van, megválassza a tantárgyakat tanító pedagógust.”

8. § A Kt. 16. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A nevelési-oktatási intézményekben és a pedagógiai szakszolgálat intézményeiben a pedagógus foglalkoztatása — a 17. §-ban meghatározott feltételek szerint — pedagógus-munkakörben vagy szakvizsgázott pedagógus-munkakörben történik. A 17. § (1)—(4) bekezdésben foglaltakat az óraadó tanár tekintetében is alkalmazni kell.”

9. § (1) A Kt. 17. §-a (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Ha e törvény másképp nem rendelkezik, nevelési-oktatási intézményben pedagógus-munkakörben az alkalmazható, aki az e törvényben meghatározott felsőfokú iskolai (egyetemi vagy főiskolai szintű) végzettséggel és szakképzettséggel rendelkezik. A megfelelő iskolai végzettségek és szakképzettségek a következők:]

„g) szakközépiskolában és szakiskolában a szakmai elméleti tantárgyat vagy szakmai előkészítő ismeretet, valamint a szakmai alapozó és a pályaorientáció ismeretet oktató pedagógusnak a képzés szakirányának megfelelő tanári vagy a képzés szakirányának megfelelő felsőfokú, a pályaorientáció és a szakmai alapozó oktatásban továbbá a d) pontban meghatározott;”

(végzettség és szakképzettség.)

(2) A Kt. 17. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Idegen nyelv oktatására — minden iskolatípusban — alkalmazható, aki nyelvtanári vagy idegen nyelv- és irodalom szakos tanári végzettséggel és szakképzettséggel rendelkezik.”

(3) A Kt. 17. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az óvodai nevelés, iskolai nevelés és oktatás, kollégiumi nevelés nyelve a nemzeti vagy etnikai kisebbség nyelve, illetve nem magyar nyelv, az adott nyelven folyó nevelő és oktató munkához pedagógus-munkakörben — a nevelési-oktatási intézmény típusához igazodva — az alkalmazható, aki

a) nemzetiségi óvodapedagógus, nemzetiségi tanítói oklevéllel rendelkezik,

b) az (1) bekezdésben meghatározott felsőfokú iskolai végzettséggel és szakképzettséggel, valamint az iskolai és kollégiumi nevelés-oktatás nyelvének tanítására jogosító tanítói, tanári, nyelvtanári végzettséggel és szakképzettséggel rendelkezik,

c) az (1) bekezdés d)—e) pontjában meghatározott felsőfokú iskolai végzettséggel és szakképzettséggel rendelkezik, továbbá az alapképzésben vagy a szakirányú továbbképzésben elsajátította az adott tantárgy kisebbségi oktatásához szükséges nyelvi ismereteket,

d) a Magyar Köztársaságban honosított, az (1) bekezdés szerinti pedagógus-munkakör betöltésére jogosító, a tanítás nyelvének megfelelő oklevéllel rendelkezik.”

(4) A Kt. 17. §-a (5)—(6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Azt, aki az (1)—(4) bekezdésben előírt felsőfokú iskolai végzettsége és szakképzettsége mellett egyetemi vagy főiskolai szakirányú továbbképzésben pedagógus-szakvizsgát (a továbbiakban: pedagógus-szakvizsga) tett, szakvizsgázott pedagógus-munkakörben kell foglalkoztatni.

(6) A pedagógus-szakvizsgára történő felkészülés

a) hozzájárul az alapképzésben megszerzett ismeretek és jártasság megújításához, kiegészítéséhez, a pedagógus-munkakörrel együtt járó feladatok ellátásához szükséges gyakorlat, képesség, pedagógus pályára való alkalmasság fejlesztéséhez,

b) hozzájárulhat a vezetői, a szakértői, a vizsgaelnöki, a vezetőtanári (gyakorlatvezető óvónői, tanítói) tevékenységhez, a pedagógiai szakmai szolgáltatások, a pedagógiai szakszolgálatok ellátásához szükséges ismeretek megszerzéséhez, továbbá

c) az alapképzésben szerzett ismeretekhez szorosan nem kötődő új ismereteket nyújthat.”

10. § (1) A Kt. 19. §-ának (1) bekezdése a következő a) ponttal egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi a)—i) pont jelölése b)—j) pontra változik:

[(1) A pedagógust munkakörével összefüggésben megilleti az a jog, hogy]

„a) személyét, mint a pedagógusközösség tagját megbecsülnék, emberi méltóságát és személyiségi jogait tiszteletben tartásuk, nevelői, oktatói tevékenységét értékeljék és elismerjék,”

(2) A Kt. 19. §-a (7) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(7) A pedagógus alapvető feladata a rábízott gyermekek, tanulók nevelése, oktatása. Ezzel összefüggésben kötelessége különösen, hogy]

„a) nevelő és oktató tevékenysége keretében gondoskodik a gyermek, tanuló testi épségének megóvásáról, erkölcsi védelméről, személyiségének fejlődéséről, továbbá az ismereteket tárgyilagosan és többoldalúan közvetítse,”

(3) A Kt. 19. §-a (7) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(7) A pedagógus alapvető feladata a rábízott gyermekek, tanulók nevelése, tanítása. Ezzel összefüggésben kötelessége különösen, hogy]

„e) a gyermek, tanuló életkorának, fejlettségének figyelembevételével elsajátíttassa a közösségi együttműködés megtartási szabályait, és törekedjék azok betartatására.”

(4) A Kt. 19. §-ának (7) bekezdése a következő h)—i) ponttal egészül ki:

[(7) A pedagógus alapvető feladata a rábízott gyermekek, tanulók nevelése, tanítása. Ezzel összefüggésben kötelessége különösen, hogy]

„h) a gyermekek, tanulók és szülők emberi méltóságát és jogait tiszteletben tartsa,

i) a gyermekek, tanulók részére az etikus viselkedéshez szükséges ismereteket átadja.”

11. § (1) A Kt. 20. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A közoktatás nevelő, valamint nevelő és oktató intézményei:]

„f) gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai nevelési-oktatási intézmény;”

(2) A Kt. 20. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai nevelési-oktatási intézmény: a fogyatékos típusának megfelelően létrehozott óvoda, általános iskola, középiskola, speciális szakiskola, készségfejlesztő speciális szakiskola, előkészítő szakiskola, kollégium.”

12. § A Kt. 24. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az óvoda hároméves kortól az iskolába járáshoz szükséges fejlettség eléréséig, — ha jogszabály másképp nem rendelkezik — legfeljebb hétéves korig nevelő intézmény.”

13. § A Kt. 25. §-a (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az iskolai oktatásban az első évfolyamtól kezdődően — az iskolatípustól függően — a tizedik, a tizenkettedik, illetőleg a tizenharmadik évfolyamig bezárólag — az

alapfokú művészetoktatási intézmény kivételével — a tan-kötelezettség teljesítését szolgáló, az általános műveltséget megalapozó nevelés-oktatás folyik. A nyolcadik évfolyam sikeres elvégzéséről kiállított bizonyítvány — iskola-típustól függetlenül — alapfokú iskolai végzettséget tanúsít. A tizedik évfolyam sikeres elvégzéséről kiállított bizonyítvány — iskolatípustól függetlenül — alpműveltségi vizsgára történő jelentkezésre jogosít.”

14. § A Kt. 26. §-a (4)—(5) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az általános iskolában alapfokú nevelés-oktatás folyik.

(5) Az általános iskolában a tanuló az érdeklődésének, képességének és tehetségének megfelelően felkészül középiskolai, illetve szakiskolai továbbtanulásra, valamint a társadalomba való beilleszkedésre.”

15. § (1) A Kt. 27. §-a (1)—(4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép, továbbá a § a következő (5) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a jelenlegi (5)—(10) bekezdés jelölése (6)—(11) bekezdésre változik:

„(1) A szakiskolának — a (7) és a (12)—(13) bekezdésben meghatározott kivétellel — kilencedik-tizedik és legalább két szakképzési évfolyama van. Az Országos Képzési Jegyzékben meghatározott esetben a szakképzési évfolyamok száma ettől eltérhet.

(2) A kilencedik-tizedik évfolyamon az általános műveltséget megalapozó nevelés-oktatás folyik; továbbá pályorientáció, szakmai előkészítő ismeretek oktatása és szakmai alapozó oktatás is folyhat.

(3) A szakképzési évfolyamokon — az Országos Képzési Jegyzékben meghatározott — szakképzési követelmények alapján szakmai vizsgára való felkészítés folyik.

(4) A szakképzési évfolyamokon azoknak a tanulóknak, akik nem rendelkeznek alpműveltségi vizsgával — amennyiben a szakmai vizsga letételének előfeltétele ennek megléte — alpműveltségi vizsgára történő felkészítés is folyik.

(5) Az általános műveltséget megalapozó nevelés-oktatás, a pályorientáció, a szakmai előkészítő, szakmai alapozó oktatás, illetve a szakmai elméleti és gyakorlati képzés időbeli tagolását, időkereteit, arányait a kerettanterv határozza meg. A gyakorlati képzésről külön jogszabály rendelkezik.”

(2) A Kt. 27. §-a új számozás szerinti (8) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Ha a tanuló annak a tanévnek a végéig, amelyben a tizenhatodik életévét betölti, nem fejezte be az általános iskola nyolcadik évfolyamát, a szakiskolában egy-két éves időtartamú felzárkóztató oktatásban vehet részt. A felzárkóztató oktatás eredményes befejezése után a tanuló a szakiskola első szakképzési évfolyamába léphet. A felzárkóztató oktatást jogszabályban meghatározottak szerint kell szervezni.”

(3) A Kt. 27. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az értelmi fogyatékos tanulók képességét fejlesztő szakiskola (tagozat, osztály) előkészítő szakiskolaként (tagozatként, osztályként) működik, ha a nevelés-oktatás kizárólag a kilencedik-tizedik évfolyamon folyik. A tanuló a kilencedik-tizedik évfolyamon felkészülhet az alpműveltségi vizsga letételére, továbbá a speciális szakiskola vagy a készségfejlesztő szakiskola szakképzési évfolyamán történő továbbtanulásra.”

(4) A Kt. 27. §-a a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) Kizárólag szakképzési évfolyammal működhet a szakiskola, ha olyan tanulókat készít fel a szakmai vizsgára, akik eredményesen befejezték a tizedik évfolyamot.”

16. § (1) A Kt. 28. §-ának (2) bekezdése a következő harmadik mondatral egészül ki:

„A hat vagy nyolc évfolyammal működő gimnáziumban — ha jogszabály előírja — a nevelés-oktatást négy évfolyamon is meg kell szervezni, az (1) bekezdésben meghatározottak szerint.”

(2) A Kt. 28. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a jelenlegi (3)—(6) bekezdés jelölése (4)—(7) bekezdésre változik:

„(3) Amennyiben a többcélú intézmény gimnáziumi és szakközépiskolai feladatot is ellát — jogszabályban meghatározott esetben —, a gimnáziumi nevelés-oktatás kizárólag a kilencedik évfolyamon kezdődhet.”

17. § (1) A Kt. 29. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szakközépiskolának — a (2) és a (8)—(9) bekezdésben meghatározott kivétellel — érettségire felkészítő, általános műveltséget megalapozó — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — négy középiskolai évfolyama van. A kilencedik évfolyamtól kezdődően a kerettantervben meghatározott szakmai orientáció, a tizenegyedik évfolyamtól kezdődően — az Országos Képzési Jegyzék szerinti — elméleti és gyakorlati szakmacsoportos alapozó oktatás is folyhat. A középiskolai nevelés-oktatás a kilencedik évfolyamon kezdődik és a tizenkettedik, illetőleg a (2) bekezdésben meghatározott esetben a tizenharmadik évfolyamon fejeződik be. A szakmai vizsgára felkészítő, szakképzési évfolyamok számát az Országos Képzési Jegyzék határozza meg. A gyakorlati képzésről külön jogszabály rendelkezik. Ahol e törvény szakmai előkészítő, szakmai alapozó oktatásról rendelkezik, azon érteni kell a szakmai orientációt és a szakmacsoportos alapozó oktatást is.”

(2) A Kt. 29. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az általános műveltséget megalapozó nevelés-oktatás, a pályorientáció, a szakmai előkészítő, szakmai alapozó oktatás, illetve a szakmai elméleti és gya-

korlati képzés időbeli tagolását, időkereteit, arányait a kerettanterv határozza meg. A gyakorlati képzésről külön jogszabály rendelkezik.”

18. § (1) A Kt. 30. §-a (9) bekezdése a következő új második-harmadik mondatral egészül ki:

„Ha a tanulót egyes tantárgyakból, tantárgyrészekből mentesítik az értékelés és minősítés alól, az iskola — az e törvény 52. §-ának (7) bekezdésében, valamint (10) bekezdésének c) pontjában meghatározott időkeret terhére — egyéni foglalkozást szervez részére. Az egyéni foglalkozás keretében — egyéni fejlesztési terv alapján — segíti a tanuló felzárkóztatását a többiekhez.”

(2) A Kt. 30. §-a (11) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A gyógypedagógiai nevelésben-oktatásban részt vevő nevelési-oktatási intézményben a pedagógus-munkakör betöltéséhez szükséges felsőfokú iskolai végzettségek és szakképzettségek a következők:

a) ha az óvodai foglalkozás, a tanórai foglalkozás elsődleges célja a fogyatékoságból eredő hátrány csökkentése, továbbá az egészségügyi és pedagógiai célú rehabilitációs, rehabilitációs óvodai foglalkozásokhoz, tanórai foglalkozásokhoz a fogyatékoság típusának megfelelő gyógypedagógiai tanári, konduktori, konduktor-tanítói, terapeuta vagy a 17. § (1) bekezdésében meghatározott végzettség, szakképzettség és egyetemi, főiskolai szakirányú továbbképzés keretében szerzett — a tevékenység folytatására jogosító — szakképzettség,

b) ha a fogyatékos gyermek, tanuló ép értelmű és az óvodai foglalkozás, a tanórai foglalkozás elsődlegesen nem a fogyatékoságból eredő hátrány csökkentését, a tanuló egészségügyi és pedagógiai célú rehabilitációját, rehabilitációját szolgálja, továbbá a tanórán kívüli foglalkozáshoz, a kollégiumi foglalkozáshoz az a) pontban meghatározott vagy a 17. § (1) bekezdésében meghatározott végzettség és szakképzettség.”

19. § A Kt. 31. §-a (2)—(3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alapfokú művészetoktatási intézménynek — az Alapfokú művészetoktatás követelményei és tantervi programjában meghatározottak szerint — legalább hat és legfeljebb tizenkettő évfolyama van, melynek keretei között az oktatás előképző, alapfokú és továbbképző évfolyamokon folyik. A tanuló az utolsó alapfokú évfolyam befejezését követően művészeti alapvizsgát tehet, az utolsó továbbképző évfolyam elvégzését követően pedig művészeti záróvizsgát tehet.

(3) A művészeti alapvizsga a továbbképző évfolyamokon való továbbtanulásra jogosít. A művészeti alapvizsgát és a művészeti záróvizsgát jogszabályban meghatározottak szerint kell szervezni.”

20. § A Kt. 32. §-a a következő (2)—(3) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a § eredeti szövegének jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) A kollégium feladata a tanuló

a) humánus légkörben folyó nevelése, személyiségének fejlesztése, képességeinek és érdeklődésének megfelelően tehetségének kibontakoztatása, iskolai tanulmányainak segítése,

b) sportolási, művelődési és önképzési lehetőségének biztosítása,

c) öntevékenységeinek, együttműködési készségeinek fejlesztése, önállóságának, felelősségtudatának fejlesztése,

d) pályaválasztásához, középiskolai kollégium esetén a tanuló önálló életkezdéséhez szükséges ismeretek, képességek megszerzésének elősegítése.

(3) A kollégium kapcsolatot tart a tanuló szülőjével, iskolájával.”

21. § (1) A Kt. 33. §-ának (4) bekezdése a következő új harmadik mondatral egészül ki:

„A közös igazgatású közoktatási intézményben — az e törvény 34. §-ának a), d) és f) pontjában meghatározott feladatok ellátására — egységes pedagógiai szakszolgálatot ellátó intézményegység is működhet.”

(2) A Kt. 33. §-ának (5) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Az általános művelődési központban — a (4) bekezdésben meghatározottak szerint — egységes pedagógiai szakszolgálatot ellátó intézményegység is működhet.”

(3) A Kt. 33. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a jelenlegi (11) bekezdés jelölése (12) bekezdésre változik:

„(11) Az egységes pedagógiai szakszolgálatot ellátó intézményegység részt vehet a korai fejlesztés és gondozás, a fejlesztő felkészítés feladatainak ellátásában, az utazó szakember-hálózat működtetésében, a többi gyermekkel, tanulóval együtt, azonos óvodai csoportban, iskolai osztályban nevelésben-oktatásban részt vevő gyermek, tanuló ellátásában.”

22. § (1) A Kt. 35. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A nevelési tanácsadás feladata a beilleszkedési zavarokkal, tanulási nehézségekkel, magatartási rendellenességgel küzdő gyermek problémáinak feltárása, ennek alapján szakvélemény készítése, a gyermek rehabilitációs célú foglalkoztatása a pedagógus és a szülő bevonásával, továbbá az óvoda megkeresésére szakvélemény készítése az iskolakezdéshez, ha a gyermek egyéni adottsága, fejlettsége azt szükségessé teszi.”

(2) A Kt. 35. §-a (5)—(6) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A továbbtanulási, pályaválasztási tanácsadás feladata a tanuló adottságainak, tanulási képességeinek, irá-

nyultságának szakszerű vizsgálata, és ennek eredményeképpen iskolaválasztás ajánlása.

(6) A konduktív pedagógiai szakszolgálat feladata a központi idegrendszeri sérültek konduktív nevelése, fejlesztése és gondozása.”

23. § A Kt. 39. §-a (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A nevelési-oktatási intézmény helyiségeiben párt vagy — létesítő okirata szerint — párthoz kötődő szervezet nem működhet.”

24. § A Kt. 42. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Felvételi vizsga a tanév rendjében meghatározott körben és módon szervezhető.”

25. § A Kt. 45. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az iskola pedagógiai programot és ennek részeként — ha e törvény másként nem rendelkezik — a Nemzeti alaptantervre épülő kerettanterv alapján helyi tantervet készít, vagy az ilyen módon készített helyi tantervek közül választ, és azt építi be helyi tantervként a pedagógiai programjába. A középiskola a helyi tantervének elkészítéséhez figyelembe veszi az érettségi vizsga vizsgatárgyainak vizsgakövetelményeit is.”

26. § A Kt. 47. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„47. § Az óvoda nevelési programja tartalmazza:

- a) az óvoda nevelési alapelveit, célkitűzéseit,
- b) azokat a nevelési feladatokat, amelyek biztosítják a gyermek fejlődését, közösségi életre felkészítését, a szociálisan hátrányos helyzetben lévők felzárkóztatását,
- c) a gyermek- és ifjúságvédelemmel összefüggő pedagógiai tevékenységet,
- d) a szülő, a gyermek, a pedagógus együttműködésének formáit, továbbfejlesztésének lehetőségeit,
- e) nemzeti vagy etnikai kisebbségi óvodai nevelésben részt vevő óvoda esetén a kisebbség kultúrájának és nyelvének ápolásával járó feladatokat,
- f) az óvodában folyó nevelő munka ellenőrzési, mérési, értékelési, minőségbiztosítási rendszerét,
- g) a nevelési program végrehajtásához szükséges, a nevelő munkát segítő eszközök és felszerelések jegyzékét.”

27. § A Kt. 48. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az iskola pedagógiai programja meghatározza:]

- „a) az iskola nevelési programját, ennek keretén belül
- az iskolában folyó nevelő-oktató munka pedagógiai alapelveit, céljait, feladatait, eszközeit, eljárásait,
 - a személyiségfejlesztéssel kapcsolatos pedagógiai feladatokat,
 - a közösségfejlesztéssel kapcsolatos feladatokat,

— a beilleszkedési, magatartási nehézségekkel összefüggő pedagógiai tevékenységet,

— a tehetség, képesség kibontakoztatását segítő tevékenységet,

— a gyermek- és ifjúságvédelemmel kapcsolatos feladatokat,

— a tanulási kudarcnak kitett tanulók felzárkóztatását segítő programot,

— a szociális hátrányok enyhítését segítő tevékenységet,

— az iskolában folyó nevelő-oktató munka ellenőrzési, mérési, értékelési, minőségbiztosítási rendszerét,

— a pedagógiai program végrehajtásához szükséges nevelő-oktató munkát segítő eszközök és felszerelések jegyzékét,

— a szülő, tanuló, iskolai és kollégiumi pedagógus együttműködésének formáit, továbbfejlesztésének lehetőségeit.”

28. § A Kt. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) A kollégium — a Kollégiumi nevelés országos alapprogramjában foglaltak alapján — pedagógiai programot készít, figyelembe véve az érdekelt iskolák pedagógiai programját.

(2) A kollégium pedagógiai programja tartalmazza:

- a) a kollégium nevelési alapelveit, célkitűzéseit,
- b) a tanulók életrendje, tanulása, szabadideje szervezésének pedagógiai elveit,
- c) a tanulók fejlődését, tehetséggondozását, felzárkóztatását, pályaválasztását, középiskolai kollégiumok esetén az önálló életkezdést elősegítő tevékenység elveit,
- d) nemzeti, etnikai kisebbséghez tartozók kollégiumi nevelése esetén a nemzeti, etnikai kisebbség kulturális és anyanyelvi nevelésének feladatait,
- e) a hátrányos helyzetű tanulóknak szervezett felzárkóztató, tehetséggondozó, társadalmi beilleszkedést segítő foglalkozások tervét,
- f) a kollégiumi közösségi élet fejlesztésének módszereit, eszközeit, a művelődési és sportolási tevékenység szervezésének elveit,
- g) a gyermek- és ifjúságvédelemmel összefüggő tevékenységet,
- h) a kollégium hagyományait és továbbfejlesztésének tervét,
- i) az iskolával, a szülővel való kapcsolattartás és együttműködés formáit,
- j) a kollégiumban folyó nevelő-oktató munka ellenőrzési, mérési, értékelési, minőségbiztosítási rendszerét,
- k) a pedagógiai program végrehajtásához szükséges nevelő-oktató munkát segítő eszközök és felszerelések jegyzékét.”

29. § (1) A Kt. 52. §-a (3) bekezdésének bevezető része és a)–e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tanuló kötelező tanórai foglalkozása — a (4) és (6) bekezdés kivételével — nem lehet több

- a) az első-második évfolyamon napi négy tanítási óránál;

b) a harmadik-negyedik évfolyamon napi négy vagy öt (heti átlagban négy és fél) tanítási óránál;

c) az ötödik-hatodik évfolyamon napi öt tanítási óránál;

d) a hetedik-nyolcadik évfolyamon napi öt vagy hat (heti átlagban öt és fél) tanítási óránál;

e) a kilencedik-tizenharmadik évfolyamon napi hat tanítási óránál;''

(2) A Kt. 52. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a (4)—(16) bekezdés számozása (5)—(17) bekezdésre változik:

„(4) A nemzeti, etnikai kisebbségi iskolai nevelésben, oktatásban a (3) bekezdésben meghatározott kötelező tanórai foglalkozások időtartama tíz százalékkal megemelkedik.”

(3) A Kt. 52. §-ának új számozás szerinti (7) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha az igazgató a fenntartó egyetértésével nagyobb időkeretet nem állapít meg, a nem kötelező tanórai foglalkozások heti időkerete — osztályonként — a (3)—(5) bekezdésben az évfolyamra meghatározott heti kötelező tanórai foglalkozások

- a) az első-negyedik évfolyamon tíz,
- b) az ötödik-hatodik évfolyamon huszonöt,
- c) a hetedik-nyolcadik évfolyamon harminc,
- d) a kilencedik-tizedik évfolyamon negyvenöt,
- e) a tizenegyedik-tizenharmadik évfolyamon hatvan,
- f) a szakképzési évfolyamon öt

százaléka.”

(4) A Kt. 52. §-a új számozás szerinti (7) bekezdése a következő hatodik mondatával egészül ki:

„Az e bekezdésben meghatározott időkeretből az iskolában igénybe vehető osztályonként heti egy óra az osztály közösségi programjának és a tanulókkal való egyéni törődés feladatainak megoldásához.”

30. § A Kt. 53. §-ának (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[(2) Tanórán kívüli foglalkozás]

„e) az iskola pedagógiai programjában rögzített, a tanítási órák keretében meg nem valósítható osztály- vagy csoportfoglalkozás, így különösen a tanulmányi kirándulás, környezeti nevelés, a kulturális, illetőleg sportrendezvény.”

31. § A Kt. 54. §-a (1) bekezdésének harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nevelési-oktatási intézmény vezetője felel továbbá a pedagógiai munkáért, az intézmény ellenőrzési, mérési, értékelési és minőségbiztosítási rendszerének működéséért, a gyermek- és ifjúságvédelmi feladatok megszervezéséért és ellátásáért, a nevelő és oktató munka egészséges és biztonságos feltételeinek megteremtéséért, a tanuló-

és gyermekbaleset megelőzéséért, a gyermekek, tanulók rendszeres egészségügyi vizsgálatának megszervezéséért.”

32. § A Kt. 63. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az iskolában, kollégiumban évente legalább egy alkalommal diákközyűlést kell szervezni a diákönkormányzat működésének és a tanulói jogok érvényesülésének áttekintése céljából.”

33. § A Kt. 66. §-ának (1) bekezdése a következő mondatával egészül ki:

„Általános iskolában felvételi vizsga nem szervezhető.”

34. § (1) A Kt. 70. §-ának (3) bekezdése a következő mondatával egészül ki:

„Az alternatív pedagógiai követelmények, módszerek szerint nevelő-oktató iskolákban — a pedagógiai programban meghatározottaknak megfelelően — az (1)—(2) bekezdésben foglaltaktól el lehet térni.”

(2) A Kt. 70. §-a a következő (7)—(10) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az első évfolyamra felvett tanulót, ha egyéni adottsága, fejlettsége szükségessé teszi — jogszabályban meghatározott munkamegosztás szerint, a szakértői és rehabilitációs bizottság vagy a nevelési tanácsadó szakértői véleménye alapján — az igazgató mentesíti az értékelés és minősítés alól, vagy részére az egyéni adottságához, fejlettségéhez igazodó továbbhaladást (a továbbiakban: egyéni továbbhaladás) engedélyez.

(8) Ha a tanulót mentesítették az értékelés és minősítés alól, az első évfolyamot a többi tanulóval azonos osztályban előkészítő évfolyamként végzi és fejezi be. Az előkészítő évfolyam során a tanuló játékos felkészítés keretében készül az iskolai követelmények teljesítésére. Az előkészítő évfolyam megszervezhető a délelőtti napközis foglalkozások keretében is.

(9) Egyéni továbbhaladás esetén — a (7) bekezdésben meghatározott szakértői vélemény alapján — az engedélyben meg kell határozni, melyik tárgyból, melyik évfolyam utolsó tanítási napjáig kell a tanulónak utolérnie a többiekét. Az egyéni továbbhaladás — valamennyi vagy egyes tantárgyakból — különböző évfolyamokig, de legkésőbb a negyedik évfolyam végéig tarthat.

(10) Az előkészítő év — a (7) bekezdésben meghatározott szakértői vélemény alapján — az első félévet követő hónap utolsó tanítási napjáig átváltoztatható egyéni továbbhaladásra.”

35. § (1) A Kt. 71. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(4) Ha a tanulmányi követelmények nem teljesítése miatt [121. § (1) bekezdés 38. pont] a tanköteles tanuló második vagy további alkalommal ismétli ugyanazt az évfolyamot, az iskolának — az e törvény 52. §-ának (7) bekezdésében, vala-

mint (10) bekezdésének *c*) pontjában meghatározott időke-
ret terhére — lehetővé kell tennie, hogy az adott tantárgyból,
tantárgyakból egyéni foglalkozásokon is részt vegyen.”

(2) A Kt. 71. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az alapfokú művészetoktatási intézmény alapfokú
évfolyamáról a továbbképző évfolyamba az léphet, aki —
jogszályban meghatározottak szerint szervezett — mű-
vészeti alapvizsgát tett.”

36. § A Kt. 74. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a
következő rendelkezés lép:

[(1) Megszűnik az óvodai elhelyezés, ha]

„*e*) a gyermeket nem vették fel az iskolába — ha
jogszály másképp nem rendelkezik — annak a nevelé-
si évnak az utolsó napján, amelyben a hetedik életévét
betölti.”

37. § (1) A Kt. 75. §-a (1) bekezdésének *a*)—*e*) pontja
helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Megszűnik a tanulói jogviszony]

„*a*) ha a tanulót másik iskola átvette, az átvétel napján;
b) az általános iskola utolsó évfolyamának elvégzéséről
szóló bizonyítvány kiállításának napján;

c) a tankötelezettség utolsó éve szorgalmi idejének
utolsó napján, ha a tanuló tanulmányait nem kívánja to-
vább folytatni;

d) gimnáziumi tanulmányok esetén az utolsó évfolyam
elvégzését követő első vizsgaidőszak utolsó napján;

e) szakközépiskolai tanulmányok esetén az utolsó kö-
zépiskolai évfolyam elvégzését követő első vizsgaidőszak
utolsó napján, ha a tanuló a szakképzésben nem kíván
továbbtanulni, vagy a továbbtanuláshoz szükséges feltéte-
lek hiányában nem tanulhat tovább.”

(2) A Kt. 75. §-a (1) bekezdésének *g*) pontja helyébe a
következő rendelkezés lép:

[(1) Megszűnik a tanulói jogviszony]

„*g*) az alapfokú művészetoktatási intézményben, ha a
szülő, illetve a nagykorú tanuló bejelenti, hogy kimarad az
iskolából, a bejelentésben megjelölt napon, továbbá az
utolsó alapfokú évfolyam utolsó napján, ha a tanuló nem
tesz művészeti alapvizsgát, valamint az utolsó továbbkép-
ző évfolyam záróvizsga letételének napján, illetve ha a
tanuló nem tesz záróvizsgát, az utolsó évfolyam elvégzését
tanúsító bizonyítvány kiállításának napján és az *i*) pontban
megjelölt esetben;”

38. § A Kt. 80. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő
rendelkezés lép:

„(6) A jegyző, főjegyző — a jogerős államigazgatási
határozat megküldésével — intézkedik a normatív költség-
vetési hozzájárulás folyósításának felfüggesztésére, ha a
fenntartó a (3)—(4) bekezdésben szabályozott felhívása
ellenére a törvénysértést, a kifogásolt tevékenységet nem

szüntette meg, és ezért kezdeményezte a bíróságnál a tör-
vénysértés megállapítását.”

39. § (1) A Kt. 81. §-a (11) bekezdésének első mondata
helyébe a következő rendelkezés lép, s egyidejűleg a bekez-
dés a következő második mondatával egészül ki:

„Ha az egyházi jogi személy a Kormánnyal a közoktatási
feladatok ellátására is kiterjedő megállapodást kötött — a
(13) bekezdésben meghatározott intézményátadás kivéte-
lével —, a fenntartásában működő nevelési-oktatási intéz-
mény tekintetében — a nevelési-oktatási intézmény szék-
helye szerint illetékes községi, városi, megyei jogú városi,
fővárosi kerületi önkormányzat részére megküldött —
egyoldalú nyilatkozatával vállalhatja az önkormányzati
feladatellátásban való közreműködést. A Magyar Katoli-
kus Egyház az egyoldalú nyilatkozat megtételére a Magyar
Köztársaság és az Apostoli Szentszék között létrejött meg-
állapodás alapján jogosult.”

(2) A Kt. 81. §-ának (12) bekezdése a következő mon-
dattal egészül ki:

„Az oktatási miniszter a (11) bekezdésben meghatározott
megállapodás alapján — az egyházi jogi személy kérésére —
közoktatási megállapodást köt a pedagógiai-szakmai szolgál-
tatás, illetve a pedagógiai szakszolgálat ellátására.”

(3) A Kt. 81. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő
rendelkezés lép:

„(13) Ha az ingatlan nem tartozik a volt egyházi ingat-
lanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1997. évi
CXXV. törvény (a továbbiakban: volt egyházi ingatlanok
tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló törvény) hatálya
alá és a helyi önkormányzat a fenntartásában lévő, az
ingatlanban működő nevelési-oktatási intézményét az egy-
házi jogi személy fenntartásába adja — az átvevő egyházi
jogi személy megkeresésére — köteles közoktatási megál-
lapodást kötni. Az átvételhez és a közoktatási megállapo-
dás megkötéséhez csatolni kell — ha nem az kezdeményezi
— a (11) bekezdésben felsorolt megállapodást kötő egyhá-
zi jogi személynél a megállapodást aláíró, egyéb esetben az
egyházi jogi személy önálló szervezete (szerzetesi szerve-
zet stb.) bírósági nyilvántartásba vételekor nyilatkozatté-
telre jogosult szervének (a továbbiakban együtt: nyilatko-
zattételre jogosult egyházi szerv) egyetértő nyilatkozatát.
A közoktatási megállapodás alapján az egyházi jogi sze-
mély jogosulttá válik a kiegészítő támogatásra a közokta-
tási megállapodás aláírását követő tanítási évtől kezdő-
dően. A kiegészítő támogatást a központi költségvetés
terhére kell kifizetni és az e törvény 118. § (9) bekezdése
szerint az átadó helyi önkormányzattal elszámolni.”

40. § A Kt. 85. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül
ki:

„(4) A helyi önkormányzat — ha legalább kettő közokta-
tási intézményt tart fenn — önállóan vagy más helyi önkor-
mányzattal közösen köteles a közoktatási feladatai megszerve-
zéséhez szükséges önkormányzati döntés-előkészítést

szolgáló feladatellátási, intézményhálózat-működtetési és fejlesztési tervet (a továbbiakban: önkormányzati intézkedési terv) készíteni. Az önkormányzati intézkedési tervnek figyelembe kell vennie a fővárosi, megyei fejlesztési tervet. Az önkormányzati intézkedési tervnek tartalmaznia kell, hogy az önkormányzat a kötelező feladatait milyen módon látja el, illetőleg milyen nem kötelező feladatokat kíván a helyi önkormányzat ellátni. Tartalmaznia kell továbbá az intézményrendszer működtetésével, fenntartásával, fejlesztésével, átszervezésével összefüggő elképzeléseket. Az intézkedési terv elkészítésekor be kell szerezni — a nemzeti, etnikai kisebbséget érintő kérdésekben — a helyi kisebbségi önkormányzat egyetértését. Az intézkedési terv elkészítéséhez ki kell kérni a településen működő közoktatási intézmények vezetőinek, továbbá a szülői és diákszervezetek, a nem állami, nem önkormányzati intézményfenntartók, a települési szintű szakaszervezetek, — ha nem működik helyi kisebbségi önkormányzat — az érdekelt országos kisebbségi önkormányzat véleményét. A helyi önkormányzat a helyi intézkedési terv végrehajtását legalább kétévenként értékeli és szükség szerint felülvizsgálja. A helyi önkormányzat az e törvény 103. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján vizsgálja, hogy a nevelési, illetve pedagógiai program megfelel-e az önkormányzati intézkedési tervben foglaltaknak.”

41. § A Kt. 86. §-a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az ugyanazon nemzeti, etnikai kisebbséghez tartozó tanulók létszáma nem teszi lehetővé, hogy egy településen belül a kisebbségi oktatást megszervezzék, az érintett országos kisebbségi önkormányzat kezdeményezésére a fővárosi, megyei önkormányzat — jogszabályban meghatározottak szerint — megszervezi az általános műveltséget megalapozó szakasz követelményeihez kapcsolódóan az anyanyelv és népismeret követelményeinek oktatását (a továbbiakban: kiegészítő kisebbségi oktatás). A kiegészítő kisebbségi oktatás megszervezhető egy adott iskola tagozataként, külön nyelvvoktató kisebbségi iskola létrehozásával vagy utazó pedagógusok alkalmazásával.”

42. § (1) A Kt. 88. §-ának (1) bekezdése a következő negyedik és ötödik mondatlal egészül ki:

„A megyei fejlesztési tervben önálló fejezetként jelenik meg az e törvény 86—87. §-ában meghatározott kötelező megyei önkormányzati feladatok ellátására, ennek keretei között a nyolcadik évfolyam elvégzése után középfokú tanulmányok folytatása iránti igények teljesítésére vonatkozó terv. A megyei fejlesztési tervnek az oktatási feladatok ellátása tekintetében tartalmaznia kell az önkormányzatok együttműködésének alapelveit, az oktatási intézményrendszer átjárhatóságának biztosítékait és feltételeit.”

(2) A Kt. 88. §-ának (2) bekezdése a következő második mondatlal egészül ki:

„A fejlesztési tervet oly módon kell elkészíteni, hogy meg lehessen állapítani az egyes önkormányzatok milyen

módon tesznek eleget a közoktatással összefüggő feladatellátási kötelezettségüknek, továbbá az egyes településen állandó lakóhellyel, ennek hiányában tartózkodási hellyel rendelkező gyermekek, tanulók hol vehetik igénybe az e törvényben meghatározott közoktatás-szolgáltatásokat, különös tekintettel a kötelező felvételt biztosító óvodát, iskolát és a pedagógiai szakszolgálatokat.”

(3) A Kt. 88. §-ának (3) bekezdése a következő mondatlal egészül ki:

„A fejlesztési tervet legalább négyévenként át kell tekinteni, továbbá akkor is, ha azt az érintett helyi önkormányzatok vagy a helyi kisebbségi, illetve országos kisebbségi önkormányzatok, illetve az összes érdekelt legalább öt százaléka kéri.”

(4) A Kt. 88. §-ának (4) bekezdése a következő mondatlal egészül ki:

„Amennyiben az e törvényben meghatározott feladatokat az önkormányzatok társulás útján látják el, a társulási szerződésben meg kell állapodniuk a költségek viseléséről és megosztásáról is.”

43. § A Kt. 91. §-a (4) bekezdésének bevezető mondatrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A közoktatási intézményt fenntartó, önkormányzati társulás esetén a megállapodásban megjelölt önkormányzat jegyzője, főjegyzője”

44. § (1) A Kt. 93. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az oktatási miniszter]

„a) kiadja — az Országos Köznevelési Tanács és a Közoktatáspolitikai Tanács véleményének kikérése után — a Két tanítási nyelvű iskolai oktatás irányelvét, a Fogyatékos gyermekek óvodai nevelésének irányelvét, a Fogyatékos tanulók iskolai oktatásának irányelvét, a Kollégiumi nevelés országos alapprogramját, a kerettanterveket, az Alapfokú művészetoktatás követelményeit és tantervi programját, a Nemzeti, etnikai kisebbség óvodai nevelésének irányelvét és a Nemzeti, etnikai kisebbség iskolai oktatásának irányelvét, továbbá ellátja a felülvizsgálatokkal kapcsolatos feladatokat; a kerettanterv és a Kollégiumi nevelés országos alapprogramja nemzeti, etnikai kisebbségi nevelést-oktatást érintő kérdéseiben, továbbá a Nemzeti, etnikai kisebbség óvodai nevelésének irányelve és a Nemzeti, etnikai kisebbség iskolai oktatásának irányelve kiadásához be kell szerezni az Országos Kisebbségi Bizottság egyetértését;”

(2) A Kt. 93. §-a (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az oktatási miniszter]

„g) gondoskodik — az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont útján — a nevelési-oktatási intézményben folyó pedagógiai munka országos, térségi, megyei, fővárosi szintű szakmai ellenőrzéséről, értékeléséről, a szakképzés szakmai tartalmi követelményei kivételével;”

(3) A Kt. 93. §-ának (1) bekezdése a következő *h*)—*i*) ponttal egészül ki, s egyidejűleg a jelenlegi *h*)—*j*) pont jelölése *j*)—*l*) pontra változik:

[(1) Az oktatási miniszter]

„*h*) jogszabályan meghatározottak szerint megteremti a minőségbiztosítás feltételeit;

i) létrehozza és működteti az oktatási jogok miniszteri biztosának hivatalát;”

(4) A Kt. 93. §-ának (1) bekezdése a következő *m*)—*n*) ponttal egészül ki:

[(1) Az oktatási miniszter]

„*m*) ellátja a Munkaerőpiaci Alap szakképzési alaprészének kezelésével és felhasználásával kapcsolatos — jogszabályban meghatározott — feladatokat;

n) ellátja a területfejlesztéshez kapcsolódó oktatáspolitikai feladatokat.”

(5) A Kt. 93. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Ha a fenntartó a felkérésnek nem tesz eleget, az oktatási miniszter intézkedésére az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont jár el.”

(6) A Kt. 93. §-a a következő (3)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az oktatási miniszter a pedagógus-továbbképzési programjai jóváhagyásával összefüggő döntés-előkészítés céljából Pedagógus-továbbképzési Akkreditációs Testületet hoz létre. A Pedagógus-továbbképzési Akkreditációs Testület létrehozásáról és működéséről jogszabály rendelkezik. A Pedagógus-továbbképzési Akkreditációs Testület évente legalább két alkalommal tájékoztatja működéséről az Országos Pedagógus-továbbképzési Bizottságot.

(4) Az oktatási miniszter köteles a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 97. §-ának *c*) pontjában meghatározott jogköre alapján kezdeményezni a közigazgatási hivatal vezetőjénél, hogy határidő kitérésével hívja fel az érintett helyi önkormányzatot a közoktatás feladatainak ellátásával összefüggő törvénysértés megszüntetésére, és amennyiben a felhívás nem vezet eredményre — az ügy jellegetől függően —, indítson eljárást az Állami Számvevőszéknél, az Alkotmánybíróságnál, illetve a bíróságnál.

(5) Az oktatási miniszter, ha megítélése szerint a közoktatási intézmény működése, működtetése jogsértő, tájékoztatja a jegyzőt, főjegyzőt, hogy a nem helyi önkormányzatok által fenntartott közoktatási intézmények tekintetében gyakorolni tudja az e törvény 80. §-ában meghatározott jogkörét.”

45. § (1) A Kt. 94. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az oktatási miniszter szabályozza]

„*a*) a Nemzeti, etnikai kisebbség óvodai nevelésének irányelve, a Nemzeti, etnikai kisebbség iskolai oktatásának irányelve, a Két tanítási nyelvű iskolai oktatás irányelve, a

Fogyatékos gyermekek óvodai nevelésének irányelve, a Fogyatékos tanulók iskolai oktatásának tantervi irányelve, a Kollégiumi nevelés országos alapprogramja, a kerettantervek, továbbá az Alapfokú művészetoktatás követelményei és tantervi programja kiadását és bevezetését, a 93. § (1) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott eljárási szabályok megtartásával; a kerettantervek és a Kollégiumi nevelés országos alapprogramja nemzeti, etnikai kisebbségi nevelést-oktatást érintő kérdéseiben, továbbá a Nemzeti, etnikai kisebbség óvodai nevelésének irányelve és a Nemzeti, etnikai kisebbségi iskolai oktatásának irányelve kiadásához be kell szerezni az országos kisebbségi önkormányzat egyetértését;”

(2) A Kt. 94. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az oktatási miniszter szabályozza]

„*c*) az országos ellenőrzési, mérési, értékelési és minőségbiztosítási feladatok ellátásának rendjét, az Országos szakértői névjegyzékben lévő szakértők tevékenységét, valamint az oktatási jogok miniszteri biztos hivatalának feladatait és működésének szabályait, a Pedagógus-továbbképzési Akkreditációs Testület létrehozását és működését.”

46. § (1) A Kt. 95. §-a (1) bekezdésének *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, s egyidejűleg a § a következő *h*)—*i*) pontokkal egészül ki:

[(1) Az oktatási miniszter közoktatás-fejlesztéssel kapcsolatos feladata]

„*g*) a fővárosi, megyei fejlesztési, illetőleg az önkormányzati intézkedési tervek előkészítéséhez szakmai segítség nyújtása;

h) a tankönyvvé nyilvánítással kapcsolatos szakértői tevékenység feltételeinek biztosítása;

i) a pedagógiai rendszerek — így különösen a közoktatás e törvényben meghatározott nevelési-oktatási szakaszára, iskolatípusára kiadott kerettanterv és az erre épülő tanítást-tanulást segítő és értékelő eszközrendszer, továbbá a gyakorlati alkalmazást lehetővé tevő, illetve segítő akkreditált pedagógusképzési és -továbbképzési kínálat, pedagógiai szakmai szolgáltató tevékenység — fejlesztésének segítése;”

(2) A Kt. 95. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az oktatási miniszter — a vizsgaszabályzatban meghatározottak szerint az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvényben szabályzott eljárás keretében — megvonhatja az iskolától az alapképzési vizsga, az érettségi vizsga, a szakmai vizsga megszervezésének jogát, továbbá megsemmisítheti az alapképzési vizsga, az érettségi vizsga, a szakmai vizsga eredményét, valamint a kiállított bizonyítványt érvénytelenné nyilváníthatja, ha bebizonyosodik, hogy a vizsgát jogellenesen szervezték meg, illetve a bizonyítványt jogellenesen állították ki. Az érvénytelenné nyilvánított bizonyítványt

be kell vonni, és meg kell semmisíteni. Az oktatási miniszter az e bekezdésben szabályozott intézkedését — indoklás nélkül — a Magyar Köztársaság hivatalos lapjában közzéteszi. Az oktatási miniszter a szakmai vizsgával és a szakképesítést tanúsító bizonyítvánnyal kapcsolatos döntésének meghozatala előtt beszerzi a szakképzésért felelős miniszter egyetértését.”

47. § A Kt. a következő alcímmel és 95/A. §-sal egészül ki:

„Az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont

95/A. § (1) A Kormány Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont elnevezéssel központi költségvetési szervet hoz létre, amely központi hivatalként működik, irányítását az oktatási miniszter látja el. Az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont feladatait országos illetékességgel látja el.

(2) Az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont feladatai különösen:

a) ellátja a közoktatás ágazati irányításának keretei között az ellenőrzési, mérési, értékelési és minőségbiztosítási feladatok irányítását, szervezését, koordinálását;

b) közreműködik a miniszter hatáskörébe tartozó, e törvényben meghatározott hatósági feladatok ellátásában;

c) a vizsgaszabályzatban meghatározottak szerint közreműködik az alapműveltségi vizsga és az érettségi vizsga megszervezésében, a jogorvoslati kérelmek elbírálásában, működteti a tanulmányok alatti vizsgák független vizsgálóbizottságát;

d) ellátja az Országos szakértői és vizsgáztatási névjegyzékkel összefüggő feladatokat;

e) ellátja az ágazati irányítás keretébe tartozó területfejlesztéssel és az ahhoz kapcsolódó finanszírozással összefüggő feladatokat;

f) közreműködik a közoktatás információs rendszerének működtetésével összefüggő feladatok ellátásában.

(3) Az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont a nemzeti, etnikai kisebbségi óvodai neveléssel, iskolai oktatással, kollégiumi neveléssel kapcsolatos feladatainak ellátásakor együttműködik az Országos Kisebbségi Bizottsággal.”

(4) Az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont létrehozását, működését, részletes feladat- és hatáskörét a Kormány rendeletben szabályozza.”

48. § (1) A Kt. 96. §-a (3) bekezdésének b)—c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Az Országos Köznevelési Tanács feladata különösen]

„b) figyelemmel kíséri és véleményezi az Óvodai nevelés országos alapprogramjának, a Nemzeti alaptantervnek, a kerettantervnek a kiadását, alkalmazását, javaslatot tesz a felülvizsgálatukra,

c) figyelemmel kíséri és véleményezi a tankönyvellátást és a tankönyvvé nyilvánítás folyamatát,”

(2) A Kt. 96. §-ának (3) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[(3) Az Országos Köznevelési Tanács feladata különösen]

„g) figyelemmel kíséri és véleményezi a pedagógus-továbbképzés rendszerének működését, különös tekintettel a továbbképzések akkreditációs eljárására, évente véleményezi az oktatási jogok miniszteri biztosának beszámolóját.”

(3) A Kt. 96. §-a (4) bekezdésének első és második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az Országos Köznevelési Tanácsnak huszonhárom rendes és nyolc póttagja van. Az Országos Köznevelési Tanács tagjait az oktatási miniszter kéri fel a következők szerint: három tagját saját választása, tíz tagját és három póttagját az országos pedagógiai szakmai szervezetek, hat tagját és három póttagját a pedagógusképző felsőoktatási intézmények, két tagját és egy póttagját a Magyar Tudományos Akadémia, két tagját és egy póttagját az országos munkaadói szövetségek és munkaadói kamarák jelölése alapján.”

(4) A Kt. 96. §-a (5) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) Az Országos Köznevelési Tanács keretei között állandó és ideiglenes szakmai és szakértői bizottságok működhetnek. Az Országos Köznevelési Tanács állandó bizottságai]

„a) Országos Pedagógus-továbbképzési Bizottság, amelynek feladata a pedagógusok, a közoktatási intézményvezetők, a közoktatás állami és önkormányzati irányítási feladataiban közreműködők továbbképzését, át-képzését szolgáló továbbképzési rendszer működésének figyelemmel kísérése. Az Országos Pedagógus-továbbképzési Bizottság nyolc tagból áll, melyből ötöt az Országos Köznevelési Tanács, egyet-egyét a belügyminiszter, az oktatási miniszter, illetve a pénzügyminiszter delegál. Az Országos Pedagógus-továbbképzési Bizottság véleményét ki kell kérni a pedagógus-továbbképzés rendszerét és működését érintő kérdésekben.”

49. § A Kt. 98. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Az Országos Kisebbségi Bizottság véleményét ki kell kérni a nemzeti, etnikai kisebbségi iskolai oktatáshoz készült könyv tankönyvvé nyilvánítása előtt.”

50. § A Kt. 101. §-a a következő (7)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A nemzeti, etnikai kisebbségi óvodai nevelés, iskolai nevelés-oktatás, kollégiumi nevelés-oktatás tekintetében szakértői feladatot és érettségi vizsgaelnöki feladatot az láthat el, aki a (3)—(4) bekezdésben meghatározott gyakorlatot a nemzeti, etnikai nevelésben-oktatásban szerezte.

(8) Az Országos szakértői névjegyzéket és az Országos vizsgáztatási névjegyzéket — a szakképzés kivételével — az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont ál-

lítja össze és gondozza. Az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont ellátja továbbá — jogszabályban meghatározottak szerint — az Országos szakértői névjegyzékben, illetve az Országos vizsgáztatási névjegyzékben szereplők foglalkoztatásának ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat.”

51. § A Kt. 110. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nem magyar állampolgár — az e törvényben meghatározottak szerint — akkor tanköteles Magyarországon, ha menekült, befogadott vagy ideiglenes menedéket élvez (a továbbiakban együtt: menekült), illetőleg bevándorlási engedéllyel vagy huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezik. A feltételek meglétét a tanuló nevelési-oktatási intézménybe történő felvételénél igazolni kell.”

52. § (1) A Kt. 114. § (1) bekezdés *b)* pontjának második gondolatjeles bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[... ingyenesen igénybe vehető szolgáltatások

b) az általános iskolában, illetve az általános műveltség-megalapozó évfolyamokon minden esetben, továbbá — a 115—116. §-ban meghatározott kivétellel — a szakiskolában és a szakközépiskolában]

„— a nappali oktatás munkarendje szerinti oktatásban az első és a második szakképesítésre való felkészülés, valamint ennek keretében és — a 27. § (8) és (10) bekezdésében meghatározott esetben — a felzárkóztató oktatásban, illetve a munkába álláshoz, életkezdéshez szükséges ismeretek átadásakor a gyakorlati képzéshez biztosított munkaruha, egyéni védőfelszerelés (védőruha) és tisztálkodási eszköz;”

(2) A Kt. 114. § (1) bekezdése *c)* pontjának második gondolatjeles bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[... ingyenesen igénybe vehető szolgáltatások]

[kollégiumban a b) pontban meghatározott oktatásban való részvétel esetén]

„— a lakhatási feltételek — jogszabályban meghatározott szakmai normatíváinak megfelelő — biztosítása;”

53. § (1) A Kt. 118. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) E törvény 114—116. §-ában foglaltakat alkalmazni kell, ha a fenntartó a 81. § (11) bekezdése alapján nyilatkozatát megküldte a települési önkormányzat részre.”

(2) A Kt. 118. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az egyházi közcélú tevékenység anyagi feltételeiről szóló törvény 6. §-ának (1)—(2) bekezdésében meghatározott kiegészítő támogatás összegét az átadó helyi önkormányzat — az átengedett és saját bevételeiből — köteles átutalni a hozzájárulást folyósító szerv részére,

illetve az átengedett bevételeit mindaddig, ameddig a közoktatási megállapodás érvényes, a kiegészítő támogatás összegével csökkenteni kell, ha a helyi önkormányzat az egyházi jogi személlyel az e törvény 81. §-ának (13) bekezdésében meghatározottak alapján közoktatási megállapodást kötött és az egyházi jogi személy az e bekezdésben meghatározottak szerint nem válik jogosulttá arra, hogy az e törvény 81. §-ának (11) bekezdése szerint egyoldalú nyilatkozatot tegyen. A közoktatási megállapodás megkötését követő második év után a nyilatkozattételre jogosult egyházi szerv kezdeményezheti az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpontnál, hogy az e törvény 81. §-ának (11) bekezdésében meghatározottak szerint egyoldalú nyilatkozatot tehesen. Az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont a hozzájárulást megadja, ha a nevelési-oktatási intézményben — az intézmény legalább hetven százalékos kihasználtsága mellett — az osztály, csoport létszám eléri az e törvény 3. számú mellékletében előírt átlaglétszám kilencven százalékát. Az egyoldalú nyilatkozat benyújtását követő nevelési, oktatási évtől kezdődően a fenntartó az egyoldalú nyilatkozat alapján jogosulttá válik a kiegészítő hozzájárulásra, a közoktatási megállapodás pedig bármelyik fél — az egyoldalú nyilatkozat megtételét követő hatvan napon belül — azonnali hatállyal felmondhatja. Ha az egyházi jogi személy nem kapta meg az egyoldalú nyilatkozattételhez szükséges hozzájárulást, egy évtelje után ismét kezdeményezheti a hozzájárulás megadását. Az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpontnak a nyilatkozattételhez szükséges hozzájárulás megadásával kapcsolatos eljárására az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló törvényt kell alkalmazni. E rendelkezéseket kell alkalmazni abban az esetben is, ha az egyházi jogi személy nem tartozik az e törvény 81. §-a (11)—(12) bekezdésének hatálya alá, és az egyházi jogi személy által létesített nevelési-oktatási intézmény által ellátott feladatokra köt közoktatási megállapodást — közös meg egyezéssel — a helyi önkormányzat és az egyházi jogi személy.”

54. § (1) A Kt. 119. §-ának (1) bekezdése a következő negyedik mondatral egészül ki:

„A közalapítvány részben vagy egészben kizárhatja a támogatottak köréből azt a közoktatási intézményt, amelynek fenntartója a fejlesztési tervben foglaltakat nem fogadja el.”

(2) A Kt. 119. §-a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A gyermek-gyógyüdülőben, az egészségügyi és rehabilitációs intézményekben működő iskolában a férőhelyek alapján lehet normatív állami támogatást igényelni annak érdekében, hogy az ellátott tanulók összetételéhez az intézmények alkalmazkodni tudjanak, valamint tervezhetővé váljék az oktatásra fordítható források mértéke. Az oktatási intézmények költségvetését az Oktatási Minisztérium költségvetésében kell szerepeltetni.

55. § (1) A Kt. 121. §-ának (1) bekezdése a következő 5. ponttal egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi 5—7. pont jelölése 6—8. pontra változik:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„5. *ellenőrzés*: a közoktatási intézmény működésének vizsgálata a hatályos jogszabályok és a nevelési, illetve pedagógiai program alapján;”

(2) A Kt. 121. §-a (1) bekezdésének új számozás szerinti 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„7. *emelt szintű oktatás*: meghatározott tantárgy ismeretanyagának — kerettantervek szerint — magasabb követelmények, az átlagnál nagyobb tanítási óra felhasználásával történő oktatása;”

(3) A Kt. 121. §-ának (1) bekezdése a következő 9. ponttal egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi 8—20. pont számozása 10—22. pontra változik:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„9. *értékelés*: a közoktatási intézmény, a fenntartó, az ágazati irányítás által meghatározott szakmai célkitűzések összehasonlítása a közoktatási intézmény pedagógiai tevékenységének eredményével;”

(4) A Kt. 121. §-a (1) bekezdésének jelenlegi 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„10. *fenntartó*: az a jogi személy (helyi önkormányzat, állami szerv, egyházi jogi személy, felsőoktatási intézmény, vállalat, szövetkezet, alapítvány, társadalmi szervezet, nemzeti és etnikai kisebbségi érdekképviseleti szervezet, kisebbségi önkormányzat, egyesület és más jogi személy), illetőleg természetes személy (mint egyéni vállalkozó), amely, illetve aki a közoktatási szolgáltató tevékenység folytatásához szükséges jogosítvánnyal rendelkezik, és az e törvényben meghatározottaknak megfelelően a közoktatási intézmény működéséhez szükséges feltételekről gondoskodik;”

(5) A Kt. 121. §-a (1) bekezdésének új számozás szerinti 17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„17. *készségtantárgyak*: az ének-zene, a tánc, a rajz, a testnevelés, a technika-gyakorlati foglalkozás tantárgyak;”

(6) A Kt. 121. §-ának (1) bekezdése a következő 23. ponttal egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi 21—39. pont jelölése 24—42. pontra változik:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„23. *minőségbiztosítás*: az a tevékenység, amelynek során a közoktatási intézmény folyamatosan biztosítja a szakmai célkitűzések és az intézmény működésének egymáshoz való közelítését, a tanulók, a szülők, a pedagógusok, valamint a fenntartók, továbbá a munkaerőpiac igényeinek kielégítése céljából;”

(7) A Kt. 121. §-a (1) bekezdésének új számozás szerinti 36. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„36. *tanítási nap*: az egyes osztályokban a tanítási órák, illetőleg az e törvény 53. § (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott foglalkozások megtartására fordított nap, amennyiben a foglalkozási órák száma eléri a hármat;”

(8) A Kt. 121. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 29. §-ának (2) bekezdésében meghatározott kisebbségi intézmény e törvény alkalmazásában az a közoktatási intézmény, amelynek alapító okirata az e törvény 37. §-ának (5) bekezdésében foglaltak szerint tartalmazza a nemzeti, etnikai kisebbségi feladatok ellátását, feltéve, hogy e feladatokat a közoktatási intézmény ténylegesen ellátja, továbbá óvoda, iskola és kollégium esetében a tanulók legalább huszonöt százaléka — három év átlagában — részt vett a nemzeti, etnikai kisebbségi óvodai nevelésben, illetve a nemzeti, etnikai kisebbségi iskolai nevelésben-oktatásban.”

(9) A Kt. 121. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) E törvény alkalmazásában — függetlenül attól, hogy az érintett egyházi jogi személynél az eredeti tulajdonos, fenntartó ki volt — a volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló törvény rendelkezései alapján került az egyházi jogi személy fenntartásába a nevelési-oktatási intézmény, ha olyan ingatlanban működik, amelyet az egyházi jogi személy az említett törvény rendelkezései alapján

a) visszakapott,

b) csereingatlanként kapott,

c) a csereingatlanként kapott telekre épített,

d) a bekerülési érték legalább hetven százalékában pénzbeli kártalanításból vagy járadékból vásárolt, illetve épített.”

56. § A Kt. 122. §-a a következő (11)—(12) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az érintett országos kisebbségi önkormányzat az e törvény 86. §-ának (5) bekezdésében meghatározott kiegészítő kisebbségi oktatás feladatainak az ellátására nyelvoktató kisebbségi iskolát létesíthet és tarthat fenn, illetőleg utazó pedagógus hálózatot működtethet. A nyelvoktató kisebbségi iskolát az oktatási miniszter veszi nyilvántartásba, és adja meg a fenntartónak a működés megkezdéséhez szükséges engedélyt. Ha a nyelvoktató kisebbségi iskola önkormányzati vagy más fenntartású iskolában működik, az országos kisebbségi önkormányzat az iskola fenntartójával megállapodásban rendezi az együttműködés kérdéseit, illetőleg az utazó pedagógussal történő feladatellátás keretében megvalósuló együttműködést. A kiegészítő kisebbségi oktatásban a tanuló vendégtanulónaként vesz részt.

(12) Az óvoda, az iskola és a kollégium — az alapító okiratában meghatározott keretek között — a szervezeti és működési szabályzatában határozza meg a nevelési-oktatási intézményben folyó reklámtevékenység szabályait, a következő rendelkezések figyelembevételével: az óvodában, általános iskolában és általános iskolai tanulókat fogadó kollégiumban tilos a reklámtevékenység, kivéve, ha a reklám a gyermekeknek, tanulóknak szól és az egészséges életmóddal, a környezetvédelemmel, a társadalmi, közéleti tevékenységgel, illetve a kulturális tevékenységgel függ össze.”

57. § (1) A Kt. 124. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Alapműveltségi vizsgát azoktól a tanulóktól lehet első ízben megkövetelni, akik 1998. szeptember 1-jén kezdték meg tanulmányaikat az általános iskola első évfolyamán.”

(2) A Kt. 124. §-a (4) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(4) A Nemzeti alaptanterv bevezetésével összhangban*]

„*c)* A szakközépiskolák és a szakiskolák — a párhuzamos oktatás kivételével — [27. § (7) bekezdés *c)* pont, és 29. § (8) bekezdés] — a pedagógiai programok elkészítésénél a közismereti és a szakmai elméleti tantárgyak oktatását átszervezik oly módon, hogy szakképzés csak az iskola felsőbb évfolyamain folyjék, a kerettanterv kiadását követő második év szeptemberétől a kilencedik évfolyamon, ezt követően felmenő rendszerben.”

(3) A Kt. 124. §-ának (20) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(20) A kötelező eszköz- és felszerelési jegyzékben foglaltakat a jegyzék kiadását követően az új közoktatási intézmény létesítésénél, illetve működésének megkezdésénél azonnal, a már működő intézmény esetén — a fenntartó által megállapított ütemtervben meghatározottak szerint — a jegyzék kiadását követő öt év után alkalmazni kell.”

58. § (1) A Kt. 128. §-ának (3) bekezdése a következő *b)–f)* ponttal egészül ki, és egyidejűleg a bekezdés jelenlegi szövegének jelölése *a)* pontra változik:

„*b)* A nemzeti, etnikai kisebbségi iskolai nevelésben-oktatásban — az anyanyelv és irodalom tantárgy kivételével — az ötödik évfolyamtól kezdődően a tantárgyak anyanyelven történő oktatására pedagógus-munkakört tölthet be, és vezetői megbízást kaphat az is, aki rendelkezik az e törvény 17. §-ának (1) bekezdésében, illetve 30. §-ának (11) bekezdésében, 127. §-a (1) bekezdésének *a)–b)* pontjában vagy (8) bekezdésében meghatározott felsőfokú iskolai végzettséggel és szakképzettséggel, továbbá felsőfokú „C” típusú állami nyelvvizsga bizonyítvánnyal, vagy azzal egyenértékű okirattal.

c) A nemzeti, etnikai kisebbségi kollégiumi nevelésben pedagógus-munkakört tölthet be és vezetői megbízást

kaphat az is, aki megfelel a *b)* pontban meghatározott feltételeknek.

d) A nemzeti, etnikai kisebbségi óvodai nevelésben

— pedagógus-munkakört tölthet be és vezetői megbízást kaphat az is, aki megfelel az e törvény 127. § (1) bekezdése *a)* pont, második gondolatjelében vagy *b)* pontjában meghatározott feltételeknek, továbbá felsőfokú „C” típusú állami nyelvvizsga bizonyítvánnyal rendelkezik,

— pedagógus-munkakört tölthet be az is, aki megfelel az első gondolatjelben meghatározott vagy e § (1) bekezdés *a)* pontjában, illetve (5) bekezdésében meghatározott feltételeknek és legalább középfokú „C” típusú állami nyelvvizsga bizonyítvánnyal vagy azzal egyenértékű okirattal rendelkezik.

e) A nemzeti, etnikai kisebbségi szakképzésben gyakorlati ismeretek oktatására pedagógus-munkakört tölthet be az is, aki megfelel e törvény 127. §-ának (1) bekezdésének *c)–e)* pontjában vagy (2)–(4) bekezdésében meghatározott feltételeknek és legalább középfokú „C” típusú állami nyelvvizsga bizonyítvánnyal, illetve azzal egyenértékű okirattal rendelkezik.

f) Az *a)–e)* pontban szabályozott nyelvvizsga bizonyítványt vagy azzal egyenértékű okiratot a pedagógus-munkakörben foglalkoztatottnál a besorolásnál és a további szakképesítés után járó illetménynövekedés meghatározásakor figyelmen kívül kell hagyni.”

(2) A Kt. 128. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Azt a közalkalmazott pedagógust, akinek nincs pedagógus-szakvizsgája, az iskolai végzettsége és szakképzettsége alapján kell besorolni. Azt a közalkalmazott pedagógust pedig, aki pedagógus szakvizsgával rendelkezik, az ezt igazoló oklevél bemutatását követő év első munkanapjától kezdődően a pedagógus-szakvizsga alapján kell besorolni. A pedagógus-szakvizsgával egyenértékű a munkakör ellátásához szükséges végzettség és szakképzettség mellett az egyetemi vagy főiskolai szakirányú továbbképzésben szerzett — jogszabályban meghatározott — szakképzettség. A pedagógus-szakvizsgával egyenértékű, továbbá a munkakör ellátásához szükséges végzettséghez és szakképzettséghez kapcsolódó szakterületen szerzett tudományos fokozat, valamint a doktori cselekmény alapján szerzett doktori cím. Teljesítette a közigazgatási szakvizsgára vonatkozó előírást az, aki pedagógus-szakvizsgával rendelkezik, feltéve, hogy köztisztviselőként a közoktatással összefüggő irányítási feladatot lát el.”

(3) A Kt. 128. §-a a következő (12)–(13) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A 127. § (1) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket — ha nemzetközi megállapodás másképp nem rendelkezik — a magyar nevelési-oktatási intézményekben kiállított iskolai végzettségek és szakképzettségek tekintetében lehet alkalmazni. Az e rendelkezések alapján honosított oklevéllel, bizonyítvánnyal rendelkezőt, 2004. szeptember 1-jétől kezdődően — a (13) bekezdésben megha-

tározott kivétellel — akkor lehet pedagógus-munkakörben foglalkoztatni, ha tanulmányait a felsőfokú pedagógus-szakképesítést nyújtó oktatásban megkezdte.

(13) A (12) bekezdésben foglaltaktól eltérően tovább foglalkoztatható

a) a nyugdíjjogosultság eléréséhez szükséges korhatárig az, akinek 1999. szeptember 1. napján a nyugdíjjogosultság eléréséhez szükséges korhatárig tíz évnél kevesebb ideje van hátra,

b) a honosított oklevélnek megfelelő pedagógus-munkakörben az, aki az adott pedagógus-munkakörben 1999. szeptember 1-jéig legalább hét év szakmai gyakorlatot szerzett.”

59. § A Kt. 129. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az egyházi jogi személy az e törvény 81. §-ának (13) bekezdése alapján 1998. január 1-je és 1999. június 3-a között kötött közoktatási megállapodást, az oktatási miniszter a nyilatkozattételre jogosult egyházi szerv megkeresésére hozzájárulhat ahhoz, hogy az egyházi jogi személy az e törvény 81. §-ának (11) bekezdésében meghatározott egyoldalú nyilatkozatot tegyen. E rendelkezést kell alkalmazni abban az esetben is, ha a közoktatási megállapodás megkötésére még nem került sor, azonban az egyházi jogi személy és a helyi önkormányzat 1999. június 30-ig megállapodott a nevelési-oktatási intézmény fenntartói jogának az egyházi jogi személy részére történő átadásában.”

60. § A Kt. 132. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„132. § (1) Az iskolák 2001. szeptember 1-jéig a kerettanterv, valamint e törvény 48. §-ának figyelembevételével felülvizsgálják pedagógiai programjukat. Az ily módon felülvizsgált pedagógiai programot az első, az ötödik és a kilencedik évfolyamon, ezt követően felmenő rendszerben — az e törvény 124. §-ának (4) bekezdésében meghatározottak alkalmazásával — bevezetik.

(2) A kollégiumok a Kollégiumi nevelés országos programjának kiadását követő második év szeptember 1. napjáig felülvizsgálják pedagógiai programjukat.

(3) Az (1)—(2) bekezdésben meghatározott esetben a 44. § (1) bekezdésének a szakértői véleményezésre vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

(4) Az általános iskola

a) 1999. szeptember 1. napján — az e törvény 123. §-a (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott első és hetedik évfolyamok helyett — helyi tantervét az iskola első évfolyamán vezeti és a hetedik évfolyamán vezetheti be, továbbá a második évfolyamon, ezt követően az (1) bekezdésben meghatározott ideig felmenő rendszerben folytatja a bevezetését,

b) azokon az évfolyamokon, amelyeken a helyi tanterv bevezetésére nem került sor, a nevelő-oktató munkát az e törvény 124. §-a (4) bekezdésének a) pontjában meghatározottak szerint végzi,

c) az 1999. szeptember 1. napján induló nyolcadik évfolyamon a nevelő-oktató munkát e törvény 123. § (3) bekezdése c) pontjának vagy az e bekezdés b) pontjának alkalmazásával folytatja.

(5) A hat és nyolc évfolyammal működő gimnázium, továbbá az általános iskolai és középiskolai vagy szakiskolai feladatot is ellátó többcélú intézmény a nevelő-oktató munkát e törvény 123. § (3) bekezdése c) pontjának vagy az e bekezdés b) pontjának alkalmazásával folytatja.

(6) A tíz évfolyammal működő általános iskolát 2001. július 31-ig át kell szervezni az e törvény rendelkezéseinek megfelelő iskolává. Eddig az időpontig alkalmazni kell a tíz évfolyamos általános iskolákra vonatkozó rendelkezéseket [52. § (1) bek. b) pontja, 78. § (2) bek. d) pontja, 124. § (4) bek. b) pontja].

(7) A települési önkormányzat 2000. július 31-ig elkészíti az e törvény 85. §-ának (4) bekezdésében szabályozott önkormányzati intézkedési tervet, és 2000. december 31-ig megküldi a székhelye szerint illetékes fővárosi, megyei önkormányzat részére. A fővárosi, megyei önkormányzat a fejlesztési tervét 2001. július 31-ig áttekinti, és szükség szerint — e törvény 88. §-ának (1)—(2) bekezdésében meghatározottak szerint — átdolgozza.

(8) Az alapfokú művészetoktatási intézmények fenntartói 2000. július 31-ig e törvény 31. §-ának (2) bekezdése alapján felülvizsgálják az általuk fenntartott iskola alapító okiratát, az iskola működését, és szükség szerint kérik a főjegyzőtől a működés megkezdéséhez szükséges engedély módosítását.

(9) A főjegyző az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont megalakításával összefüggő rendeletben meghatározott határidőig ellátja a független vizsgabizottság és az érettségi vizsga szervezésével és az érettségi vizsgával összefüggő jogorvoslati kérelmek elbírálását. Eljárására e törvény 83. §-ának (6)—(8) bekezdését, 84. §-ának (4) bekezdését, 104. §-ának (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a törvényességi kérelem benyújtására meghatározott határidő elmulasztása jogvesztő, igazolásnak helye nincs.

(10) A szakiskolák és szakközépiskolák a szakképzési évfolyamaik számát az Országos Képzési Jegyzék felülvizsgálatára kiadott rendeletben meghatározottak szerint vizsgálják felül.

(11) A közoktatási intézmény fenntartója 2001. július 31-ig elkészíti az e törvény 124. §-ának (20) bekezdésében meghatározott — a kötelező eszköz- és felszerelési jegyzékben foglaltak 2003. augusztus 31-ig történő végrehajtásához — készített ütemtervet.

(12) Az ütemtervet a fenntartó a határidőt követő tizenöt napon belül megküldi az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpontnak. Az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont ellenőrizheti az ütemtervben foglaltak végrehajtását. Amennyiben az ütemtervet a fenntartó nem küldi meg vagy nem hajtja végre az Országos Értékelési és Vizsgaközpont kezdeményezi az e törvény 93. §-ában meghatározott intézkedés megtételét. Az Országos Értékelési és Vizs-

galközpont eljárására alkalmazni kell az e törvény 107. §-ának (9)—(10) bekezdésében foglaltakat. E rendelkezéseket kell alkalmazni abban az esetben is, ha az eszköz- és felszerelési jegyzékben foglaltak alkalmazása kötelező.”

61. § (1) A Kt. 1. számú melléklete Első rész „A nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazottak” cím, „Iskolában és kollégiumban” alcím 3. pontjának első gondolatjeles bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(*gyermek- és ifjúsági felügyelő vagy gyógypedagógiai asszisztens*)

„— fogyatékosokat nevelő iskolában tizenöt tanulóként
1
a siket, a vak, a középsúlyos értelmi fogyatékos, az önálló helyváltoztatásra képtelen testi fogyatékos, az autista és a halmozottan fogyatékos tanulókat nevelő-oktató iskolában hat tanulóként 1”

(2) A Kt. 1. számú melléklete Első rész „A nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazottak” cím, „Iskolában és kollégiumban” alcím a következő 4. ponttal egészül ki, s a jelenlegi 4—7. pont jelölése 5—8. pontra változik:

„4. szabadidő szervező
— az iskolában, kollégiumban, ha a tanulók létszáma eléri a háromszázat 1”

(3) A Kt. 1. számú melléklete Második rész, az „A normatív hozzájárulás meghatározásakor figyelembe vehető gyermek-, tanulói létszám megállapítása” alcím a következő h) ponttal egészül ki:

(1. A normatív hozzájárulás meghatározásakor)

„h) az a)—f) pont szerint kell a gyermek, tanuló létszámát figyelembe venni akkor is, ha az e törvény 81. § (1) bekezdésének d) pontja alapján fizetési kötelezettséget írnak elő, illetve a 116. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a heti hat órát meghaladó foglalkozásért a tanuló tandíjat fizet.”

(4) A Kt. 1. számú melléklete Harmadik rész II. fejezet 6. pontjának harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kötelező óra felhasználható a napközis és tanulószobai foglalkozás megtartására, az osztály közösségi programjainak és a tanulókkal való egyéni törődés feladatainak [52. § (7) bekezdés] megtartására, az iskola pedagógiai programjában rögzített, a tanítási órák keretében meg nem valósítható osztály- vagy csoportfoglalkozások [53. § (2) bek. e) pontja] megtartására, továbbá igénybe vehető azoknak a tanórán kívüli foglalkozásoknak a megtartására, amelyeket az iskolai nem kötelező tanórai foglalkozás időkeretének terhére szerveznek.”

62. § (1) A Kt. 2. számú melléklete a „A gyermekek, tanulók adatai” alcím 1. pontjának d) alpontja az „— a

tanuló- és gyermekbalesetre vonatkozó adatok” szöveg után a következő gondolatjeles bekezdéssel egészül ki:

[d) a tanulói jogviszonnyal kapcsolatos adatok, így különösen]

„— a tanuló diákigazolványának sorszáma,
— a tanuló azonosító száma,”

(2) A Kt. 2. számú melléklete „A gyermekek, tanulók adatai” alcím 2. pontja a következő gondolatjeles bekezdéssel egészül ki:

[2. Az adatok továbbíthatók]

„— a diákigazolvány — jogszabályban meghatározott — kezelője részére a diákigazolvány kiállításához szükséges valamennyi adat.”

63. § (1) A Kt. 3. számú melléklete I. Rész „Iskola” cím a)—d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

	[Átlag- létszám]	Maximális létszám]
„a) az 1—4. évfolyamon	21	26
b) az 5—8. évfolyamon	23	30
c) a 9—13. évfolyamon	28	35
d) szakközépiskolai és szakiskolai elméleti képzés szakképző évfolyamon	28	35”

(2) A Kt. 3. számú melléklete II. Rész 3. pontja a következő mondattal egészül ki:

„Két tanulóként kell számításba venni a felzárkóztató oktatásban [27. § (8) bekezdés] részt vevő tanulót.”

(3) A Kt. 3. számú melléklete II. Rész 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. Összevont osztályokat szervezni az általános iskolában, továbbá a felzárkóztató oktatásban [27. § (8) bekezdés] lehet. Tanév közben osztályt összevonni nem lehet. Összevont osztályt szervezni — a felzárkóztató oktatás kivételével — legfeljebb három iskolai évfolyam tanulójából lehet.”

64. § (1) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 248. §-a helyébe következő rendelkezés lép:

„248. § A belügyminiszter a fegyveres szerv hivatásos állományú tagját határozott vagy határozatlan időre — beleegyezésével — a Belügyminisztériumba, illetve a rendvédelmi oktatási intézményekbe szolgálatteljesítésre berendelheti. A berendeléssel betölthető szolgálati beosztásokat a miniszter határozza meg. A berendeltre a 43—44. §-ok szabályait a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) szolgálati viszonyára a fegyveres szerv hivatásos állományára vonatkozó szabályok az irányadók;

b) a foglalkoztatásával összefüggő költségek a minisztériumot, illetve a rendvédelmi oktatási intézményt terhelik;

c) a munkáltatói jogkört vele szemben a fegyveres szerv irányításában és felügyeletében közreműködő minisztériumi egység vezetője gyakorolja;

d) a berendelés megszüntetése után — ha az nem fegyelmi okból vagy alkalmatlanság miatt történt — legalább a berendelés előtti szolgálati beosztásával azonos, illetve a berendelés során elért előmenetelének megfelelő besorolású szolgálati beosztást kell a részére biztosítani.”

(2) A Hszt. 260. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A rendvédelmi oktatási intézményekben tanulmányokat folytató személyeket — a miniszter által meghatározott rendben — az első oktatási év eredményes befejezését követően, legfeljebb 12 hónap próbaidő kikötésével, hivatásos állományba kell venni.”

65. § (1) E törvény — a (2)—(3) bekezdésben foglalt kivétellel — 1999. szeptember 1. napján lép hatályba. A Kt.-nek a kerettantervre [8/A. § (2)—(5) bek.], a hat vagy nyolc évfolyammal működő gimnáziumokra [28. § (2) bek.], a többcélú intézményekre [28. § (3) bek.] a művészeti alapvizsgára és a művészeti záróvizsgára [31. § (2) bek.], az írásbeli felvételi vizsgákra [42. § (2) bek.], az ellenőrzési, mérési, értékelési, minőségbiztosítási feladatok ellátására [47. § *f*) pontja, 48. § (1) bek. *a*) pontja, 49. §-a (2) bek. *j*) pontja], az oktatási jogok biztosának feladat- és hatáskörére [93. § (1) bek. *i*) pontja], a tankönyvvé nyilvánításra [95. § (1) bek. *h*) pontja], az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpontra [95/A. §], megállapított rendelkezéseit a külön jogszabályok hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

(2) 2000. január 1. napján lép hatályba az e törvény 54. §-ának (2) bekezdése.

(3) 2000. szeptember 1. napján lép hatályba az e törvény 29. §-a, 30. §-a, 61. §-a, a (3) bekezdés kivételével és 63. §-a.

(4) E törvény — (1) bekezdés szerinti — hatálybalépésének napján a Kt.-ben

a) a 9. § (7) bekezdésében a „a szakképzésbe való bekapcsolódásra,” szöveg helyébe a „szakmai vizsga letételére,” szöveg,

b) a 13. § (5) bekezdésében az „iskolai neveléséhez és oktatásához” szöveg helyébe az „iskolai neveléséhez-oktatásához” szöveg,

c) a 15. § (1) bekezdésében a „Nevelő és oktató munka” szöveg helyébe a „Nevelő-oktató munka” szöveg, a „kollégiumi nevelés,” szöveg helyébe a „kollégiumi nevelés-oktatás,” szöveg,

d) a 17. § (1) bekezdésének *c*) pontjában „vagy a műveltségi területnek” szöveg helyébe a „vagy a művelődési terület tantárgycsoportjának” szöveg, (10) bekezdésében

az „iskolai tanítási órájával” szöveg helyébe a „pedagógiai gyakorlatával” szöveg,

e) a 18. § (3) bekezdésében a „gyógypedagógiai tanári, konduktori végzettséggel és szakképzettséggel,” szöveg helyébe a „gyógypedagógiai tanári, konduktori, konduktor-tanítói, terapeuta végzettséggel és szakképzettséggel,” szöveg,

f) a 21. §-ban a „beszédjavító” szöveg helyébe a „logopédiai” szöveg,

g) a 25. § (1) bekezdésében az „oktatása,” szöveg helyébe a „nevelése-oktatása,” szöveg, (5) bekezdésében az „az alapműveltségi vizsga letételét követően,” szöveg helyébe a „a tizedik évfolyam befejezése után,” szöveg,

h) a 48. § (4) bekezdésében a „vizsgatantárgyainak általános követelményei” szöveg helyébe a „vizsgatantárgyainak követelményei” szöveg,

i) az 52. § új számozás szerinti (6) bekezdésének *a*) pontjában a „tíz” szöveg helyébe a „tizenöt” kifejezés,

j) a 84. § (5) bekezdésében a „főjegyzőhöz”, illetve a „főjegyző” szöveg helyébe az „Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközponthoz”, illetve a „Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont” szöveg,

k) a 87. § (2) bekezdésének *a*) pontjában az „*a*) azoknak a tanulóknak...” szöveg helyébe az „*a*) az általános iskolát követően azoknak a tanulóknak...” szöveg,

l) a 93. § (1) bekezdésének *f*) pontjában az „előterjesztésére” szöveg helyébe a „közreműködésével” szöveg,

m) a 98. § (1) bekezdésében a „Az Országos Kisebbségi Bizottság jogállása megegyezik az Országos Köznevelési Tanács jogállásával.” szöveg helyébe a „Az Országos Kisebbségi Bizottság jogállása — ha e törvény másképp nem rendelkezik — megegyezik az Országos Köznevelési Tanács jogállásával.” szöveg,

n) a 101. § (4) bekezdésében a „tíz év pedagógus-munkakörben” szöveg helyébe a „tíz év pedagógus-munkakörben, érettségi vizsga esetén középiskolai pedagógus-munkakörben vagy pedagógusképző felsőoktatási intézmény oktatói munkakörben” szöveg,

o) a 116. § (1) bekezdés *b*) pontjában a „második és további” szöveg helyébe az „a 114—115. §-ban meghatározott kivétellel” szöveg,

p) a 118. § (4) bekezdésében a „nyolcvan százaléka.” szöveg helyébe a „kilencven százaléka.” szöveg,

q) a 124. § (7) bekezdésében a „pedagógiai szakaszra” szöveg helyébe a „szakaszra” szöveg,

r) a 125. § (2) bekezdésében a „Művelődési és Közoktatási Minisztérium” szöveg helyébe az „oktatási miniszter” szöveg,

s) a 126. § *a*) pontjában az „alapvizsgára” szöveg helyébe az „alapműveltségi vizsgára” szöveg,

t) a 127. § (2) bekezdésében a „hároméves” szöveg helyébe az „ötéves” szöveg, a (8) bekezdésében „az ötödik-hatodik évfolyamán” szöveg helyébe az „ötödik évfolyamán” szöveg,

u) a 128. § (3) bekezdésének *a)* pontjában a „2000. szeptember 1-jéig” szöveg helyébe a „2002. szeptember 1-jéig” szöveg,

v) a 131. § (3) bekezdésében a „— (1) bekezdésében meghatározottak szerint —” szöveg helyébe a „— 6. § (5) bekezdésében meghatározottak szerint —” szöveg,

w) az 1. számú melléklet Első rész, Vezetők alcím alatti 2. pontban „az ötszázat” szöveg helyébe „a négyszázat” szöveg, az „Iskolában és kollégiumban” alcím alatti „könyvtáros-tanár (tanító) elnevezésű 3. pontban a „0,5” jelölése helyébe az „1” jelölés,

x) az 1. számú melléklet Harmadik rész „B) BEOSZTOTT PEDAGÓGUSI MUNKAKÖRÖK” cím helyébe a B) PEDAGÓGUS ÉS SZAKVIZSGÁZOTT PEDAGÓGUS MUNKAKÖRÖK” cím

lép.

(5) E törvény — (1) bekezdés szerinti — hatálybalépésének napján hatályát veszti a Kt.-ben

a) a 6. § (1) bekezdésének második mondata,

b) 9. §-a (1) bekezdésének második mondata, harmadik mondatából az „általános” kifejezés, negyedik mondata; (2) bekezdésének első mondatából az „általános” kifejezés és második mondata, (5) bekezdéséből a „kétféle” kifejezés;

c) a 17. § (1) bekezdésének *b)* pontjából a „meghatározott műveltségi területen és a „műveltségi területek” szöveg, *c)* pontjából az „illetve — a Nemzeti alaptantervben meghatározott — műveltségi területnek” szöveg, *d)* pontjából az „illetve — a Nemzeti alaptantervben meghatározott — műveltségi területnek” szöveg, *e)* pontjából az „illetve — az érettségi vizsga vizsgaszabályzatában meghatározott — műveltségi területnek” és a „műveltségi területnek” szöveg, az *f)* pontja, *h)* pontja, *k)* pontjából az „illetve — a Nemzeti alaptantervben meghatározott — műveltségi területnek megfelelő tanári vagy a művészeti területnek” szöveg és a (7) bekezdés,

d) a 18. § (6) bekezdésének *a)* pontja,

e) a 19. § (1) bekezdésének *j)* pontja,

f) a 23. § negyedik mondatából a „8. §-ának (5)—(9) bekezdésében” szöveg,

g) a 26. § (2) bekezdése,

h) a 28. § eredeti (5) bekezdésében a „befejezi az alapműveltségi vizsgára való felkészülést, továbbá” szöveg,

i) a 29. § (7) bekezdéséből „az általános iskola,” szöveg,

j) a 36. § (7) bekezdése,

k) a 44. § (1) bekezdéséből a „közvetlenül vagy a pedagógiai-szakmai szolgáltatást ellátó intézmény útján” szöveg,

l) a 45. § (5) bekezdése,

m) a 48. § (1) bekezdésének *c)—d)* pontja,

n) az 52. § (1) bekezdésének *b)* pontja,

o) a 71. § (1) bekezdésének második mondata,

p) a 78. § (2) bekezdésének *b)* pontja,

q) a 86. §-a (1) bekezdéséből az „a tankötelezettség teljesítéséhez szükséges” szöveg,

r) a 91. § (1) bekezdésének *a)* pontja,

s) a 93. § (1) bekezdésének *d)* pontja,

t) a 94. § (1) bekezdésének *g)* pontjából a „részletes” szöveg,

u) a 96. § (5) bekezdésének *b)* pontjából az „általános” szöveg,

v) a 102. § (6) bekezdése,

w) a 119. § (3) bekezdéséből „a Munkaügyi Minisztérium,” szöveg,

x) a 121. § (1) bekezdésének új számozás szerinti 6. pontjából az „amennyiben a szakmai vizsgára történő felkészítés jogszabályban meghatározott ideje az egy évfolyamot eléri” szöveg, az új számozás szerinti 13. pontjából a második „pedagógiai” szöveg, az új számozás szerinti 21. pontjából az „illetve, amit az iskolai rendszerű oktatásban szereztek, de a szakmai vizsgára történő felkészítés jogszabályban meghatározott ideje az egy évfolyamot nem érte el” szöveg,

y) a 122. § (10) bekezdéséből a „(5) és (7)” szöveg,

z) a 124. § (2) bekezdése, (4) bekezdésének *b)* pontjából „az általános iskolák és” szöveg, (4) bekezdésének *d)* pontja és (5) bekezdése, (13) bekezdésének *a)—b)* pontja; a 127. § (2) bekezdéséből a „határozott időre alkalmazható” szöveg; a 131. § (1)—(2) bekezdése.

(6) A Kt. 29. §-a (8) bekezdésében a 27. § (6) bekezdésére történő utalás helyébe a 27. § (7) bekezdésére történő utalás; az 52. § eredeti (4) bekezdésében a 27. § (7) bekezdésére történő utalás helyébe a 27. §-ának (8) bekezdésére történő utalás, illetőleg a 27. §-ának (9) bekezdésére történő utalás helyébe a 27. § (10) bekezdésére történő utalás; az 53. § (7) bekezdésében az 52. § (9) bekezdésének *d)* pontjára és (10) bekezdésére való utalás helyébe az 52. § (10) bekezdésének *b)* pontjára és (11) bekezdésére való utalás; a 78. § (4) bekezdésének *a)* pontjában, a 20. § (1) bekezdésének *b)—f)* pontjára történő utalás helyébe a 20. § (1) bekezdésének *b)—d)* és *f)* pontjára történő utalás; a 81. § (1) bekezdésének *a)* pontjában a 19. § (1) bekezdésének *c)* pontjára való utalás helyébe a 19. § (1) bekezdésének *d)* pontjára való utalás; a 114. § (1) bekezdésének *b)* pontjában az 52. § (6) bekezdésére történő utalás helyébe az 52. § (7) bekezdésére való utalás; a 118. § (6) bekezdésében az 52. § (6)—(7) bekezdésére való utalás helyébe az 52. § (7)—(8) bekezdésére, illetőleg a (9)—(11) bekezdésre való utalás helyébe a (10)—(12) bekezdésre való utalás; a 121. § (1) bekezdésének eredeti 36. alpontjában a 121. § (1) bekezdésének 9. alpontjára való utalás helyébe a 121. § (1) bekezdésének 11. alpontjára való utalás; a 124. § (7) bekezdésében a 27. § (6) bekezdésre való utalás helyébe a 27. § (7) bekezdésére való utalás; a 3. számú mellékletben az 52. § (3)—(6) bekezdésre való utalás helyébe, az 52. § (3)—(7) bekezdésre való utalás lép.

(7) E törvény hatálybalépésének napján a miniszterek feladat- és hatáskörének változásával, valamint az Ifjúsági és Sportminisztérium létrehozásával összefüggésben szük-

séges törvénymódosításokról szóló 1998. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Fht.)

a) 29. §-ának (3) bekezdéséből hatályát veszti a „101. §-ának (6) bekezdésében”, valamint a „129. §-a (1) bekezdésének b) pontjában” szövegrész,

b) az Fht. 77. §-a (2) bekezdésének e) pontjában a „a Kt. 11. §-a (1) bekezdésének m) pontjában” szöveg helyébe a „a Kt. 11. §-a (1) bekezdésének n) pontjában” szöveg, a „a 91. §-a (4) bekezdésének b) pontjából” szöveg helyébe a „a 91. §-a (4) bekezdésének g) pontjából” szöveg lép.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1999. évi LXIX. törvény a szabálysértésekről*

E törvény célja, hogy gyors és eredményes fellépést biztosítson azokkal a jogsértő magatartásokkal szemben, melyek a bűncselekményekhez képest enyhébb fokban sértik vagy veszélyeztetik a társadalom általánosan elfogadott együttélési normáit, akadályozzák vagy zavarják a közigazgatás működését, illetve meghatározott tevékenység vagy foglalkozás gyakorlására vonatkozó jogszabályokba ütköznek. E célok megvalósítása érdekében a törvény meghatározza a szabálysértések elkövetése miatt alkalmazható joghátrányokat, e cselekmények elbírálásának rendjét, s ennek keretében azt a jogot, hogy az érintettek az e törvényben meghatározott feltételek mellett bírósághoz fordulhatnak.

ELSŐ RÉSZ

A SZABÁLYSÉRTÉSEKRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

I. Fejezet

ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK

A szabálysértés fogalma, a szabálysértést meghatározó jogszabályok

1. § (1) Szabálysértés az a jogellenes, tevékenységben vagy mulasztásban megnyilvánuló cselekmény, melyet törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati rendelet szabálysértésnek nyilvánít, s amelynek elkövetőit az e törvényben meghatározott joghátrány fenyeget.

* A törvényt az Országgyűlés az 1999. június 15-i ülésnapján fogadta el.

(2) Szabálysértés nem állapítható meg, ha a cselekmény bűncselekményt valósít meg.

A törvény hatálya

2. § E törvényt — ha törvény kivételt nem tesz — a belföldön elkövetett szabálysértésekre kell alkalmazni, az eljárás alá vont személy állampolgárságára tekintet nélkül, feltéve, hogy nemzetközi szerződés vagy a szabálysértést meghatározó jogszabály másként nem rendelkezik.

3. § A nemzetközi jog alapján kiváltságot és mentességet élvező személy szabálysértés miatti felelősségre vonására nemzetközi szerződés, illetőleg a viszonyosság az irányadó. A viszonyosság fennállása kérdésében az igazságügy-miniszter nyilatkozatát kell alapul venni.

4. § A cselekményt az elkövetés idején hatályban lévő jogszabályok alapján kell elbírálni. Ha a szabálysértés elbírálásakor hatályban lévő új jogszabály szerint a cselekmény már nem minősül jogellenesnek, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új jogszabályt kell alkalmazni.

A szabálysértésért való felelősség

5. § Szabálysértés miatt az vonható felelősségre, akinek a cselekménye szándékos vagy gondatlan, kivéve, ha a szabálysértést meghatározó jogszabály csak a szándékos elkövetést bünteti.

6. § A szabálysértést elköveti az is, aki mást a szabálysértés elkövetésére szándékosan rábír (felbujtás), és aki másnak a szabálysértés elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújt (bűnsegély).

7. § Kísérlet miatt akkor van helye felelősségre vonásnak, ha a szabálysértést meghatározó jogszabály így rendelkezik.

A felelősséget kizáró okok

8. § (1) Szabálysértés miatt nem vonható felelősségre, aki a cselekmény elkövetésekor a tizennegyedik életévét nem töltötte be, aki a cselekményt az elmeműködésnek a beszámíthatóságot kizáró kóros állapotában, kényszer vagy fenyegetés hatása alatt, tévedésben, jogos védelemben vagy végszükségben követte el, illetve e törvényben meghatározott egyéb ok zárja ki a felelősségre vonást. Nem vonható felelősségre az sem, aki a cselekményt a beszámíthatóságot korlátozó elmeállapotban követte el, ha nyilvánvaló, hogy ez a körülmény a cselekmény elkövetését befolyásolta.

(2) Az (1) bekezdés kóros elmeállapokra vonatkozó rendelkezése nem alkalmazható annak a javára, aki a szabálysértést önhibájából eredő ittas vagy bódult állapotban követte el.

9. § (1) Nem róható az eljárás alá vont személy terhére olyan tény, amelyről az elkövetéskor a tőle elvárható gondosság ellenére sem volt tudomása.

(2) Nem vonható felelősségre az, aki a cselekményt abban a téves feltevésben követi el, hogy magatartása nem jogellenes és erre a feltevésre alapos oka van.

10. § (1) Ha a szabálysértést meghatározó jogszabály úgy rendelkezik, az eljárás alá vont személy csak a sértett kívánságára (magánindítvány), illetve a feljelentésre jogosult szerv feljelentése alapján vonható felelősségre.

(2) Ha a sértett korlátozottan cselekvőképes, a magánindítványt törvényes képviselője is, ha pedig cselekvőkép-telen, törvényes képviselője terjesztheti elő. Ezekben az esetekben a magánindítvány előterjesztésére a gyámhatóság is jogosult.

(3) A magánindítvány előterjesztésére jogosult, illetőleg a feljelentésre jogosult szerv nyilatkozatát be kell szerezni, ha az eljárás megindulását követően derül ki, hogy a cselekmény csak magánindítványra büntethető.

(4) Ha a magánindítvány előterjesztésére jogosult sértett meghal, a hozzátartozója jogosult a még nyitva álló határidő alatt a magánindítvány előterjesztésére.

(5) A magánindítványt attól a naptól számított harminc nap alatt lehet előterjeszteni, amelyen a sértett az eljárás alá vont személy kilétéről tudomást szerzett.

(6) Bármelyik eljárás alá vont személlyel szemben előterjesztett magánindítvány valamennyi eljárás alá vont személyre hatályos.

(7) A magánindítvány előterjesztésére nyitva álló határidő elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

(8) A magánindítvány a szabálysértési hatóság érdemi határozatának meghozataláig visszavonható.

A szabálysértés büntethetőségének elévülése

11. § (1) Nincs helye felelősségre vonásnak, ha a cselekmény elkövetése óta hat hónap eltelt (elévülés).

(2) Az elévülés határidejének kezdő napja az a nap, amikor a szabálysértés tényállása megvalósul, kísérlet esetén az a nap, amikor az ezt megvalósító cselekmény véget ér.

(3) Ha a szabálysértés jogellenes állapot előidézésével, illetve fenntartásával valósul meg, az elévülési határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez az állapot fennáll.

(4) Ha a szabálysértés kötelesség teljesítésének elmulasztása által valósul meg, az elévülési határidő az azt követő napon kezdődik, amikor az eljárás alá vont személy még jogszerűen eleget tehetett volna kötelességének.

(5) Ha az elkövetéstől számított hat hónapon belül a cselekmény miatt büntetőeljárás indul, de a büntető ügyben eljáró hatóság, illetőleg a bíróság a szabálysértési eljárás lefolytatása céljából az ügyet átteszi a szabálysértési hatósághoz, az (1) bekezdés szerinti elévülés az áttételt elrendelő határozatnak a szabálysértési hatósághoz érkezése napjával újratekzdődik.

(6) A szabálysértés miatt az eljárás alá vont személlyel szemben a szabálysértési hatóság, fegyelmi hatóság, az ügyészség és a bíróság által foganatosított eljárási cselekmények az elévülést félbeszakítják. A félbeszakítás napjával az elévülési idő újratekzdődik.

(7) A cselekmény elkövetésétől számított két év elteltével nincs helye szabálysértési felelősségre vonásnak.

A felelősségre vonás mellőzése

12. § A felelősségre vonás mellőzhető, ha a szabálysértés a cselekmény súlyára, az elkövetés körülményeire, illetve az eljárás alá vont személyre tekintettel annyira csekély, hogy büntetés vagy intézkedés alkalmazása szükségtelen. A szabálysértési hatóság a felelősségre vonás mellőzéséről a sértettet értesíti.

II. Fejezet

A SZABÁLYSÉRTÉS MIATT ALKALMAZHATÓ JOGKÖVETKEZMÉNYEK

Büntetések és intézkedések

13. § (1) A szabálysértés miatt alkalmazható büntetések:

- a) az elzárás,
- b) a pénzbírság.

(2) A szabálysértés miatt alkalmazható intézkedések:

- a) a járművezetéstől eltiltás,
- b) az elkobzás,
- c) a kiutasítás,
- d) a figyelmeztetés.

Az elzárás

14. § (1) Szabálysértés miatt elzárást törvény állapíthat meg.

(2) Az elzárás legrövidebb időtartama egy nap, leghosszabb tartama — a 24. § (1) bekezdésében foglaltak kivételével — hatvan nap.

(3) Az elzárás tartamába a szabálysértési őrizet teljes idejét, valamint a négy órát meghaladó előállítás tartamát be kell számítani. A szabálysértési őrizet beszámításakor minden olyan naptári nap, amelyen az elkövető fogvatartásban volt, egy napi elzárásnak felel meg. A négy órát meghaladó előállítás egy napi elzárásnak felel meg.

15. § Nincs helye elzárásnak, ha az eljárás alá vont személy

a) fiatakorú;

b) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 4. §-ának a) pontjában meghatározott fogyatékos személy, kórházi fekvőbeteg-ellátásban részesül, illetőleg kórházi kezelése válik szükségessé;

c) a terhesség negyedik hónapját elérő nő, tizenhat éves korát be nem töltő gyermekét egyedül nevelő szülő, vagy fogyatékos, illetőleg folyamatos ápolást igénylő hozzátartozójáról egyedül gondoskodik.

A pénzbírság

16. § (1) A pénzbírság legalacsonyabb összege ezer forint, legmagasabb összege százötvenezer forint.

(2) Az önkormányzati rendelet harmincezer forintban állapíthatja meg a pénzbírság legmagasabb összegét.

17. § (1) A pénzbírságot meg nem fizetés esetén — ha a közigazgatási végrehajtás általános szabályai szerint, illetőleg adók módjára nem hajtható be — közérdekű munkára, illetőleg elzárásra kell átváltoztatni.

(2) Nincs helye elzárásra történő átváltoztatásnak, ha az eljárás alá vont személy

a) fiatakorú;

b) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 4. §-ának a) pontjában meghatározott fogyatékos személy, kórházi fekvőbeteg-ellátásban részesül, illetőleg kórházi kezelése válik szükségessé;

c) a terhesség negyedik hónapját elérő nő, tizenhat éves korát be nem töltő gyermekét egyedül nevelő szülő, vagy fogyatékos, illetőleg folyamatos ápolást igénylő hozzátartozójáról egyedül gondoskodik.

(3) A (2) bekezdés b) és c) pontja esetében nincs helye közérdekű munkára átváltoztatásnak.

(4) Egy napi közérdekű munkának ötezer forint pénzbírság felel meg.

(5) Az elzárásra történő átváltoztatás során ezer forinttól háromezer forintig terjedő összeg helyett egy napi elzárást kell számítani. A pénzbírság helyébe lépő elzárás — a 24. § (2) bekezdésében foglaltak kivételével — egy napnál rövidebb és hatvan napnál több nem lehet.

A járművezetéstől eltiltás

18. § (1) Ha a szabálysértést meghatározó jogszabály lehetővé teszi, a pénzbírság kiszabása mellett vagy önálló intézkedésként az eljárás alá vont személy eltiltható a járművezetéstől, ha a szabálysértést engedélyhez kötött járművezetés szabályainak megszegésével követte el.

(2) A vezetői engedély visszaadása külön jogszabályban meghatározott feltétel teljesítésétől tehető függővé.

(3) A járművezetéstől eltiltás meghatározott járműkategóriára és járműfajtára is vonatkozhat.

(4) A járművezetéstől eltiltás legrövidebb tartama egy hónap, leghosszabb tartama egy év.

19. § Az eltiltás tartamába be kell számítani azt az időt, amelynek tartamára az eljárás alá vont személy vezetői engedélyét a jogsértő cselekménnyel összefüggésben elvették, illetve bevonták.

Az elkobzás

20. § (1) El kell kobozni azt a dolgot,

a) amelyet a szabálysértés elkövetéséhez eszközül használtak, ha az eljárás alá vont személy tulajdona vagy egyébként is, ha birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti;

b) amely a szabálysértés útján jött létre;

c) amelyet az eljárás alá vont személy a szabálysértés elkövetéséért a tulajdonostól vagy annak hozzájárulásával mástól kapott.

(2) El kell kobozni azt a dolgot, amelyre nézve a szabálysértést elkövették, amennyiben a szabálysértést meghatározó jogszabály az elkobzást kötelezővé teszi.

(3) El lehet kobozni azt a dolgot, amelyre nézve a szabálysértést elkövették, amennyiben a szabálysértést meghatározó jogszabály az elkobzást lehetővé teszi.

(4) Az elkobzás önállóan és akkor is alkalmazható, ha az eljárás alá vont személy nem vonható felelősségre, illetve a hatóság mellőzte a felelősségre vonást.

(5) Az (1) bekezdés a) pontja esetén az eljárás alá vont személy tulajdonában lévő dolog elkobzása kivételesen mellőzhető, ha az a szabálysértés súlyával arányban nem álló, méltánytalan hátrányt jelentene az eljárás alá vont személy számára.

(6) Az elkobzott dolog tulajdonjoga az államra száll.

(7) Nincs helye elkobzás elrendelésének, ha a cselekmény elkövetése óta két év eltelt, kivéve, ha az elkobzás tárgyának birtoklása jogellenes.

A kiutasítás

21. § (1) A szabálysértési hatóság a pénzbírság alkalmazása mellett vagy önálló intézkedésként a törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott esetben a kül-

földi eljárás alá vont személyt kiutasíthatja az ország területéről, ha az elkövetett szabálysértés súlyára, az elkövetés körülményeire, valamint az eljárás alá vont személyre tekintettel további tartózkodása az ország területén nem kívánatos.

(2) Nem lehet kiutasítást alkalmazni azzal a személlyel szemben, akit külön törvény alapján menekültnek, menedékesnek, illetőleg befogadottnak ismertek el, vagy aki külön törvény alapján kiadott állandó magyarországi tartózkodásra jogosító személyi igazolvánnyal rendelkezik (bevándorolt külföldi).

(3) A kiutasítás tartamát hónapokban kell megállapítani, amely a két évet nem haladhatja meg.

A figyelmeztetés

22. § Büntetés helyett figyelmeztetés alkalmazható, ha a szabálysértés az elkövetés körülményeire tekintettel csekély súlyú és az eljárás alá vont személy személyi körülményeire is figyelemmel ettől az intézkedéstől kellő visszatartó hatás várható.

A büntetés kiszabása, az intézkedés alkalmazása

23. § A büntetést és az intézkedést a jogszabályban meghatározott keretek között úgy kell megállapítani, hogy igazodjék a cselekmény súlyához. Az eljárás alá vont személy személyi körülményeit annyiban kell figyelembe venni, amennyiben azok a szabálysértési hatóság vagy a bíróság rendelkezésére álló adatokból kitűnnek.

24. § (1) Ha az eljárás alá vont személyt ugyanabban az eljárásban több elzárással sújtható szabálysértés miatt vonják felelősségre, az elzárás leghosszabb tartama kilencven nap.

(2) Ha az eljárás alá vont személyt ugyanazon szabálysértési hatóság előtt, ugyanabban az eljárásban több szabálysértés miatt vonják felelősségre, a legsúlyosabb szabálysértésre megállapított pénzbírság felső határa a felével emelhető, de nem érheti el az egyes szabálysértésekre megállapított pénzbírság felső határának együttes összegét.

Egyesítés, elkülönítés

25. § Ha ugyanazon eljárás alá vont személlyel szemben, ugyanannál a hatóságnál több szabálysértési eljárás indul, azokat az ügyeket, amelyekben még nem született érdemi határozat, egyesíteni kell. Az egyesítést mellőzni lehet, illetve az ügyeket el lehet különíteni, ha a cselekmények együttes elbírálása a felelősségre vonást jelentősen késleltetné.

Az elzárás és a pénzbírság elévülése

26. § (1) Nem lehet végrehajtani az elzárást és a pénzbírságot, ha a határozat jogerőre emelkedésétől számítva egy év eltelt.

(2) Az elévülési időbe nem számít be az elzárás elhalasztására, illetve a pénzbírság esetében a halasztásra és a részletfizetésre engedélyezett idő.

(3) Az elévülést félbeszakítja az elzárás, illetőleg a pénzbírság végrehajtása iránt tett intézkedés. A félbeszakítás napjával az elévülés határideje újrakezdődik. A határozat jogerőre emelkedésétől számított két év elteltével végrehajtásnak nincs helye.

Adatkezelési szabályok

27. § (1) A szabálysértési hatóság nyilvántartja az általa szabálysértés miatt felelősségre vont elkövetők természetes személyazonosító adatait, lakcímét, az elkövetett szabálysértést, az alkalmazott büntetést vagy intézkedést és az ügy számát, a büntetés vagy intézkedés végrehajthatóságának megszűnéséig, de legalább a határozat jogerőre emelkedésétől számított két évig.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásból adat csak annak a hatóságnak szolgáltatható ki, amely jogszabály alapján jogosult a szabálysértési eljárással összefüggő adatok kezelésére.

Mentesülés a hátrányos jogkövetkezmények alól

28. § Az olyan hátrányos jogkövetkezmények alól, melyeket jogszabály a szabálysértés miatti felelősségre vonáshoz fűz, az elkövető a büntetést vagy intézkedést megállapító határozat jogerőre emelkedését követő két év után mentesül.

Fiatalkorúakra vonatkozó rendelkezés

29. § (1) E törvény alkalmazásában fiatalkorú az, aki a szabálysértés elkövetésekor a tizennegyedik életévét betöltötte, de a tizennyolcadikat még nem.

(2) Fiatalkorúval szemben pénzbírságot akkor lehet kiszabni, ha önálló keresete (jövedelme) vagy megfelelő vagyona van.

Katonákra vonatkozó rendelkezések

30. § (1) A fegyveres szervek (honvédség, határőrség, rendőrség, polgári védelem, vám- és pénzügyőrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, állami és hivatásos önkormányzati tűzoltóság, polgári nemzetbiztonsági szol-

gálatok) hivatásos állományú tagja, továbbá a sorkatonai szolgálatot teljesítő által a szolgálati viszonytartama alatt a szolgálati helyen, illetőleg a szolgálattal összefüggésben elkövetett szabálysértést fegyelmi eljárás keretében kell elbírálni. A fegyelmi hatóság — amennyiben elkobzás, illetőleg járművezetéstől eltiltás szükségessége felmerül — a szabálysértési hatóságot eljárása eredményéről értesíti. Ha a szolgálati viszony a szabálysértés elbírálása előtt megszűnt, a szabálysértést a szabálysértési hatóság bírálja el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben az elkobzásról, illetőleg a járművezetéstől eltiltásról a szabálysértési hatóság rendelkezik.

(3) A sorkatonai szolgálatát letöltővel szemben kiszabott, illetőleg a pénzbírság helyébe lépő elzárást a sorkatonai szolgálatból történő leszerelésig el kell halasztani. Az elévülési időbe az elhalasztás időtartama nem számít be.

Értelmező rendelkezések

31. § (1) A törvény 5—9. §-aiban foglaltak esetében értelemszerűen alkalmazni kell az 1978. évi IV. törvényben (Btk.) meghatározott kísérlet, felbujtás, bűnsegéd, szándékoság, gondatlanság, beszámíthatóságot kizáró kóros elmeállapot, kényszer, fenyegetés, jogos védelem, végszükség fogalmát.

(2) E törvény alkalmazásában hozzátartozó alatt a Btk. 137. § 6. pontjában megjelölt személyeket kell érteni.

(3) E törvény alkalmazásában közterület a közhasználatra szolgáló minden olyan magán-, állami vagy önkormányzati tulajdonban álló terület, amely mindenki számára korlátozás nélkül igénybe vehető, ideértve a közterületnek közútként szolgáló és a magánterületnek a közforgalom elől el nem zárt részét.

(4) E törvény alkalmazásában nyilvános hely a közterületnek nem tekinthető, mindenki számára nyitva álló hely.

MÁSODIK RÉSZ

A SZABÁLYSÉRTÉSI ELJÁRÁS

III. Fejezet

A SZABÁLYSÉRTÉS MIATT ELJÁRÓ HATÓSÁGOK

32. § (1) Szabálysértés miatt — ha a szabálysértést meghatározó jogszabály másként nem rendelkezik — a községi, városi, megyei jogú városi, fővárosi kerületi jegyző jár el.

(2) Ha az eljárás alá vont személlyel szemben a jegyző hatáskörébe tartozó szabálysértésen kívül más szabálysértés miatt is eljárás indul, a jegyző — a közlekedésrendészeti és a vám- és deviza-szabálysértések kivételével — az egyébként hatáskörébe nem tartozó szabálysértés miatt is eljárhat.

33. § (1) A rendőrség hatáskörébe utalt szabálysértések miatt a rendőrkapitányságok vagy az egyes feladatok ellátására létrehozott rendőri szervek járnak el.

(2) Ha az eljárás alá vont személlyel szemben közúti közlekedési szabálysértésen kívül más szabálysértés miatt is eljárás indul, a rendőrség — a vám- és deviza-szabálysértések kivételével — az egyébként hatáskörébe nem tartozó szabálysértés miatt is eljárhat.

34. § (1) Pénzügyi szabálysértés miatt a megye székhelyén működő vámhivatal, Pest megyében a Budakörnyéki Vámhivatal, a fővárosban a Vám- és Pénzügyőrség Fővárosi Szabálysértési Hivatala jár el.

(2) Nem magyar állampolgár, valamint ismeretlen elkövető által az országhatár átlépésekor elkövetett, vagy ott felderített vám- és deviza-szabálysértés miatt a határvámhivatal jár el.

Szabálysértés miatt eljáró más szervek

35. § A jogszabályban hatáskörükbe utalt szabálysértési ügyekben a szabálysértési hatóság jogkörét gyakorolják

- a) a határőrség;
- b) az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat városi, megyei, fővárosi kerületi, repülőtéri intézetei;
- c) a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség, illetve a Megyei (Fővárosi) Közigazgatási Hivatal fogyasztóvédelmi felügyelői;
- d) a bányakapitányságok, illetve különösen jelentős ügyben a Magyar Bányászati Hivatal;
- e) a megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelő, a munkaügyi felügyelő;
- f) a Hírközlési Főfelügyelet területi szervei;
- g) a nemzeti park igazgatóságok;
- h) a Szerencsejáték Felügyelet.

Bíróság

36. § (1) A szabálysértési hatóság határozata ellen benyújtott kifogást — az e törvényben meghatározott szabályok szerint — a helyi bíróság bírálja el.

(2) Elzárással is sújtható szabálysértés miatt első fokon a helyi bíróság jár el. Az első fokú bíróság határozata ellen benyújtott fellebbezést — az e törvényben meghatározott szabályok szerint — másodfokon a megyei bíróság bírálja el.

(3) A szabálysértési hatóság eljárása, határozatai és intézkedései ellen emelt ügyészi óvást — ha azzal a szabálysértési hatóság nem ért egyet — a helyi bíróság bírálja el.

(4) E törvény alkalmazásában helyi bíróság alatt a városi és kerületi bíróságot, a megyei bíróság alatt a Fővárosi Bíróságot is érteni kell.

A felettes közigazgatási szerv jogköre

37. § A felettes közigazgatási szerv irányítási jogköre ellátása érdekében:

- a) a szabálysértési hatóságtól tájékoztatást, iratokat, adatgyűjtést, egyéb információkat kér;
- b) törvényességi ellenőrzést tart;
- c) az ellenőrzés eredményeként felhívja a szabálysértési hatóság vezetőjének figyelmét a jogszabálysértésre;
- d) ha az érdemi határozat törvényessége aggályos, ezt az illetékes ügyészségnek jelzi.

Illetékesség

38. § (1) Az eljárásra az eljárás alá vont személy lakóhelye szerinti szabálysértési hatóság illetékes.

(2) Ha az eljárás gyorsabb és eredményesebb lefolytatása indokolja, szabálysértési ügyben az eljárás alá vont személy tartózkodási helye, munkahelye, szolgálati helye, az elkövetés helye, továbbá a cselekmény felderítésének helye szerint illetékes szabálysértési hatóság is eljárhat.

(3) Ha több eljárás alá vont személy van, és különböző helyeken laknak, bármelyikük lakóhelye szerint illetékes szabálysértési hatóság is eljárhat.

(4) A szabálysértési hatóság felügyeletét ellátó miniszter elrendelheti, hogy egyes szabálysértések miatt a főváros, illetőleg a megyei jogú város egész területén, illetve meghatározott részén egyetlen szabálysértési hatóság járjon el.

(5) A nemzeti park igazgatóság illetékességét az elkövetés helye alapozza meg. Ha az elkövetés helye nem állapítható meg, vagy az elkövetés több igazgatóság illetékességi területén történt, a Duna—Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság jár el.

39. § Ha vitás, hogy a több szabálysértési hatóság közül melyik köteles eljárni, az eljáró szabálysértési hatóságot közvetlen közös felettes szervük, ennek hiányában pedig a felügyeletüket ellátó miniszter jelöli ki.

Áttétel

40. § Ha a szabálysértési hatóságnak az ügyben nincs hatásköre vagy illetékessége, az ügyet az eljárásra jogosult illetékes szervhez haladéktalanul átteszi.

A bíróság hatásköre és illetékessége

41. § (1) A szabálysértési eljárásban benyújtott kifogást a helyi bíróság bírálja el.

(2) Az eljárásra az ügyben érdemi határozatot hozó szabálysértési hatóság székhelye szerinti helyi bíróság illetékes.

Az ügyész hatásköre és illetékessége

42. § Szabálysértési eljárásban az ügyész hatáskörét és illetékességét annak a helyi bíróságnak a hatásköre és illetékessége határozza meg, amelynek területén működik. A legfőbb ügyész, illetőleg a megyei (fővárosi) főügyész rendelkezése alapján az ügyész olyan szabálysértési ügyben is eljárhat, amelyre az illetékessége egyébként nem terjed ki.

A kizárás általános szabályai

43. § (1) A szabálysértési ügyben a hatóság tagjaként nem járhat el:

- a) aki az ügyben mint eljárás alá vont személy vagy védő, továbbá mint sértett, feljelentő vagy ezek képviselője, továbbá ezek hozzátartozója vesz vagy vett részt;
- b) aki az ügyben mint tanú vagy szakértő vesz vagy vett részt;
- c) akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható.

(2) Nem kizárási ok, ha a szabálysértési hatóság tagja a hivatali hatáskörében tudomására jutott szabálysértés miatt tesz feljelentést.

(3) Nem járhat el az ügyben az a szabálysértési hatóság, melynek vezetőjével szemben az (1) bekezdésben meghatározott kizárási ok áll fenn.

44. § (1) A szabálysértési hatóságnak az a tagja, aki a kizárási okot maga jelentette be, bejelentésének elbírálásáig az ügyben nem járhat el.

(2) A kizárásról hivatalból, vagy az eljáró személy, az eljárás alá vont személy, illetőleg a sértett bejelentésére a kifogásolt személy közvetlen felettese dönt, s egyúttal kijelöli a továbbiakban eljáró személyt is.

(3) Bíróval szemben felmerült kizárási ok esetében a bíróság elnöke intézkedik más bíró kijelöléséről.

(4) Ha a kizárási ok a bíróság elnökével szemben merül fel, továbbá, ha a bíróságnak nincs olyan tagja, akire kizárási ok nem vonatkozik, a kizárásról a megyei bíróság határoz. Ha a bíróság a kizárási iránti bejelentésnek helyt ad, az illetékességi területén működő másik helyi bíróságot jelöli ki.

(5) A kizárás e törvényben nem szabályozott eseteire a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.

Az ügyész kizárása

45. § Ügyészként — a 43. §-ban meghatározott eseteken kívül — nem vehet részt az sem, aki az ügyben mint a szabálysértési hatóság tagja, vagy mint bíró járt el, illetőleg ezek hozzátartozója.

A bíró kizárása

46. § (1) Bíróként — a 43. §-ban meghatározott eseteken kívül — nem járhat el az sem, aki az ügyben mint a szabálysértési hatóság tagja, vagy mint ügyész járt el, illetőleg ezek hozzátartozója.

(2) A másodfokú eljárásban nem vehet részt az a bíró, aki az ügy első fokú elbírálásában részt vett.

(3) A perújítási eljárásból ki van zárva az a bíró, aki a perújítási kérelemmel vagy indítvánnyal megtámadott határozat meghozatalában részt vett.

IV. Fejezet

A SZABÁLYSÉRTÉSI ELJÁRÁSBAN RÉSZT VEVŐ SZEMÉLYEK

Az eljárás alá vont személy

47. § (1) E törvényalkalmazásában eljárás alá vont személy az, akivel szemben a szabálysértési eljárást lefolytatják.

(2) Az eljárás alá vont személy jogosult megismerni, hogy milyen cselekmény miatt és milyen tények és bizonyítékok alapján folyik ellene szabálysértési eljárás.

(3) Az eljárás alá vont személy az eljárás valamennyi szakaszában az eljárás résztvevőihöz kérdést intézhet, észrevételeket, indítványokat tehet, a szabálysértési hatóságtól, az ügyésztől és a bíróságtól felvilágosítást kérhet.

(4) Az eljárás alá vont személy az ügy iratait az eljárás bármely szakaszában megtekintheti, azokról másolatot kérhet, illetve készíthet. Az államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó másolatot a hatóság épületéből nem viheti ki.

A védő

48. § (1) Védő lehet a szabálysértési eljárás bármely szakaszában:

a) meghatalmazás, illetőleg kirendelés alapján az ügyvéd, továbbá az eljárás alá vont személy nagykorú hozzátartozója;

b) az eljárás alá vont személy törvényes képviselője.

(2) Ügyvéd helyetteseként ügyvédjelölt is eljárhat.

(3) Védőt az eljárás alá vont személy, törvényes képviselője, továbbá nagykorú hozzátartozója hatalmazhat meg.

(4) Több eljárás alá vont személy érdekében ugyanaz a védő csak akkor járhat el, ha az eljárás alá vont személyek érdekei nem ellentétesek.

49. § Nem lehet védő

a) a sértett, a sértett hozzátartozója és képviselője;

b) aki az ügyben mint a szabálysértési hatóság tagja, ügyész vagy bíró járt el;

c) aki az ügyben tanúként, szakértőként vagy tolmácsként vesz vagy vett részt.

50. § A védő kérdezési, indítványtételi, illetőleg iratmegtekintési jogaira a 47. § (3) és (4) bekezdése az irányadó.

A sértett

51. § (1) Sértett az, akinek jogát vagy jogos érdekét a szabálysértés sértette vagy veszélyeztette.

(2) A sértett

a) az eljárás során az őt érintő iratokat megtekintheti, azokról másolatot kérhet, illetőleg készíthet. Az iratbetekintés, illetőleg a másolatkészítés jogának gyakorlását úgy kell biztosítani, hogy a név kivételével az eljárás alá vont személy és az ügyben szereplő egyéb személyek személyes adatai ne juthassanak a betekintő tudomására;

b) az államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó másolatot a hatóság épületéből nem viheti ki;

c) az eljárás minden szakaszában észrevételt, indítványt tehet, jogairól és kötelességeiről az eljáró hatóságtól felvilágosítást kérhet;

d) az eljárás alá vont személlyel szemben a szabálysértés folytán keletkezett kárának megtérítését az e törvényben meghatározott feltételek mellett kérheti.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott jogok megilletik azt az államigazgatási szervet is, amely a feladatkörébe tartozó érdek oltalmára a feljelentést tette.

(4) A sértett az őt megillető jogokat képviselője útján is gyakorolhatja.

V. Fejezet

A BIZONYÍTÁS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

A bizonyítás elvei

52. § (1) A szabálysértési hatóság és a bíróság az ügy megítélése szempontjából lényeges körülményeket köteles tisztázni. Amennyiben a rendelkezésre álló adatok az

érdemi döntés meghozatalához nem elegendők, a tényállás tisztázása érdekében bizonyítást folytat le.

(2) Az eljárás alá vont személy nem kötelezhető ártatlanságának bizonyítására, felelősségének bizonyítása a szabálysértési hatóságot, illetőleg a bíróságot terheli.

(3) A szabálysértési eljárásban szabadon felhasználható minden olyan bizonyítási eszköz, amely a tényállás megállapítására alkalmas lehet.

(4) Köztudomású tényeket, továbbá azokat a tényeket, melyekről a szabálysértési hatóságnak, illetőleg a bíróságnak hivatalos tudomása van, nem kell bizonyítani.

A bizonyítás eszközei

53. § (1) A bizonyítás eszközei különösen a tanúvallomás, a szakvélemény, a tárgyi bizonyítási eszköz, az okirat, a szemle és az elkövető vallomása.

(2) A szabálysértési eljárásban bizonyítékként felhasználhatóak azok a bizonyítási eszközök is, melyeket az arra feljogosított hatóságok törvényes eljárásuk keretében szereztek meg.

A tanúvallomás

54. § (1) Tanúként az hallgatható meg, akinek olyan tényről van tudomása, amelynek a szabálysértési ügy szempontjából jelentősége van.

(2) A tanú idézésre köteles megjelenni és — ha e törvény nem tesz kivételt — vallomást tenni.

(3) A tanú kérelmére a megjelenésével felmerült költséget a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság megtéríti. Erre a tanút meghallgatásának befejezésekor figyelmeztetni kell.

A tanú meghallgatása

55. § (1) A tanú meghallgatása egyenként, rendszerint az eljárás alá vont személy jelenlétében történik. A szabálysértési hatóság által foganatosított meghallgatás esetében az eljárás alá vont személy távolmaradása a tanú meghallgatásának nem akadálya.

(2) A meghallgatást megelőzően meg kell állapítani — személyazonosító igazolványa, ennek hiányában egyéb személyazonosságot igazoló igazolványa, illetőleg nyilatkozata alapján — a tanú személyazonosságát (nevét, születési idejét és helyét, anyja nevét), lakóhelyét, személyazonosító okmányának számát, valamint — amennyiben ennek a tényállás tisztázása szempontjából jelentősége van — foglalkozását, illetőleg munkahelyét. E kérdésekre a tanú akkor is köteles válaszolni, ha a vallomástételt egyébként megtagadhatja.

(3) Az adatfelvételt követően tisztázni kell, hogy nincs-e a tanú vallomástételének akadálya.

(4) Amennyiben a tanú vallomástételének nincs akadálya, őt a vallomás megkezdése előtt figyelmeztetni kell a hamis tanúzás következményeire.

(5) A tizennegyedik életévét meg nem haladott személyt csak akkor lehet tanúként kihallgatni, ha a vallomásától várható bizonyíték mással nem pótolható. A kihallgatása esetén a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetést mellőzni kell.

(6) A tanúhoz kérdések intézhetők, a tanúnak módot kell adni arra, hogy vallomását összefüggően adja elő.

(7) Ha a tanú vallomása eltér a korábbi vallomásától, a szabálysértési hatóságnak, illetőleg a bíróságnak meg kell kísérelnie az eltérés okának tisztázását.

56. § (1) A szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság a tanú kérelmére vagy hivatalból elrendelheti, hogy a tanúnak az 55. § (2) bekezdésében írt személyi adatait — nevének kívül — az ügy iratainál elkülönítve zártan kezeljék. Ebben az esetben az ügy egyéb irataiban a tanú zártan kezelt személyi adatait csak a szabálysértési hatóságnak az ügyben eljáró tagja, az ügyész, illetőleg a bíró tekintheti meg.

(2) Ha elrendelték a tanú személyi adatainak zártan történő kezelését, a kihallgatás kezdetén a tanú személyazonosságát az azonosításra alkalmas iratok megtekintésével kell megállapítani.

A tanú vallomástételének akadályai

57. § (1) A tanúvallomást megtagadhatja

- a) az eljárás alá vont személy hozzátartozója;
- b) az aki magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésével vádolná, az ezzel kapcsolatos kérdésben.

(2) Nem lehet tanúként kihallgatni, aki foglalkozásánál, hivatásánál vagy közmegebízásánál fogva titoktartásra köteles, ha a tanúvallomásával e kötelezettségét megsértene, továbbá azt sem, akitől testi vagy szellemi fogyatékossga miatt nyilvánvalóan nem várható helyes vallomás.

A szakvélemény

58. § (1) Amennyiben a szabálysértési felelősségre vonás szempontjából jelentős, bizonyítást igénylő tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság — hivatalból vagy kérelemre — szakértőt rendelhet ki. A szakvélemény — a hatóság rendelkezésének megfelelően — szóban előadható vagy írásban terjeszthető elő.

(2) A szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság igazságügyi szakértőt, ha pedig ez nem lehetséges, kellő szakértelemmel rendelkező személyt vagy intézményt (eseti szakértő) rendelhet ki szakértőként.

(3) A szakértő a szakvéleményt saját nevében adja, az írásbeli szakvéleményt a szakértőnek alá kell írnia.

(4) A szakértő jogosult mindazokat az adatokat megismerni, amelyek a feladatának teljesítéséhez szükségesek, e célból az ügy iratait megtekintheti, az eljárási cselekményeknél jelen lehet, az eljárás alá vont személytől, a sértettől és a tanúktól felvilágosítást kérhet. Ha ez a feladatának teljesítéséhez szükséges, a kirendelőtől újabb adatokat, iratokat és felvilágosítást kérhet. A szakértő a kirendelő felhatalmazása alapján a neki át nem adott tárgyat megtekintheti, megvizsgálhatja, mintavételt végezhet.

(5) Az eljárás alá vont személy és a sértett köteles a szakértői vizsgálatnak, illetve beavatkozásnak magát alávetni, kivéve a műtétet és a műtétnek minősülő vizsgálati eljárást.

(6) Ha a szakvélemény hiányos, önmagával ellentmondó megállapításokat tartalmaz, az eljáró hatóság felhívására a szakértő köteles a kért felvilágosítást megadni, illetőleg a szakvéleményt kiegészíteni.

(7) Ha a szakértőtől kért felvilágosítás vagy a szakvélemény kiegészítése nem vezetett eredményre, kérelemre vagy hivatalból más szakértő is kirendelhető.

59. § A szakértő kirendeléséről szóló határozatnak meg kell jelölnie

- a) a szakértői vizsgálat tárgyát és azokat a kérdéseket, amelyekre a szakértőnek választ kell adnia;
- b) a szakértő részére átadandó iratokat és tárgyakat;
- c) a szakvélemény előterjesztésének határidejét.

A szakértő kizárása

60. § Szakértőként — a 43. § (1) bekezdésének a) és c) pontjaiban meghatározott eseteken kívül — nem járhat el az sem, aki az ügyben mint a szabálysértési hatóság tagja, ügyész vagy bíró járt vagy jár el, illetőleg ezek hozzátartozója.

A szakértő meghallgatása

61. § A szakvélemény előadása előtt — az 55. § (2) bekezdésének alkalmazásával — meg kell állapítani a szakértő személyazonosságát, tisztázni kell, hogy az ügyben érdekelt vagy elfogult-e. A szakvélemény előadása után a szakértőhöz kérdéseket lehet intézni.

A tolmács

62. § (1) Ha a nem magyar anyanyelvű személy az eljárás során az anyanyelvét vagy az általa értett nyelvet kívánja használni, tolmácsot kell igénybe venni.

(2) Ha a meghallgatandó személy süket vagy néma, tolmács igénybevételével vagy írásbeli érintkezés útján kell kihallgatni.

(3) E törvénynek a szakértőre vonatkozó rendelkezései a tolmácsra is megfelelően irányadóak. Tolmácsra a fordítót is érteni kell.

(4) A tolmács díját és költségeit az állam viseli.

A tárgyi bizonyítási eszköz

63. § (1) Tárgyi bizonyítási eszköz minden olyan dolog, amely a szabálysértés elkövetésének nyomait hordozza, amely a szabálysértés elkövetése útján jött létre, amelyet a szabálysértés elkövetéséhez eszközülni használtak, vagy amelyre a szabálysértést elkövették.

(2) Amennyiben a tárgyi bizonyítási eszköz nem alkalmas lefoglalásra, akkor a szabálysértéssel kapcsolatos egyedi tulajdonságainak leírását rögzítő iratot vagy fényképet kell az iratokhoz csatolni.

Az okirat

64. § (1) Az okirat a szabálysértési felelősségre vonás szempontjából jelentős tény, adat, esemény vagy nyilatkozat megtételének igazolására alkalmas irat.

(2) Az okiratra vonatkozó rendelkezések érvényesek minden olyan tárgyra, amely műszaki vagy vegyi úton adatokat rögzít (fénykép, film-, hangfelvétel, mágneslap, mágnesszalag stb.).

(3) Vallomást (nyilatkozatot) tartalmazó okirat akkor is felhasználható, ha a vallomást tevő, illetve a nyilatkozat készítője egyébként kihallgatható.

(4) Az okirat teljes felolvasása helyett annak lényeges tartalma ismertethető, kivéve, ha a bizonyítás szempontjából az okirat szó szerinti szövegének ismertetésére van szükség.

A szemle

65. § (1) Amennyiben a tényállás tisztázásához személy, tárgy vagy helyszín közvetlen megtekintése, illetve megfigyelése szükséges, a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság szemlét rendel el. Ennek során

- a) a szemletárgy birtokosa a szemletárgy felmutatására kötelezhető;
- b) helyszíni szemle tartható.

(2) A szemle alkalmával a bizonyítás szempontjából jelentős körülményeket kell rögzíteni. A szemle tárgyáról, ha lehetséges és szükséges felvételt, rajzot vagy vázlatot kell készíteni és azt a jegyzőkönyvhöz kell csatolni.

Az eljárás alá vont személy vallomása

66. § (1) A meghallgatást megelőzően — a meghallgatás többi részvevőjének távollétében — személyazonosító igazolványa, ennek hiányában egyéb személyazonosságot igazoló igazolványa, illetőleg nyilatkozata alapján meg kell állapítani az eljárás alá vont személy személyazonosságát (nevét, születési idejét és helyét, anyja nevét), lakóhelyét, személyazonosító okmányának számát.

(2) A személyazonosság tisztázását követően meg kell kérdezni az eljárás alá vont személyt személyi körülményeiről (vagyon, jövedelme, családi körülményei, foglalkozása, munkahelye).

(3) Az eljárás alá vont személyt meghallgatásának megkezdésekor figyelmeztetni kell arra, hogy nem köteles vallomást tenni, illetve azt bármikor megtagadhatja, továbbá, hogy amit mond, az bizonyítékként felhasználható vele szemben. A figyelmeztetést és az eljárás alá vont személy válaszát jegyzőkönyvbe kell foglalni. A figyelmeztetés elmaradása esetén az eljárás alá vont személy vallomása bizonyítékként nem vehető figyelembe.

(4) Ha az eljárás alá vont személy a vallomás tételét megtagadja, figyelmeztetni kell őt arra, hogy ez a körülmény az eljárás folytatását nem akadályozza, ő viszont a védekezésnek erről a módjáról lemond.

(5) Az eljárás alá vont személynek módot kell adni arra, hogy vallomását összefüggően előadhassa. Ezek után kérdések intézhetők az eljárás alá vont személyhez.

VI. Fejezet

ÁLTALÁNOS ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

Az eljárás felfüggesztése

67. § (1) A szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság az eljárást felfüggeszti,

a) ha az ügy érdemi elbírálása olyan kérdés előzetes eldöntésétől függ, amelyben a döntés más szerv hatáskörébe tartozik;

b) ha az ismert eljárás alá vont személy távolléte az ügy érdemi elbírálását nem teszi lehetővé.

(2) Az eljárás felfüggesztése a 11. § (1) bekezdése szerinti elévülés tartamába nem számít be. A cselekmény elkövetésétől számított két éven belül azonban az eljárást a rendelkezésre álló adatok alapján be kell fejezni.

Az idézés

68. § (1) Akit a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság az eljárási cselekményre idéz, köteles megjelenni. A szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság megjelenésre azt kötelezi, akinek a meghallgatása indokolt.

(2) Az idézést írásban kell közölni úgy, hogy azt a megidézett az idézésben megjelölt napnál legalább öt nappal korábban megkapja. Az idézésben meg kell jelölni, hogy a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság a megidézett milyen ügyben és milyen minőségben kívánja meghallgatni, egyúttal figyelmeztetni kell a megjelenés elmulasztásának következményeire.

(3) Ha az idézés kézbesítésére a (2) bekezdésben meghatározott tartamnál rövidebb idő alatt kerül sor, a megidézett beleegyezése esetén az eljárási cselekményt fogatosítani lehet.

(4) Amennyiben a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság tanút vagy szakértőt kíván meghallgatni, szemlét tartani, a meghallgatás, illetőleg a szemle helyéről és idejéről az eljárás alá vont személyt és a sértettet értesíteni kell.

(5) Az írásbeli idézéssel azonos hatályú, ha a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság a jelen levő személyt meghatározott időpontban történő megjelenésre szóban kötelezi, s ezt jegyzőkönyvbe foglalja.

(6) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagját, továbbá a sorkatonai szolgálatot teljesítőt parancsnoka útján kell megidézni.

69. § Ha a megidézett személy az idézésre nem jelenik meg és ezt alapos okkal nem menti ki, önhibájából meghallgatásra alkalmatlan állapotban jelenik meg vagy a meghallgatás előtt engedély nélkül eltávozik, a meghallgatásának elmaradásával okozott költségek megtérítésére kell kötelezni.

A jegyzőkönyv

70. § (1) Az eljárási cselekményekről — ha e törvény másként nem rendelkezik — jegyzőkönyvet kell készíteni.

(2) A jegyzőkönyvben fel kell tüntetni

a) a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság megnevezését;

b) az eljárás alapjául szolgáló szabálysértés megjelölését és az eljárás alá vont személy nevét;

c) az eljárási cselekmény helyét és idejét;

d) a szabálysértési hatóság tagja, a bíró, az eljárásban részt vevő személy és képviselője, továbbá a tanú, a szakértő nevét.

(3) A jegyzőkönyvben a szükséges részletességgel le kell írni az eljárási cselekményt oly módon, hogy a jegyzőkönyv alapján az eljárási szabályok megtartását is nyomon lehet-

sen követni. A szabálysértési hatóság részéről eljáró személy, illetőleg a bíró, valamint a jegyzőkönyvvezető a jegyzőkönyvet aláírja.

(4) A szabálysértési hatóság előtt folyó eljárásban a jegyzőkönyvet felolvasás után — ha e törvény ettől eltérően nem rendelkezik — az eljárási cselekmény résztvevőinek alá kell írniuk. Amennyiben a jegyzőkönyv aláírását bármelyik résztvevő megtagadja, azt a megtagadás okának feltüntetésével a jegyzőkönyvbe fel kell jegyezni.

(5) Az eljárás alá vont személynek a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság előtt tett vallomását a szükséges részletességgel, indokolt esetben szó szerint kell jegyzőkönyvbe foglalni.

(6) Az eljárási cselekmény hangfelvevővel vagy egyéb berendezéssel is rögzíthető. A rögzítés ilyen módja kifogás vagy panasz benyújtása esetében a jegyzőkönyvet nem pótolja.

A mulasztás igazolása

71. § (1) Aki önhibáján kívül nem jelent meg a kitézött határnapon, vagy elmulasztott valamilyen határidőt, igazolási kérelmet nyújthat be.

(2) Az igazolási kérelmet az elmulasztott határnaptól, illetőleg az elmulasztott határidő utolsó napjától számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni. Ha a mulasztás az eljárás alá vont személynek (kifogásra jogosultnak), a tanúnak, a szakértőnek később jutott tudomására, vagy az akadály később szűnt meg, a nyolcnapos határidő a tudomásra jutástól, illetőleg az akadály megszűnésétől kezdődik.

(3) Az elmulasztott határnaptól (határidőtől) számított három hónapon túl igazolási kérelmet nem lehet előterjeszteni.

(4) Az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás véltenségét valószínűsítik. Határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelem előterjesztésével együtt az elmulasztott cselekményt is pótolni kell. Az igazolási kérelmet méltányosan kell elbírálni.

72. § (1) Az igazolási kérelemről — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — az a szerv határoz, amelynek eljárása során a mulasztás történt.

(2) Ha a mulasztás a kifogással kapcsolatos, az iratokat a kifogás elbírálására illetékes bíróságnak kell megküldeni.

(3) Ha az igazolási kérelem helytálló, a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság az eljárás folytatását rendeli el, és — az eljárás eredményétől függően — a korábbi határozatot hatályában fenntartja, vagy hatályon kívül helyezi és új határozatot hoz.

(4) Az igazolási kérelemnek sem az eljárás folytatására, sem a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya; indokolt esetben azonban a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság a határozat végrehajtását felfüggesztheti.

Eljárási költség

73. § (1) Eljárási költség

a) mindaz a költség, amelyet az állam az eljárás alapjául szolgáló cselekmény miatt, az eljárás megindításától a szabálysértési büntetés végrehajtásának befejezéséig előlegezett;

b) az eljárás alá vont személynek az ügyben felmerült készkiadása;

c) a sértett indokolt készkiadása.

(2) Az eljárás alá vont személy viseli az eljárási költséget, ha megállapították, hogy a szabálysértést elkövette.

(3) Az állam viseli azt a költséget, amely annak következtében merült fel, hogy az eljárás alá vont személy a magyar nyelvet nem ismeri.

(4) Az eljárás megszüntetése esetében az eljárási költség az államot terheli, kivéve, ha a felelősségre vonás mellőzésével vagy figyelmeztetés alkalmazásával fejeződik be az eljárás.

(5) A sértett viseli az eljárási költséget, ha a szabálysértési hatóság az eljárást a 131. § (1) bekezdése a) pontja alapján szünteti meg.

A kézbesítés szabályai

74. § (1) Az iratokat rendszerint posta útján kell kézbesíteni. A címzett az iratot a hatóságnál is átveheti.

(2) Joghatások csak a szabályszerű kézbesítéshez kapcsolódhatnak. A kézbesítés akkor tekinthető szabályszerűnek, ha annak megtörténtét a jogszabályban jogosultként megjelölt személy aláírásával ellátott tértivevény, illetőleg jegyzőkönyv vagy határozat-példány igazolja.

(3) Az iratokat a kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni, ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át, illetőleg az átvételt megtagadta.

(4) Az elővezetés elrendelése esetén a határozatot a foganatosításakor kell az érintettnek átadni.

A határozat közlése, kijavítása és kiegészítése

75. § (1) A szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság a határozatát azzal közli, akire az rendelkezést tartalmaz, az eljárás alá vont személlyel közölt határozatot a védővel is közölni kell.

(2) A szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság a határozatát név-, szám-, számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén kijavítja.

(3) A szabálysértési hatóság, az ügyész, illetőleg a bíróság a határozatát kiegészíti, ha valamely lényeges kérdésről nem rendelkezett.

(4) A kijavítás tényét, illetőleg a kiegészítésről szóló határozatot azzal kell közölni, akivel az eredeti határozatot közölték, illetőleg akire nézve a kiegészített határozat rendelkezést tartalmaz. A szabálysértési hatóság kiegészítésről szóló határozata ellen kifogásnak van helye.

VII. Fejezet

KÉNYSZERINTÉZKEDÉSEK A SZABÁLYSÉRTÉSI ELJÁRÁSBAN

A feltartóztatás és az előállítás

76. § (1) A rendőrség a szabálysértési hatóság, bíróság vagy az egészségügyi szerv elé állíthatja azt,

a) aki a szabálysértést az abbahagyására irányuló felszólítás után is folytatja;

b) akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható;

c) akitől szabálysértés bizonyítása érdekében vizelet-vétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel szükséges.

(2) A vámszervezet szolgálati jogviszonyban álló tagja jogosult a vámszervezet hatáskörébe tartozó szabálysértés elkövetésén tetten ért, illetőleg annak elkövetésével gyanúsítható személy kilétét megállapítani. Ebből a célból jogosult az ilyen személyeket feltartóztatni, a vámszervezet szerveihez vagy a rendőrséghez előállítani.

(3) A Határőrség a külföldiek rendészetével, az útlevéllel és úti okmánnyal kapcsolatos, a tiltott határátlépés, a határrendészeti, a határjel-hamisítás és a határjel-rongálás szabálysértések elkövetése esetén jogosult az elkövetők előállítására.

(4) Az eljáró hatóság az előállítással a személyi szabadságot csak az előállítás céljának eléréséhez szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja nem valósult meg, ezt az időtartamot a hatóság vezetője egy alkalommal négy órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a személyi szabadságot korlátozó intézkedés kezdetétől kell számítani.

(5) Az előállítottat az előállítás okáról tájékoztatni kell és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

Szabálysértési őrizet

77. § (1) A rendőrség elzárással is sújtható szabálysértés esetén — ha tettenérésre kerül sor — az eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti.

(2) A szabálysértési őrizet a bíróság érdemi határozatának meghozataláig, de legfeljebb huszonnégy óráig tart. Az eljárás alá vont személyt nyomban szabadon kell bocsátani, ha a szabálysértési őrizet tartama alatt a bíróság a gyorsított eljárást nem folytatta le, vagy nem szabott ki elzárást.

(3) Ha az elzárást kiszabó határozat nem emelkedett jogerőre és alappal feltehető, hogy az eljárás alá vont személy szabadlábbon újabb, elzárással is sújtható szabálysértést követne el, a bíróság a szabálysértési őrizet tartamát a másodfokú határozat meghozataláig indokolt határozattal meghosszabbíthatja.

(4) A szabálysértési őrizet tartama a foganatba vételtől számított hetvenkét órát a (3) bekezdés esetében sem haladhatja meg.

(5) A szabálysértési őrizet tartamát meghosszabbító határozattal szemben az eljárás alá vont személy és védője a kihirdetésekor fellebbezést jelenthet be. A megyei bíróság a szabálysértési őrizet tartamának meghosszabbítása miatt bejelentett fellebbezést az érdemi határozat ellen bejelentett fellebbezéssel együtt bírálja el.

(6) A szabálysértési őrizet elrendeléséről az eljárás alá vont személy által megjelölt hozzátartozót a rendőrség haladéktalanul értesíti, ennek hiányában az eljárás alá vont személy által megjelölt más személyt kell értesíteni.

(7) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagja, továbbá a sorkatonai szolgálatot teljesítő személy szabálysértési őrizetbe vételéről a parancsnokát is értesíteni kell.

Az elővezetés

78. § (1) A szabálysértési hatóság vagy a bíróság rendelkezése alapján az eljárás alá vont személyt vagy tanút, aki a szabálysértési hatóság vagy a bíróság előtt, illetőleg más eljárási cselekményen a szabályszerű idézésre nem jelenik meg, s távolmaradását alapos okkal nem menti ki, a rendőrség útján — a Vám- és Pénzügyőrség előtt folyamatban lévő eljárásban a Vám- és Pénzügyőrség útján — elő lehet vezetni. Az elővezetés — az elrendelő hatóság rendelkezése alapján — útbaindítással is foganatosítható.

(2) Ha az eljárás alá vont személy a szabályszerűen kézbesített felhívás ellenére a pénzbírságot helyettesítő elzárás végrehajtására a kijelölt büntetés-végrehajtási intézetben a megjelölt határnapon nem jelenik meg és a pénzbírságot sem fizeti meg, a szabálysértési hatóság elővezetését rendeli el.

(3) A (2) bekezdés esetében az elővezetést elrendelő határozatnak tartalmaznia kell, hogy amennyiben az eljárás alá vont személy a pénzbírságot az elővezetés megkezdésekor vagy annak foganatosítása alatt hiánytalanul megfizeti és ezt igazolja, akkor mentesül az elővezetés foganatosítása, illetőleg az elzárás végrehajtása alól.

(4) A szabálysértési hatóság által elrendelt elővezetés az ügyész jóváhagyásával hajtható végre.

(5) A megidézett távolmaradásának igazolása esetén a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság az elővezetést elrendelő határozatát hatályon kívül helyezi.

(6) Az elővezetés költségeit az elővezetett — külön jogszabályban megállapítottak szerint — köteles megtéríteni.

Ruházat, csomag és jármű átvizsgálása

79. § (1) Átvizsgálható az olyan személynek a ruházata, csomagja, illetőleg a helyszínen lévő járműve, akiről alaposan feltehető, hogy tárgyi bizonyítási eszközt tart magánál, továbbá, ha az átvizsgálásra a 80. § (6) bekezdésben meghatározott lefoglalás érdekében van szükség.

(2) Az átvizsgálás előtt az érdekeltet fel kell szólítani, hogy a keresett tárgyat önként adja át.

(3) A ruházat átvizsgálását csak az átvizsgált személlyel azonos nemű személy végezheti.

(4) Az átvizsgálás foganatosítására a Rendőrség, illetőleg a hatáskörébe tartozó szabálysértések tekintetében a Vám- és Pénzügyőrség és a Határőrség, továbbá külön jogszabályban meghatározott esetekben a szabálysértés miatt eljáró más szerv jogosult.

A lefoglalás

80. § (1) A szabálysértési hatóság lefoglalhatja azt a dolgot, amely

- a) tárgyi bizonyítási eszköz;
- b) a törvény értelmében elkobozható.

(2) A szabálysértési hatóság lefoglalja azt a dolgot, amelynek birtoklása jogszabályba ütközik.

(3) Postai küldeményeket és táviratokat — amíg azokat a címzettnek nem kézbesítették — csak az ügyész írásbeli határozata alapján lehet lefoglalni. A határozat kiadásáig csupán visszatartásuk iránt lehet intézkedni.

(4) A szabálysértési hatóság a lefoglalt dolog őrzéséről gondoskodik. Ha a dolog használatához az érintettnek különös érdeke fűződik, az (1) bekezdés alapján lefoglalt dolgot az őrizetére lehet bízni.

(5) A gyorsan romló, bomló, tárolhatatlan dolgot a szabálysértési hatóság értékesítheti.

(6) Ha a külföldi az előreláthatólag kiszabásra kerülő pénzbírság, illetőleg az eljárási költség fedezetéhez szükséges összeget nem helyezi letétbe, a szabálysértési hatóság az összeg erejéig az eljárás alá vont személy vagyontárgyait — a nélkülözhetetlen vagyontárgyak kivételével — lefoglalhatja. A szabálysértési tárgyalás során a letétbe helyezés,

illetőleg ennek elmulasztása esetén a lefoglalás lehetőségéről a külföldit tájékoztatni kell.

(7) A lefoglalás érdekében a dolog birtokosát fel kell szólítani, hogy a keresett dolgot adja át. Az átadás megtagadása nem akadályozza annak, hogy a keresett dolgot átvizsgálás útján megszerezzék. Erre az érintettet figyelmeztetni kell.

(8) A lefoglalást meg kell szüntetni, mihelyt arra az eljárás érdekében már nincs szükség. Ebben az esetben a dolgot, illetve az értékesítésből befolyt ellenértéket annak kell visszaadni, akitől a dolgot lefoglalták.

(9) Az eljárás alá vont személytől lefoglalt dolgot részére csak akkor lehet kiadni, ha a kiadás iránt más nem jelentett be igényt. Ha az eljárás alá vont személytől lefoglalt dolog kiadása iránt más is jelent be igényt, a szabálysértési hatóság — a jogosultság elbírálása nélkül — határoz a lefoglalt dolog elhelyezéséről.

(10) Az eljárás alá vont személytől lefoglalt dolog az állam tulajdonába kerül, ha kétséget kizáróan más illet, de a jogosult kiléte nem állapítható meg. A később jelentkező jogosult a szabálysértési hatóságtól kérheti a dolog visszaadását, illetve értékesítés esetén a dolog lefoglalás-kori ellenértékét.

(11) Ha a lefoglalt dolog értéktelen és arra senki sem tart igényt, a lefoglalás megszüntetése után azt meg kell semmisíteni.

A rendbírság

81. § (1) A szabálysértési hatóság, továbbá a bíróság az eljárás során előírt köteleességek teljesítése érdekében, továbbá az eljárás rendjének megzavarása miatt rendbírságot szabhat ki.

(2) A rendbírság kiszabása elleni panasznak halasztó hatálya van.

(3) A rendbírság legalacsonyabb összege ötszáz, legmagasabb összege a szabálysértési hatóság előtt folyó eljárásban ötezer forint, a bírósági eljárásban ötvenezer forint.

VIII. Fejezet

A SZABÁLYSÉRTÉSI HATÓSÁG ELŐTTI ELJÁRÁS

Az eljárás megindítása

82. § (1) A szabálysértési eljárás feljelentés, illetőleg a szabálysértési hatóság részéről eljáró személy észlelése vagy tudomása alapján indulhat meg.

(2) A feljelentést — ha jogszabály másképp nem rendelkezik — szóban vagy írásban bármely személy vagy szerv

megteheti. A szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni.

(3) A feljelentésnek az eljárás alá vont személy ismert személyi adatainak megnevezése mellett tartalmaznia kell az elkövetett cselekmény helyének és idejének, továbbá az elkövetés körülményeinek leírását, a bizonyítási eszközök megjelölésével. Amennyiben lehetőség van rá, a bizonyítási eszközöket csatolni kell a feljelentéshez.

(4) Az érdemi határozatot az eljárás megindítását követő harminc napon belül kell meghozni. Ha az ügy bonyolultsága vagy más elháríthatatlan akadály indokolja, a szabálysértési hatóság vezetője egy alkalommal az ügyintézési határidőt legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja.

A tényállás tisztázása

83. § (1) Amennyiben a feljelentés adatai nem adnak elegendő alapot a felelősség megállapítására, illetőleg az eljárás megszüntetésére, a tényállás tisztázása érdekében a szabálysértési hatóság

a) felhívja a feljelentőt további adatok közlésére, meghallgatja az eljárás alá vont személyt, szükség esetén a sértettet, a feljelentőt, illetve más, tanúként számba jöhető személyeket;

b) szakvéleményt szerez be, meghallgatja a szakértőt, illetve a szaktanácsadót;

c) iratokat, tárgyi bizonyítási eszközöket szerez, illetve szereztet be;

d) külön jogszabályban meghatározott feltételek alapján más szerveket adatok közlésére hív fel.

(2) A szabálysértési hatóság indokolt esetben megkeresheti a meghallgatni kívánt személy lakóhelye, illetőleg tartózkodási helye szerint illetékes — az adott ügyben hatáskörrel rendelkező — szabálysértési hatóságot, hogy a meghallgatást fogantartsa, és az erről készült jegyzőkönyvet küldje meg.

(3) Az ismeretlen helyen lévő eljárás alá vont személy, tanú, szakértő lakó-, illetőleg tartózkodási helyének megállapítása céljából a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás központi szervét vagy az utolsó ismert lakó- vagy tartózkodási helye szerint illetékes helyi szervét kell megkeresni.

(4) Ha az eljárás alá vont személy lakcím adata az eljárás során ismertté válik, megkeresés alapján az illetékes rendőri szerv a lakcímen való tartózkodás tényét ellenőrzi.

Az eljárás megszüntetése

84. § (1) A szabálysértési hatóság az eljárást határozattal megszünteti, ha

a) a cselekmény nem szabálysértés, vagy azt nem a felelősségre vont személy követte el;

b) az eljárás adatai alapján nem állapítható meg szabálysértés elkövetése, az eljárás alá vont személy kiléte, illetve tartózkodási helye és az eljárás folytatásától sem várható eredmény;

c) az eljárás alá vont személy meghalt;

d) a felelősséget kizáró ok áll fenn;

e) a cselekmény miatt büntetőeljárás van folyamatban, vagy a cselekményt büntető- vagy szabálysértési eljárás keretében jogerősen elbírálták;

f) a cselekmény olyan kötelesség megszegésében áll, amelyet jogerős egyedi államigazgatási határozat állapított meg;

g) elévülés miatt nincs helye felelősségre vonásnak;

h) az eljárás alá vont személy felelősségre vonása nélkül alkalmaz elközbást.

(2) Ha az eljárás megszüntetését követően az eljárás alá vont személy lakóhelye, tartózkodási helye ismertté válik az elévülési időn belül az eljárás folytatásának van helye.

(3) Az (1) bekezdés a), b), d) és e) pontjai alapján hozott határozat egy példányát az ügyésznek is meg kell küldeni.

Kártérítés megállapítása

85. § (1) Ha az eljárás alá vont személy és a sértett a szabálysértési hatóság előtt a kártérítés összegében megállapodik, illetőleg a kártérítés összege a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján aggálytalanul megállapítható, a szabálysértési hatóság az elkövetőt a szabálysértéssel okozott kár megtérítésére kötelezheti.

(2) Az eljárás alá vont személy a sértettel szemben követelést nem érvényesíthet és beszámítási kifogással nem élhet.

(3) A kártérítés megállapítása mellőzhető, ha az eljárás befejezését jelentősen késleltetné. E határozat ellen nincs helye jogorvoslatnak.

Panasz a szabálysértési hatóság előtti eljárásban

86. § (1) A szabálysértési hatóságnak a 79—81. §-a alapján hozott határozatával, illetőleg intézkedésével szemben az eljárás alá vont személy és jogi képviselője, valamint a rendbírsággal sújtott személy, a 84. § alapján hozott határozatával szemben a sértett panaszt tehet.

(2) A panaszt a határozat közlésétől számított nyolc napon belül kell szóban vagy írásban megtenni a szabálysértési hatóságnál.

(3) Amennyiben a szabálysértési hatóság a panasznak nem ad helyt, az iratokat három napon belül az illetékes ügyészségnek küldi meg.

(4) Az ügyész a panaszt nyolc napon belül elbírálja és

a) a panaszt, mint alaptalant elutasítja, vagy

b) a határozatot hatályon kívül helyezi, indokolt esetben a szabálysértési hatóságot az eljárás folytatására utasítja.

(5) Az *a*) pont esetében az ügyész a panasztevőt, a *b*) pont esetében pedig azokat értesíti, akikkel a panasz alapjául szolgáló határozatot korábban közölték.

A szabálysértési hatóság határozata

87. § (1) Amennyiben az eljárás adatai elegendő alapot szolgáltatnak az eljárás alá vont személy felelősségének megállapítására, a szabálysértési hatóság pénzbírságot szabhat ki, figyelmeztetést, járművezetéstől eltiltást, kiutasítást, illetőleg elkobzást alkalmazhat, valamint kártérítést és eljárási költséget állapíthat meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott határozatnak tartalmaznia kell:

a) a szabálysértési hatóságnak, az ügy számának és tárgyának a megjelölését;

b) a rendelkező részben az eljárás alá vont személy személyi adatait, a szabálysértés megnevezését, a kiszabott pénzbírság mértékét, illetve az egyéb jogkövetkezményeket;

c) felszólítást az eljárás alá vont személyhez arra nézve, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül a pénzbírságot vagy az egyéb pénzüsszeget fizesse meg;

d) a pénzbírság átváltoztatása esetére megállapított közérdekű munka, illetőleg elzárás tartamát;

e) utalást arra, hogy a pénzbírságot kiszabó határozattal, a járművezetéstől eltiltással, az elkobzással, a kiutasítással, továbbá a figyelmeztetéssel szemben az eljárás alá vont személy, törvényes képviselője vagy védője, a 85. § (1) bekezdésének 2. fordulatában meghatározott kártérítést illetően pedig a sértett is — a közléstől számított nyolc napon belül — halasztó hatályú kifogás előterjesztése útján, a bíróságtól kérheti az ügy felülvizsgálatát;

f) utalást arra, hogy a kifogás a bírói határozat meghozataláig visszavonható;

g) rövid indokolást, utalva a megállapított tényekre, az ezek alapjául szolgáló bizonyítékokra, továbbá a büntetés kiszabása, illetőleg az intézkedés alkalmazása során figyelembe vett körülményekre;

h) utalást az érdemi döntés alapját képező jogszabályra;

i) a határozathozatal helyét, idejét, a szabálysértési hatóság részéről eljáró személy aláírását.

(3) A szabálysértési hatóság egyéb határozatainak alaki és tartalmi követelményeire a (2) bekezdés rendelkezései értelemszerűen irányadóak.

A kifogás intézésének szabályai

88. § (1) A pénzbírság kiszabását, a figyelmeztetést, a járművezetéstől eltiltást, az elkobzást és a kiutasítást megállapító határozattal szemben az eljárás alá vont személy,

törvényes képviselője vagy védője, a 85. § (1) bekezdésének 2. fordulatában meghatározott kártérítést illetően a sértett is a marasztaló határozatot hozó szabálysértési hatóságnál a határozat közlésétől számított nyolc napon belül kifogást nyújthat be.

(2) A kifogásban elő kell adni annak okát és célját. Az ok téves megjelölése vagy hiánya miatt a kifogás érdemi elbírálását nem lehet megtagadni.

(3) A kifogásban új tény is lehet állítani, és új bizonyítékokra is lehet hivatkozni.

89. § (1) A kifogás alapján a szabálysértési hatóság a határozatát visszavonhatja, vagy — a kifogást tevő javára — módosíthatja.

(2) Amennyiben a szabálysértési hatóság a kifogással támadott határozatát nem módosítja, illetőleg nem vonja vissza, továbbá az eljárás alá vont személy javára módosított határozat ellen ismételen kifogást terjesztenek elő, az iratokat a szabálysértési hatóság az illetékes helyi bírósághoz teszi át.

90. § (1) Az elkésett vagy nem a jogosult által előterjesztett kifogást a szabálysértési hatóság elutasítja. E határozattal szemben a közléstől számított három napon belül az illetékes ügyészségen panaszt lehet előterjeszteni. A panaszt a 86. § (4) bekezdésében foglaltak szerint kell elbírálni.

(2) A szabálysértési hatóság a kifogás beérkezését követő nyolc napon belül — amennyiben a kifogás érvényes és nem kerül sor a 89. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazására — az iratokat a további eljárás lefolytatása céljából megküldi az illetékes helyi bíróságnak.

(3) Ha a kifogást a jogosult visszavonta, a visszavonásnak a szabálysértési hatósághoz érkezése napján a határozat jogerőssé válik.

IX. Fejezet

ÜGYÉSZI TÖRVÉNYESSÉGI FELÜGYELET

91. § (1) Az ügyész e törvényben szabályozott eltérésekkel gyakorolja az ügyészségről szóló jogszabályokban meghatározott törvényességi felügyeleti jogait a szabálysértési hatóságok eljárása, határozata (intézkedése) felett.

(2) A szabálysértési ügyben benyújtott óvásnak a kifogásolt határozat (intézkedés) végrehajtására halasztó hatálya van.

(3) Az elkövető terhére óvásnak csak a határozat jogerőre emelkedésétől számított hat hónapon belül van helye.

(4) Ha a szabálysértési hatóság az óvást alaposnak tartja, a törvényt sértő rendelkezést köteles nyolc napon belül ha-

tályon kívül helyezni vagy módosítani, és erről egyidejűleg az ügyészt értesíteni.

(5) Ha a szabálysértési hatóság az óvással nem ért egyet, köteles a kifogásolt rendelkezésre vonatkozó iratokat az óvással és az észrevételeivel együtt az óvás elbírálásától számított nyolc napon belül az ügyész egyidejű értesítése mellett a bíróságnak megküldeni.

(6) A bíróság az óvásról egyesbíróként, az iratok alapján, harminc napon belül indokolt végzéssel határoz, melyben az óvásnak helyt ad vagy azt elutasítja. A bíróság határozata ellen nincs helye jogorvoslatnak.

(7) Ha a bíróság az óvásnak helyt ad, a szabálysértési hatóságot az óvásban indítványozott eljárás lefolytatására kötelezi.

(8) A bíróság az óvás elbírálását követően az ügy iratait, határozatának kiadmányaival együtt, visszaküldi a szabálysértési hatóságnak. A bíróság határozatának egy kiadmányát közvetlenül az ügyésznek küldi meg.

(9) Ha az ügyész az óvást visszavonja a bíróság az iratokat intézkedés nélkül visszaküldi a szabálysértési hatóságnak.

X. Fejezet

A BÍRÓSÁG ELŐTTI ELJÁRÁS

Általános szabályok

92. § (1) A bíróság a szabálysértési ügyben egyesbíróként jár el.

(2) A bíróság szabálysértési ügyben végzéssel határoz. A bíróságnak az ügydöntő határozatban a kifogásról kell döntenie, ügydöntő végzését „A Magyar Köztársaság nevében” hozza.

(3) A bíróságot a tényállás ténybeli és jogi elbírálásában a szabálysértési hatóság határozata nem köti.

(4) A bíróság az eljárás alá vont személy terhére a szabálysértési hatóság határozatában megállapított rendelkezéseknél hátrányosabb rendelkezést akkor hozhat, ha a tárgyaláson új bizonyíték merül fel, és ennek alapján a bíróság olyan új tényt állapít meg, amelynek folytán súlyosabb minősítést kell alkalmazni, vagy jelentős mértékben súlyosabb büntetést kell kiszabni.

(5) Ha a kifogás kizárólag az elkobzásra, a kártérítésre vagy az eljárási költségre vonatkozik, a bíróság csak ezekben a kérdésekben határoz.

(6) A határozat rendelkező részből és indokolásból áll. Az ügydöntő határozat indokolása — ha e törvény másképp nem rendelkezik — tartalmazza a tényállást, a bizonyítékok értékelésével a határozat rendelkezéseinek indokait, és megjelöli a határozat alapjául szolgáló jogszabályokat.

(7) A pervezető végzést nem kell indokolni. A bizonyítási indítvány elutasításának indokait az ügydöntő végzésben kell kifejezni.

Intézkedések a kifogás alapján

93. § (1) A bíróság a kifogás beérkezését követően nyolc napon belül megvizsgálja, hogy helye van-e

- a) az ügy áttételének,
- b) az eljárás felfüggesztésének,
- c) az eljárás megszüntetésének,

és a szükséges intézkedéseket haladéktalanul megteszi.

(2) A bíróság a szabálysértési hatóság határozatát hatályon kívül helyezi és az iratokat a szabálysértési hatóságnak megküldi, ha

- a) a határozatot a szabálysértési hatóságnak törvényben kizárt tagja hozta;
- b) a szabálysértési hatóság nem a hatáskörében járt el, illetőleg a hatáskörét túllépte.

A kifogás elintézése

94. § (1) Ha a 93. §-ban írt intézkedésre nincs szükség, a bíróság a kifogást 30 napon belül tárgyalás mellőzésével, az iratok alapján bírálja el.

(2) A bíróság a szabálysértési hatóság határozatát

- a) hatályban tartja, ha a kifogás alaptalan;
- b) megváltoztatja, ha a szabálysértési hatóság jogszabályt helytelenül alkalmazott.

(3) A bíróság a kifogást elbíráló határozatában rendelkezik az eljárási költség viseléséről. A határozat rendelkező részének tartalmaznia kell a (4) bekezdésben, valamint a 95. § (5) bekezdésében foglaltakra történő figyelmeztetést.

(4) A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye, az eljárás alá vont személy, a védő és a sértett a kézbesítéstől számított nyolc napon belül tárgyalás tartását kérheti. A tárgyalás tartására irányuló kérelemnek a végzés végrehajtására halasztó hatálya van.

(5) A sértett kizárólag kártérítést érdemben elbíráló rendelkezéssel kapcsolatban kérheti tárgyalás tartását. Ha a tárgyalás tartását kizárólag a sértett kérte, a bíróság — a kérelem megalapozottsága esetén — a kártérítésre vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezi és a kártérítés megállapítását mellőzi.

A szabálysértési tárgyalás szabályai

95. § (1) A bíróság tárgyalást tart, ha a szabálysértési hatóság határozata elleni kifogást elbíráló végzéssel kapcsolatban tárgyalás tartását kérik.

(2) A bíróság tárgyalása nyilvános.

(3) A bíróság a tárgyalásra idézi az eljárás alá vont személyt, ha a tárgyalást az eljárás alá vont személy kérte, vagy jelenlétét egyéb okból szükségesnek tartja. Egyéb esetekben az eljárás alá vont személyt értesíti.

(4) Ha az eljárás alá vont személy a szabályszerű értesítésre nem jelent meg, távollétében a tárgyalás megtartható, erre őt az értesítésben figyelmeztetni kell.

(5) A tárgyalás tartása iránti kérelem a tárgyalás megkezdéséig visszavonható. Ha a tárgyaláson a tárgyalás tartását kérő személy nem jelenik meg és elmaradását alapos indokkal előzetesen nem mentette ki, úgy kell tekinteni, mint aki a kérelmét visszavonta.

(6) Az eljárás alá vont személy a szabálysértési tárgyaláson védőjével is képviseltetheti magát, ha jelenléte nem kötelező.

(7) A bíróság a szabálysértési hatóságot, a védőt és a sértettet a tárgyalásról értesíti. Ha a szabálysértési hatóság képviselője a részvételi szándékát bejelentette, távollétében a tárgyalás nem tartható meg.

96. § (1) A tárgyalást a bíró az ügy megjelölésével nyitja meg, majd a megidézettek és értesítettek számbavételét követően — amennyiben a tárgyalás megtartásának nincs akadálya — felhívja a tanúkat a tárgyalóterem elhagyására, az igazolatlan eltávozás következményeire való figyelmeztetés mellett.

(2) A bíró ismerteti a szabálysértési hatóság határozatának, valamint az ellene emelt kifogásnak a lényegét, a tárgyalás mellőzésével hozott végzést, a tárgyalás tartására irányuló kérelmet, továbbá az iratok tartalmából mindazt, amit az ügy eldöntése szempontjából lényegesnek tart.

(3) Az eljárás alá vont személy, a védő és a szabálysértési hatóság képviselője az ismertetés kiegészítését kérhetik.

97. § (1) A bizonyítás felvételének sorrendjét és terjedelmét a bíró állapítja meg.

(2) A bizonyítási eljárást az eljárás alá vont személy meghallgatásával kell kezdeni. Amennyiben az eljárás alá vont személy nincs jelen a tárgyaláson és jelenléte nem kötelező, az üggyel kapcsolatos korábbi nyilatkozatát kell felolvasni.

(3) Az eljárás alá vont személyt — személyi adatai felvételét követően — figyelmeztetni kell, hogy nem köteles vallomást tenni, majd ezt követően a még ki nem hallgatott eljárás alá vont személyek távollétében kell meghallgatni.

(4) Az eljárás alá vont személy a tárgyalás rendjének zavarása nélkül a tárgyalás alatt is értekezhet védőjével.

(5) Ha az eljárás alá vont személy vagy az eljárás alá vont személy egyetértésével védője, illetőleg a sértett a tárgyaláson vagy azon kívül a kifogást visszavonja, a bíróság az eljárást megszünteti. Ez esetben a szabálysértési hatóság

határozata a visszavonás bejelentésének, illetőleg a bírósághoz érkezésének napján jogerőre emelkedik.

(6) Ha a szabálysértési hatóság képviselője jelen van a tárgyaláson, a bizonyítás eredményéhez képest a 84. § (1) bekezdése a) — g) pontjaiban meghatározott okokból indítványozhatja az eljárás megszüntetését.

98. § (1) A szabálysértési hatóság képviselője és a védő az eljárás alá vont személyhez, a tanúhoz és a szakértőkhöz kérdést intézhet, bizonyítási indítványokat terjeszthet elő.

(2) A bíróság a bizonyítási indítványok felől külön indokolás nélkül dönt, elutasításukat csak az érdemi határozatban kell indokolni.

(3) Ha a bizonyítás felvétele a tárgyaláson jelentős nehézségbe ütközne, a bíróság kiküldött bíró vagy megkéréselt bíróság útján jár el.

(4) Amennyiben a tárgyalás adataiból bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja lehet következtetni, a bíróság az ügyet haladéktalanul átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ügyészséghez.

(5) Ha az ügy terjedelme, a bizonyítás kiegészítése vagy más fontos ok szükségessé teszi, a bíróság az ügyet elnapolja. Az elnapolt tárgyalást a tárgyalás korábbi részéről felvett jegyzőkönyv lényegének ismertetésével kell kezdeni, feltéve, hogy az eljárás alá vont személy vagy védője ezt szükségesnek tartja.

99. § A bíróság az ügyet lehetőleg egy tárgyalási napon befejezi. Ha az ügy terjedelme, a bizonyítás kiegészítése miatt vagy egyéb okból szükséges, a bíró a tárgyalást legfeljebb nyolc napra elnapolhatja. Ha a tárgyalás megtartásának akadálya van, a bíró a tárgyalást elhalasztja.

100. § (1) Amennyiben a bizonyítási eljárást a bíróság befejezetté nyilvánította, először a tárgyaláson jelenlevő szabálysértési hatóság képviselője foglalja össze álláspontját az ügy lényegét érintő tények, azok jogi minősítése, továbbá a lehetséges jogkövetkezmények alkalmazását illetően, majd a tárgyaláson jelenlevő védő, illetőleg az eljárás alá vont személy fejtheti ki álláspontját az ügy lényegéről, végül a sértett szólalhat fel.

(2) A nyilatkozatokat követően a bíróság zárt ülésen meghozza határozatát, melyet nyomban nyilvánosan kihirdet.

Az ügydöntő határozat

101. § (1) A bíróság a tárgyalás mellőzésével hozott végzést a tárgyalás eredményétől függően hatályban tartja, vagy határozatot hoz, amelyben a szabálysértési hatóság határozatát hatályban tartja, megváltoztatja vagy hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.

(2) Ha a bíróság megállapítja a szabálysértés elkövetését, pénzbírságot szab ki, intézkedést alkalmaz, továbbá rendelkezik az eljárási költség viseléséről.

(3) Ha az eljárás alá vont személy vagy a védő kizárólag az elkobásra vagy a kártérítésre vonatkozó rendelkezést sérelmezte, a bíróság a tárgyaláson csak ezekben a kérdésekben határoz.

102. § A határozat a közlés napján válik jogerőssé.

XI. Fejezet

A PERÚJÍTÁS

A perújítás okai

103. § (1) A bíróság jogerős határozatával elbírált cselekmény (alapügy) esetén perújításnak van helye, ha

a) az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényre vonatkozó olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűvé teszi, hogy az elkövető szabálysértési felelőssége nem állapítható meg, illetőleg rá nézve kedvezőbb tartalmú határozat hozható;

b) az elkövetővel szemben ugyanazon cselekmény miatt több szabálysértési felelősséget megállapító bírósági határozatot, vagy ugyanazon cselekmény miatt szabálysértési hatósági és a büntetőjogi felelősséget elbíráló bírósági határozatot hoztak;

c) az alapügyben hamis vagy hamisított bizonyítékot használtak fel;

d) az alapügyben a szabálysértési hatóság valamely tagja, illetőleg a bíróság köteletségét a büntető törvénybe ütköző módon megszegte.

(2) Az (1) bekezdés *c)* és *d)* pontja esetében perújításnak csak akkor van helye, ha

a) a perújítási okként megjelölt bűncselekmény elkövetését jogerős ítélet megállapította, vagy ilyen ítélet meghozatalát nem bizonyítottság hiánya zárja ki, és

b) e bűncselekmény a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság határozatát befolyásolta.

(3) Perújításnak van helye, ha az Alkotmánybíróság az alkotmányellenessé nyilvánított jogszabálynak a konkrét esetben történő alkalmazhatósága visszamenőleges kizárásával ad helyt az alkotmányjogi panaszoknak.

104. § Nincs helye perújításnak, ha a bírósági határozat jogerőre emelkedését követően egy év eltelt.

A perújítási kérelem

105. § (1) Az elkövető javára perújítási kérelmet terjeszthet elő

a) az elkövető,

b) a védő, kivéve, ha az elkövető ezt megtiltja,

c) a fiatakorú törvényes képviselője, gondozója.

(2) A határozatot az elkövető hátrányára nem lehet megváltoztatni.

106. § A perújítási kérelmet az előterjesztésre jogosult mindaddig visszavonhatja, amíg a bíróság a perújítás megengedhetősége kérdésében határozatot nem hozott.

A perújítási eljárás

107. § (1) A perújítási kérelmet az alapügyben eljáró bíróságnál kell írásban benyújtani vagy jegyzőkönyvbe mondani. A perújítási kérelemben meg kell jelölni a kérelem okát és bizonyítékait, az ok nem szabatos megjelölése a perújításnak nem akadályozza.

(2) A törvényben kizárt, az arra nem jogosulttól származó, az azonos jogosult által ismételt előterjesztett vagy az elkésett kérelmet a bíróság elutasítja.

108. § (1) Ha a bíróság a kérelmet alaposnak találja, a perújítást elrendeli és az ügyet tárgyalásra tűzi ki, illetőleg a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz teszi át, egyidejűleg az alapügyben hozott bármely rendelkezés végrehajtását felfüggesztheti, illetőleg félbeszakíthatja.

(2) Ha a bíróság a perújítási kérelmet alaptalannak találja, azt elutasítja. A határozatot közölni kell azzal, aki a kérelmet előterjesztette.

109. § (1) A perújítás elrendelése esetén az eljárásra a X. fejezet rendelkezéseit a perújítás jellegéből folyó értelemszerű eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az elkövetőnek a tárgyalásra szóló idézéssel együtt a perújítási kérelmet és a perújítást elrendelő végzést is kézbesíteni kell, a tárgyaláson a perújítással megtámadott határozatot és a perújítást elrendelő végzést kell ismertetni.

110. § (1) Ha a bíróság — a tárgyalás eredményétől függően — megállapítja, hogy a perújítás alapos, az alapügyben hozott határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi és új határozatot hoz, ha pedig a perújítási kérelmet alaptalannak találja, azt elutasítja.

(2) A perújítás tárgyában hozott érdemi határozatok ellen nincs helye jogorvoslatnak.

XII. Fejezet

A VÉGREHAJTÁS

111. § (1) A pénzbírságot az elkövetőnek a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül — a pénzösszeg illetékbélyeggel történő lerovásával vagy

más, külön jogszabályban meghatározott módon — kell megfizetnie.

(2) Ha a pénzbírság vagy egyéb pénzüsszeg megfizetésére kötelezett a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül a pénzüsszeget nem fizeti meg, a szabálysértési hatóság közvetlen letiltást bocsát ki.

(3) Ha a közvetlen letiltásra nincs lehetőség, a szabálysértési hatóság elrendeli a tartozás adók módjára történő behajtását.

(4) Ha az adók módjára történő behajtásra nincs lehetőség, vagy az aránytalanul hosszú idővel járna, a pénzbírságot, illetőleg a helyszíni bírságot — az elkövető beleegyezése esetén — közérdekű munkára kell átváltoztatni.

(5) A (4) bekezdésben foglalt határozat meghozatala előtt a szabálysértési hatóság — amennyiben nem az elkövető lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes szabálysértési hatóság járt el — rövid úton megkeresi az elkövető lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes települési, a fővárosban a kerületi önkormányzat jegyzőjét (a továbbiakban: jegyző), aki a település területén működő, közérdekű munka végzésére alkalmas munkahelyekről tájékoztatja a szabálysértési hatóságot.

(6) A közérdekű munkára átváltoztató határozatot a szabálysértési hatóság megküldi a jegyzőnek, aki — az elkövető egészségi állapotának és munkára való alkalmasságának figyelembevételével, a munkáltató beleegyezésével — az intézményt vagy gazdálkodó szervezetet jelöl ki a közérdekű munka végrehajtásának helyéül. A közérdekű munkahelyet kijelölő határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak.

(7) A közérdekű munkára történő átváltoztatás esetén az elkövető köteles a jegyző által meghatározott munkát végezni, személyi szabadsága egyébként nem korlátozható.

(8) A közérdekű munkát az elkövető hetenként legalább egy napon — a heti pihenőnapon vagy szabadidejében — díjazás nélkül végzi.

(9) A közérdekű munka legrövidebb tartama egy nap, leghosszabb tartama húsz nap. Egy napi közérdekű munkának legfeljebb hat óra munkavégzés felel meg.

(10) A 24. § (2) bekezdése alkalmazása esetén a közérdekű munka leghosszabb tartama harminc nap.

(11) A jegyző, illetőleg a kijelölt munkahely haladéktalanul értesíti a közérdekű munka végzését elrendelő szabálysértési hatóságot, illetőleg bíróságot, ha az elkövető nem kezdi meg a közérdekű munka végzését, vagy munkakötelezettségének nem tesz eleget. Ezekben az esetekben a közérdekű munkát — a 17. § (4) bekezdésében meghatározottak szerint — elzárásra kell átváltoztatni.

(12) Ha az elkövető nem járul hozzá a közérdekű munkavégzésre kötelezéshez, a pénzbírságot, illetőleg a helyszíni bírságot elzárásra kell átváltoztatni.

(13) Az elzárásra átváltoztatásról az a helyi bíróság rendelkezik,

a) amelyik az ügyben érdemi határozatot hozott;

b) amelynek illetékességi területén a jogerős határozatot hozó szabálysértési hatóság fekszik;

c) amelynek illetékességi területén a helyszíni bírságlásra sor került.

(14) Az elzárásra átváltoztatás szükségességének fölmerülése esetén a szabálysértési hatóság az ügy iratait haladéktalanul megküldi a (13) bekezdésben meghatározott bíróságnak.

(15) Az elzárás büntetés-végrehajtási intézetben, illetőleg rendőrségi fogdában hajtható végre.

112. § (1) A bíróság az átváltoztatásról tizenöt napon belül, tárgyalás nélkül dönt. Törvénysértés esetén a szabálysértési hatóság határozatát hatályon kívül helyezi.

(2) Ha a törvénysértés az alapeljárásban merült fel, a bíróság a szabálysértési hatóságot — elvi iránymutatás megküldésével — új eljárásra, illetőleg új határozat meghozatalára kötelezi.

(3) Ha a törvénysértés a végrehajtás során merült fel, a bíróság a szabálysértési hatóságot a végrehajtási eljárás folytatására utasítja.

(4) Az elzárásra átváltoztatás tárgyában hozott bírósági határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak.

113. § (1) Amennyiben az elkövető vagy helyette más a pénzbírságot, illetőleg az elzárásra átváltoztatott pénzbírságnak a még le nem töltött napoknak megfelelő összegét igazoltan megfizeti

a) az elzárás nem foganatosítható, illetőleg

b) az elzárás foganatosítását követően az elkövetőt nyomban szabadon kell bocsátani.

(2) Az elzárás letöltéséről, illetőleg az azonnali szabadtításról a büntetés-végrehajtási intézet a bíróságot haladéktalanul értesíti.

114. § A fiatalkorúakra kiszabott pénzbírságot, továbbá minden egyéb pénzüsszeget adók módjára kell behajtani.

115. § (1) A pénzbírság, illetőleg az eljárási költség megfizetésére a szabálysértési hatóság, illetőleg a bíróság legfeljebb hat hónapi tartamra részletfizetési kedvezményt vagy halasztást adhat.

(2) A bíróság — hivatalból vagy kérelemre — egészségi, családi vagy más fontos okból az elzárás, illetőleg a pénzbírságot helyettesítő elzárás elhalasztását vagy félbeszakítását is engedélyezheti. Ennek időtartama hat hónapig terjedhet.

(3) Ha az elkövető kórházi gyógykezelése szükséges, az elzárás végrehajtását félbe kell szakítani.

(4) A félbeszakítást a bíróság rendeli el, határozatát a büntetés-végrehajtási intézetnek küldi meg. Sürgős esetben a félbeszakítás engedélyezése távbeszélőn is közölhető, és annak a szervnek a vezetője is engedélyezheti, amelynél az elzárást foganatosítják.

116. § (1) Az elzárás büntetés elengedése, illetőleg mérséklése, a pénzbírság megfizetésének elengedése, a járművezetéstől eltiltás mellőzése, illetőleg az elkobzott dolog visszaadása érdekében az elkövető — az elkövető beleegyezése esetében védője is — méltányossági kérelmet nyújthat be.

(2) A pénzbírság, illetőleg a járművezetéstől eltiltás végrehajtását méltányosságból mellőzheti, az elkobzott dolgot visszaadhatja:

a) önkormányzati hatáskörbe tartozó szabálysértések esetében a megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal vezetője;

b) a felügyeletet ellátó miniszter, ha az ügyben más szabálysértési hatóság járt el;

c) országos hatáskörű szerv vezetője, amennyiben a felügyeletet nem miniszter látja el.

(3) Amennyiben az elkövetőt elzárással sújtották, az (1) bekezdésben meghatározott méltányossági jogkört a köztársasági elnök gyakorolja.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott esetben a méltányossági kérelmet az ügyben érdemi határozatot hozó bíróságnál kell előterjeszteni, amely a kérelmet az ügy irataival együtt soron kívül terjeszti fel az igazságügy-miniszterhez.

(5) Az elzárás elengedése vagy mérséklése iránti kérelem esetén az igazságügy-miniszter a büntetés végrehajtását a köztársasági elnök döntéséig elhalaszthatja.

(6) A méltányossági kérelmet az igazságügy-miniszter a köztársasági elnökhöz akkor is felterjeszti, ha annak tartalmával nem ért egyet.

(7) A méltányossági döntésről az értesítést az elkövetőnek a (4) bekezdésben meghatározott bíróság kézbesíti.

(8) A bíróság hivatalból vagy kérelemre egy ízben elrendelheti határozata végrehajtásának felfüggesztését, ha a rendelkezésre álló adatok alapján annak megváltoztatása vagy megsemmisítése várható, vagy ezt különleges méltányulást igénylő körülmény indokolja. A végrehajtás harminc napnál hosszabb időre nem függeszthető fel.

117. § A szabálysértés miatt alkalmazott kiutasítást az idegenrendészeti hatóság hajtja végre.

XIII. Fejezet

EGYES SZABÁLYSÉRTÉSI ÜGYEKRE VONATKOZÓ KÜLÖN RENDELKEZÉSEK

118. § A III—XII. fejezet rendelkezéseit az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

Az elzárással is sújtható szabálysértésekre vonatkozó általános eljárási szabályok

119. § (1) Az elzárással is sújtható szabálysértést az elkövetés helye szerint illetékes helyi bíróság tárgyaláson bírálja el.

(2) A bíróság — ha ez a feljelentés, illetőleg az iratok tartalma alapján lehetséges — nyolc napon belül határoz az áttételről, az eljárás felfüggesztéséről, illetőleg az eljárás megszüntetéséről.

(3) Ha a feljelentés adatai, illetőleg az iratok tartalma alapján nem lehetséges a feljelentés érdemi elbírálása, a tényállás tisztázása érdekében a bíróság

a) felhívja a feljelentőt további adatok közlésére;

b) iratokat, tárgyi bizonyítási eszközöket szerez be;

c) a bíróság lefoglalhatja a 80. § (1) bekezdésében, illetőleg lefoglalja a 80. § (2) bekezdésében meghatározott dolgot. A lefoglalt dolog visszaadása tekintetében a 80. § rendelkezései szerint jár el;

d) külön jogszabályban meghatározott feltételek alapján más szerveket adatok közlésére hívhat fel.

120. § (1) A bíróság a szabálysértés elkövetése miatt elzárást, illetőleg pénzbírságot szab ki, intézkedést alkalmaz, rendelkezik az eljárási költségek viseléséről és az eljárás alá vont személyt a szabálysértéssel okozott kár megtérítésére kötelezheti.

(2) A bíróság a bizonyítás eredményeként az eljárást megszünteti, ha nem az (1) bekezdés szerint határoz.

121. § (1) A 120. § (1) bekezdésében foglalt határozattal szemben az eljárás alá vont személy, törvényes képviselője vagy védője, a kártérítést illetően a sértett is a határozatot hozó bíróságnál a határozat közlésétől számított nyolc napon belül halasztó hatályú fellebbezést nyújthat be.

(2) A fellebbezésben elő kell adni annak okát és célját; az ok téves megjelölése vagy hiánya miatt a fellebbezés elbírálását nem lehet megtagadni.

(3) Az elkésett vagy nem a jogosult által előterjesztett fellebbezést a bíróság elutasítja.

(4) A bíróság az iratokat a fellebbezés beérkezését követő nyolc napon belül megküldi az illetékes megyei bíróságnak.

122. § A megyei bíróság a fellebbezést tanácsulésen bírálja felül, ennek során az eljárás alá vont személy terhére a bíróság határozatában megállapított rendelkezéseknél hátrányosabb rendelkezést nem hozhat.

123. § A megyei bíróság a határozatot hatályban tartja, a 122. §-ban meghatározott korlátok között megváltoztatja, vagy hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti, illetőleg az eljárást bíróság új eljárásra utasítja.

124. § A megyei bíróság az ügy iratait határozatának kiadmányával visszaküldi az eljárást bíróságnak.

Gyorsított bírósági eljárás az elzárással is sújtható szabálysértések esetében

125. § (1) Az elzárással is sújtható szabálysértés miatt őrizetbe vett személyt a rendőrség gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából bíróság elé állítja.

(2) A rendőrség a bíróság elé állítás időpontjáról haladéktalanul értesíti a bíróságot és a sértettet, valamint gondoskodik arról, hogy a bizonyítási eszközök a tárgyaláson rendelkezésre álljanak. A rendőrség közli az eljárás alá vont személlyel, hogy milyen szabálysértés miatt és milyen bizonyítékok alapján állítja bíróság elé.

(3) A rendőrség védőt rendel ki, ha az eljárás alá vont személynek nincs meghatalmazott védője, vagy a meghatalmazott védőt idézi. Gondoskodik továbbá arról, hogy a védő az ügyet megismerhesse, illetőleg az eljárás alá vont személlyel a tárgyalás előtt beszélhessen.

126. § (1) A tárgyaláson a rendőrség képviselője az iratokat és a tárgyi bizonyítási eszközöket a bíróságnak átadja, ezt követően a feljelentést szóban terjeszti elő.

(2) A bíróság nem tart tárgyalást, ha megállapítja, hogy az őrizetbe vétel feltételei (77. §) nem álltak fenn, vagy az őrizetbe vételtől több mint huszonnégy óra telt el.

(3) Ha a tárgyalás megtartásának nincs akadálya, a bíróság a feljelentés előterjesztése után meghallgatja az eljárás alá vont személyt, szükség esetén a sértettet, illetőleg a tanúkat, majd ezt követően a 120. § (1) bekezdésében foglaltak szerint határoz, az okozott kár megtérítésére azonban nem kötelezhet.

(4) A határozat kihirdetése után a bíróság megkérdezi az eljárás alá vont személyt, illetőleg a védőt, kívánnak-e fellebbezést benyújtani. Ha elzárás kiszabására kerül sor, a fellebbezés benyújtására jogosultnak a kérdés feltételét követően nyomban nyilatkoznia kell.

(5) Ha az eljárás alá vont személy, illetőleg a védő az elzárás kiszabásával szemben fellebbezést jelent be, és a bíróság az őrizetet meghosszabbítja, a bíróság az iratokat haladéktalanul felterjeszti a megyei bírósághoz.

127. § A határozattal szembeni fellebbezés elintézésére a 121—124. §-okban fogalt rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni.

A fiatalok szabálysértéseire vonatkozó rendelkezések

128. § (1) Ha az eljárás adatai alapján a fiatalokkal szemben előreláthatólag pénzbírság kiszabására vagy járművezetéstől eltiltásra kerül sor, a meghallgatástól nem lehet eltekinteni.

(2) Ha a fiatalok belföldi lakóhellyel nem rendelkező külföldi, az (1) bekezdésben meghatározott szabálytól a szabálysértési hatóság eltekinthet.

(3) A fiatalok törvényes képviselőjét a meghallgatásról, illetőleg a tárgyalásról értesíteni kell. Amennyiben a törvényes képviselő megjelenésének akadálya van, a gyámhatóság képviselőjét kell a fiatalok meghallgatásának időpontjáról értesíteni.

(4) A fiatalok meghallgatására általában a törvényes képviselője jelenlétében kerül sor. A tárgyaláson megjelent gondozót a fiatalok életviszonyaira nézve minden esetben meg kell hallgatni, aki ezekre a körülményekre nézve a nyilatkozatot nem tagadhatja meg.

(5) Ha az eljárás alapján a szabálysértési hatóság indokoltan tartja, a fiatalok védelembe vételét kezdeményezheti a fiatalok lakóhelye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjénél.

Becsületsértési ügyekre vonatkozó külön rendelkezések

129. § Kölcsönösen elkövetett becsületsértés esetén az egyik fél sérelmére elkövetett szabálysértés miatt megindult eljárásban a másik fél abban az esetben is jogosult a magánindítvány előterjesztésére, ha ennek határideje lejárt, feltéve, hogy a cselekmény még nem évült el. Erről a jogáról a másik felet legkésőbb a meghallgatás kezdetekor tájékoztatni kell.

130. § (1) A szabálysértési hatóság az eljárás alá vont személyt és a sértettet meghallgatásra megidézi, képviselőjüket értesíti. Ha az ügyben több sértett van, valamennyit meg kell idézni.

(2) Az idézésben a sértettet figyelmeztetni kell arra, hogy a kellő időben ki nem mentett távolmaradását a szabálysértési hatóság a magánindítvány visszavonásának fogja tekinteni.

(3) A meghallgatás során a szabálysértési hatóság megkísérli az eljárás alá vont személy és a sértett kibékítését. Ha a békítés eredménytelen marad, az általános szabályok szerint kell lefolytatni az eljárást.

(4) Ha az eljárás alá vont személy utólag magánindítványt terjeszt elő, a szabálysértési hatóság a sértett eljárás alá vont személyként is meghallgatja.

131. § (1) A szabálysértési hatóság az eljárást a 84. §-ban meghatározott okokon kívül is megszünteti, ha a sértett

a) a meghallgatáson nem jelent meg és magát alapos okkal nem menti ki, vagy azért nem volt idézhető, mert lakcímének változását nem jelentette be;

b) a magánindítványt visszavonta.

(2) Az (1) bekezdés esetében az utólag előterjesztett magánindítvány alapján indult eljárást is meg kell szüntetni.

ni, feltéve, hogy a magánindítvány előterjesztésének határideje a meghallgatás napjáig már lejárt.

132. § A becsületsértési ügyekben emelt kifogást, illetőleg panaszt az iratokkal együtt — amennyiben a szabálysértési hatóság a kifogásnak nem ad helyt, vagy határozatát az eljárás alá vont személy javára nem módosítja — közvetlenül az illetékes bírósághoz kell megküldeni, amely az általános szabályok szerint jár el.

A szabálysértési hatóság jogkörét gyakorló szervek eljárásának szabályai

133. § A 35. §-ban meghatározott szervek részéről eljáró személy az általa tartott hatósági ellenőrzés alkalmával észlelt szabálysértés elkövetőjét

- a) helyszíni bírsággal sújtja, vagy
- b) a szabálysértést a helyszínen elbírálja, amennyiben további bizonyításra nincs szükség.

A helyszíni bírság

134. § (1) A szabálysértést meghatározó jogszabályban megállapított esetekben a (2) bekezdésben felsoroltak a szabálysértés tetten ért elkövetőjét helyszíni bírsággal sújthatják.

(2) Helyszíni bírság kiszabására jogosult

- a) a rendőrség, a határőrség, a vám- és pénzügyőrség, a hivatásos tűzoltóság;
- b) a helyi önkormányzat képviselő-testülete hivatalának erre felhatalmazott ügyintézője;
- c) a természetvédelmi őr, az önkormányzati természetvédelmi őr, a természetvédelmi hatóság részéről eljáró és erre felhatalmazott személy, a közterületfelügyelő;
- d) a 35. § a)–h) pontjaiban felsorolt szervek részéről eljáró személy;
- e) a növényegészségügyi és talajvédelmi állomás és az állategészségügyi és élelmiszer-ellenőrző állomás, valamint a hatósági minőségellenőrző szervezetek erre feljogosított dolgozója;
- f) a közlekedési felügyelet ellenőre.

135. § (1) A helyszíni bírság összege ötszáz forinttól tízezer forintig terjedhet.

(2) Ha az elkövető a helyszíni bírság kiszabását — a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatás után — tudomásul veszi, a bírságolás ellen jogorvoslatnak helye nincs.

(3) Tudomásul vett helyszíni bírság esetén az elkövető részére készpénz-átutalási megbízást kell átadni és fel kell hívni, hogy a bírságot harminc napon belül fizesse be.

(4) A tudomásul vett helyszíni bírságot a befizetés elmulasztása esetén az egyébként irányadó rendelkezések szerint kell behajtani.

136. § A gépjárművel elkövetett szabálysértés miatt a helyszíni bírságot a gépjárművezető távollétében is ki lehet szabni. Ilyenkor a gépjármű forgalmi rendszáma alapján megállapított üzembentartó címére kell a kiszabott összeget tartalmazó készpénz-átutalási megbízást megküldeni.

137. § Ha az elkövető vagy a gépjármű üzembentartója a helyszíni bírság kiszabását nem veszi tudomásul, a szabálysértési eljárást az egyébként irányadó rendelkezések szerint kell lefolytatni. Így kell eljárni akkor is, ha a gépjármű üzembentartójának megküldött készpénz-átutalási megbízást harminc napon belül nem fizetik meg.

HARMADIK RÉSZ

EGYES SZABÁLYSÉRTÉSEK

XIV. Fejezet

AZ EMBERI MÉLTÓSÁG, A SZEMÉLYI SZABADSÁG ÉS A KÖZREND ELLENI SZABÁLYSÉRTÉSEK

Becsületsértés

138. § (1) Aki mással szemben a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Becsületsértés miatt szabálysértési eljárásnak csak magánindítványra van helye.

Magánlaksértés

139. § (1) Aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére vagy megtévesztéssel bemegy vagy ott benmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Magánlaksértés miatt szabálysértési eljárásnak csak magánindítványra van helye.

Ipari robbantóanyaggal és pirotechnikai termékekkel kapcsolatos szabálysértés

140. § (1) Aki az ipari robbantóanyagok és a pirotechnikai termékek előállítására, forgalmára, tárolására, szállítására, felhasználására és megsemmisítésére vonatkozó előírásokat megszegi, engedély nélkül pirotechnikai ter-

méket birtokol, továbbá robbantóanyagot vagy robbanó szerkezetet talál, vagy annak hollétéről tudomást szerez, s ezt a tényt a legközelebbi települési önkormányzatnak vagy a rendőrségnek nem jelenti be, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség, a bányahatóság, illetőleg a munkabiztonsági és munkaügyi felügyelő hatáskörébe tartozik.

(4) Azt a pirotechnikai terméket, amelyre az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértést elkövették, el kell kobozni.

Lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés

141. § (1) Aki

a) a lőfegyver vagy lőszer gyártására, tartására, kereskedelmére, javítására és használatára vonatkozó szabályokat megszegi,

b) lőfegyverdarabot vagy lőszerelmet engedély nélkül készít, megszerzi, tart vagy forgalomba hoz, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki

a) a légfegyver, gáz- és riasztófegyver, illetőleg hatástalanított lőfegyver gyártására, kereskedelmére, megszerzésére, tartására vagy használatára vonatkozó szabályokat megszegi,

b) a lőtér üzemeltetésére vonatkozó rendelkezéseket megszegi,

ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(4) Az (1)—(2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

(5) Azt a lőfegyverdarabot vagy lőszerelmet, amelyre nézve az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértést elkövették, el kell, azt a légfegyvert, gáz- és riasztófegyvert, amelyre nézve a (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott szabálysértést elkövették, el lehet kobozni.

Rendzavarás

142. § (1) Aki közterületen vagy nyilvános helyen

a) verekszik, továbbá aki mást verekedésre felhív,

b) olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen,

c) rendzavarás esetén a hatóság vagy az eljáró hivatalos személy intézkedésével szemben engedetlenséget tanúsít, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki nyilvános rendezvényen

a) lőfegyvert vagy robbantóanyagot, illetőleg az élet koltására vagy testi sértés okozására alkalmas eszközt tartva magánál jelenik meg,

b) a rendező szerv, illetőleg a rendőrség biztonságra vonatkozó felhívásának, rendelkezésének nem tesz eleget, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a bíróság, a (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt a rendőrség hatáskörébe tartozik.

Tiltott kéjelgés

143. § (1) Aki a külön törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján hozott önkormányzati rendeletben a szexuális szolgáltatással összefüggő korlátozást, illetve tilalmat megszeg, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az elkövető elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható, ha

a) a szexuális szolgáltatása igénybevételére felhívott személy tizennegyedik életévét betöltött kiskorú, vagy kiskorúnak az ilyen szolgáltatás nyújtására irányuló ajánlatételt fogadja el;

b) a szexuális szolgáltatásra való felajánlkozása zaklató jellegű;

c) nem rendelkezik a külön jogszabályban előírt orvosi igazolással.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(4) Az (1)—(2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatti eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

Szexuális szolgáltatásra való felhívás tilalma

144. § (1) Aki a külön jogszabály szerint meghatározott védett övezetben ellenszolgáltatást felajánlva más szexuális szolgáltatás nyújtására felhív, illetve más személy szexuális szolgáltatásának felajánlását elfogadja, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatti eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

A szexuális szolgáltatás felkínálásának, hirdetésének tilalma

145. § (1) Aki szexuális szolgáltatást írásban, kép- vagy hangrögzítés, illetőleg más berendezés útján felkínál, hirdet, vagy az ilyen cselekményben közreműködik, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

Gyermekkel koldulás

146. § (1) Aki gyermekkorú személyt arra bír rá, hogy közterületen vagy nyilvános helyen kolduljon, illetve házalva kéregessen, továbbá aki a gyermekkorú személy társaságában koldul, illetve házalva kéreget, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(3) A szabálysértési hatóság a szabálysértés tényéről, az érintett gyermek és az elkövető adatairól a gyermek lakóhelye szerint illetékes gyermekjóléti szolgálatot értesíti.

Természetvédelmi szabálysértés

147. § (1) Aki

a) a természetvédelmi hatóság engedélyéhez vagy szakhatósági hozzájárulásához kötött tevékenységet engedély vagy szakhatósági hozzájárulás nélkül, vagy az engedélytől, szakhatósági hozzájárulástól eltérő módon végez vagy végeztet, bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget,

b) természeti területen — beleérve a védett természeti területet is — a természetvédelmi célokkal össze nem egyeztethető tevékenységet folytat, szemetel, a területet más módon szennyezi, tiltott helyen tartózkodik, tiltott módon közlekedik, engedély nélkül tüzet rak,

c) a védett vagy a fokozottan védett élő szervezet egyedét, származékát, barlangi képződményt jogellenesen megromlítja, elviszi, állatfaj egyedét élettevékenységében jelentős mértékben zavarja, valamint a védett élő szervezet egyedét, származékát, barlangi képződményt jogellenesen elpusztítja,

d) a természet védelmére vonatkozó rendelkezéseket egyébként megsérti, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott szabálysértés elkövetőjére a természetvédelmi őr, az önkormányzati természetvédelmi őr, valamint a természetvédelmi hatóság részéről eljáró és erre felhatalmazott személy helyszíni bírságot szabhat ki.

(4) Azt a védett, illetőleg fokozottan védett növény- és állatfaj egyedét, annak bármely fejlődési alakját, származékát, védett ásványi képződményt, amelyre nézve az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértést elkövetették, el kell kobozni.

(5) Ha a (4) bekezdésben felsorolt természeti érték állami tulajdonban van, akkor azt a nemzeti park igazgatósága lefoglalja, és az állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv döntéséig gondoskodik a megőrzéséről.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a nemzeti park igazgatóság hatáskörébe tartozik.

Környezetvédelmi szabálysértés

148. § (1) Aki a környezetvédelmi hatóság engedélyéhez vagy hozzájárulásához kötött tevékenységet engedély vagy hozzájárulás nélkül, vagy az engedélytől, hozzájárulástól eltérő módon végez, vagy végeztet, illetve a környezet elemeit a külön jogszabályban meghatározott módon terheli, illetve szennyezi, vagy az egyéb környezetvédelmi előírásokat más módon megszegi, százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

Jogosulatlan vadászat

149. § (1) Aki

a) idegen vadászterületen,

b) tiltott helyen vagy időben

jogosulatlanul, vad elejtésére használható és arra alkalmas állapotban lévő eszközzel tartózkodik, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki vadászjeggyel vagy pedig úgy vadászik, hogy nem felel meg a vadászat gyakorlására megállapított feltételeknek, százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Az a vadász, aki tiltott helyen vagy időben, továbbá tiltott vadra vagy tiltott módon vadászik, százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(4) Aki a vadászatról szóló jogszabályok megszegésével vadásztat, százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A vallásgyakorlás jogának megsértése

150. § (1) Aki nyilvántartásba vett egyház szertartásaira rendelt helyiségben nyilvánosan botrányt okoz, illetőleg a vallási tisztelet tárgyát vagy a szertartások végzésére szolgáló tárgyat a szertartásokra rendelt helyiségben vagy azon

kívül meggyaláz, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

Veszélyesfenyegetés

151. § (1) Aki

a) mást félelemkeltés céljából olyan bűncselekmény elkövetésével komolyan megfenyeget, amely a megfenyegetett személy vagy annak hozzátartozója élete, testi épsége vagy egészsége ellen irányul,

b) mást félelemkeltés céljából a megfenyegetett személyre vagy annak hozzátartozójára vonatkozó, a becsület csorbítására alkalmas tény nagy nyilvánosság elé tárásával komolyan megfenyeget,

elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a bíróság hatáskörébe tartozik.

Gyülekezési joggal visszaélés

152. § (1) Aki bejelentési kötelezettséghez kötött özszejövetelt, felvonulást vagy tüntetést bejelentés vagy a tervezett új időpontról való előzetes tájékoztatás nélkül vagy a rendőrség tiltó határozata ellenére szervez vagy tart, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

Valótlan bejelentés

153. § (1) Aki a hatóságnál vagy közfeladatot ellátó szervnél vészhelyzetről vagy rendezavarásról valótlán bejelentést tesz, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Ha a hamis bejelentés alapján a hatóság vagy a közfeladatot ellátó szerv szükségtelenül a bejelentésben megjelölt helyszínre vonult, vagy egyéb intézkedésre kényszerült, az elkövető százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

Tiltott szerencsejáték

154. § (1) Aki közterületen vagy nyilvános helyen tiltott szerencsejátékot szervez, százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki közterületen vagy nyilvános helyen tartott tiltott szerencsejátékban részt vesz, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(4) Azt a dolgot, amelyre nézve, illetőleg amellyel az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértést elkövették, el kell kobozni.

Játék- és pénznerő automaták üzemeltetésére vonatkozó szabályok megszegése

155. § (1) Aki engedély nélkül vagy az engedély kereteit túllépve pénznerő automatát nyilvános helyen elhelyez vagy üzemeltet, illetőleg ebből a célból helyiséget bocsát rendelkezésre, százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki a játékautomaták üzemeltetésére vonatkozó szabályokat megszegi, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Az engedély nélkül elhelyezett vagy üzemeltetett pénznerő automatát el kell kobozni. Azt a játékautomatát, amelyre nézve a (2) bekezdésben foglalt szabálysértést elkövették, el lehet kobozni.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(5) Az (1)—(2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a Szerencsejáték Felügyelet és a fogyasztóvédelmi felügyelőség hatáskörébe is tartozik.

Tiltott helyen való aláírásgyűjtés népi és népszavazási kezdeményezés támogatására

156. § (1) Aki a népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló törvényben megállapított tiltott helyen, népszavazás vagy népi kezdeményezés támogatására aláírást gyűjt, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

XV. Fejezet

A TULAJDON ELLENI SZABÁLYSÉRTÉSEK

157. § (1) Aki

a) ötezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot,

b) ötezer forintot meg nem haladó kárt okozva csalást, szándékos rongálást,

c) ötezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva hűtlen kezelést

követ el, úgyszintén aki e cselekmények bármelyikét megkísérli, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki idegen nem gépi meghajtású járművet másától azért vesz el, hogy jogtalanul használja, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Aki műemléket, muzeális tárgyat, az államhatárt, a megye-, város-, községhatár vagy a birtokhatár megjelölésére szolgáló hivatalos jelet, tömegközlekedési vagy távközlési eszközt, közúti jelzést, továbbá parkot vagy az ahhoz tartozó felszerelést gondatlanul megrongálja, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt szabálysértési eljárásnak csak magánindítványra van helye, ha a sértett az elkövető hozzátartozója.

XVI. Fejezet

A PÉNZÜGYI SZABÁLYSÉRTÉSEK

Vámszabálysértés

158. § (1) Aki vámárut a vámellenőrzés alól elvon, vagy a vámteher, illetve a vámbiztosíték megállapítása vagy beszedése szempontjából lényeges körülmények tekintetében valótlan nyilatkozatot tesz, feltéve, hogy az áru vámértéke az ötvenezer forintot nem haladja meg, úgyszintén, aki e cselekmények bármelyikét megkísérli, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt értékre tekintet nélkül gondatlanul követi el, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Azt az árut, amelyre nézve a szabálysértést elkövették, el lehet kobozni.

159. § (1) Aki csempészett vámárut vagyoni haszon végett megszerez, elrejt vagy ilyen vámáru-elidegenítésben közreműködik, feltéve, hogy az áru vámértéke az ötvenezer forintot nem haladja meg, úgyszintén aki e cselekmények bármelyikét megkísérli, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt értékre tekintet nélkül gondatlanul követi el, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Azt az árut, amelyre nézve a szabálysértést elkövették, el lehet kobozni.

Vámszabálysértés elkövetőjének segítése

160. § Aki a vámszabálysértés elkövetőjének segítséget nyújt azért, hogy a vámszabálysértésből származó haszon elérésében közreműködik, vagy elősegíti, hogy az elkövető a szabálysértési eljárás alól mentesüljön, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

Deviza-szabálysértés

161. § (1) Aki a devizáról szóló törvényben meghatározott valamely kötelezettséget vagy tilalmat

a) a Btk. 309. §-ának (1) bekezdésében írt módon ötvenezer forintot meg nem haladó értékre,

b) más módon, értékre tekintet nélkül szándékosan megszegi, úgyszintén aki ezt megkísérli, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki a b) pontban írt köteleességszegést gondatlanul követi el, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Azt a pénzt vagy egyéb dolgot, amelyre nézve a szabálysértést elkövetették, el lehet kobozni.

(4) Ha az elkobzást nem lehet elrendelni, az elkövető az elkobzás alá eső dolog értékének megfizetésére kötelezhető.

(5) A deviza-szabálysértés elkövetőjét akkor is felelőségre kell vonni, ha a cselekményt külföldön követi el.

Fémjelzési szabálysértés

162. § (1) Aki a nemesfém tárgyak árusításával és fémjelzésével kapcsolatos köteleességét megszegi, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Azt a nemesfém tárgyat, amelyre nézve a szabálysértést elkövették, el lehet kobozni.

(3) Az elkobzott nemesfém tárgyat díszítő drágakövek és gyöngyök mentesek az elkobzás alól.

A pénzütanzáttal kapcsolatos szabályok megszegése

163. § Aki forgalomban levő pénzről engedély nélkül utánzatot készít vagy készített, illetőleg az utánzatok előállítására, nyilvántartására, őrzésére, megsemmisítésére vonatkozó engedély előírásokat megsérti, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

164. § A 158—163. §-okban meghatározott szabálysértések miatt az eljárás a vám- és pénzügyőrség hatáskörébe tartozik.

NEGYEDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

HATÁLYBALÉPTETÉS

165. § (1) Ez a törvény 2000. március 1-jén lép hatályba.

(2) Ezt a törvényt a hatálybalépését követően elkövetett szabálysértésekre kell alkalmazni.

Felhatalmazó rendelkezések

166. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az e törvényben nem szereplő szabálysértési tényállásokat tartalmazó rendeletet megalkossa.

167. § (1) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy a helyszíni bírságolásra vonatkozó részletes szabályokat az érintett miniszterekkel egyetértésben megállapítsa.

(2) Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy az érdekelt miniszterekkel és a legfőbb ügyéssel egyetértésben az elzárás, illetőleg a pénzbírságot helyettesítő elzárás végrehajtásának részletes szabályait megállapítsa.

(3) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy a szabálysértési eljárás során lefoglalt és az elkobzott dolgok kezelésére és értékesítésére, továbbá a letiltott összeg átutalására vonatkozó részletes szabályokat az igazságügy-miniszterrel, valamint a szabálysértési hatóságok felügyeletét ellátó miniszterekkel egyetértésben megállapítsa.

(4) Felhatalmazást kapnak a szabálysértési hatóságok felügyeletét ellátó miniszterek, hogy az (1)—(3) bekezdés esetein kívül a törvény végrehajtásával összefüggő jogalkalmazási feladatok ellátása érdekében rendeletet adjanak ki.

Hatályukat veszítő rendelkezések

168. § A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvény,

b) a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvény módosításáról és kiegészítéséről szóló 1974. évi 23. törvényerejű rendelet,

c) a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvény módosításáról és kiegészítéséről szóló 1979. évi 10. törvényerejű rendelet,

d) a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvény módosításáról szóló 1983. évi 10. törvényerejű rendelet,

e) egyes állami szervek szervezetének korszerűsítéséről szóló 1983. évi 25. törvényerejű rendelet 6. §-ának (2) bekezdése,

f) a szabálysértésről szóló 1968. évi I. törvény módosításáról szóló 1986. évi 3. törvényerejű rendelet,

g) a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvény módosításáról szóló 1987. évi 2. törvényerejű rendelet,

h) a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 18. §-ának (1) bekezdése,

i) a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény 23. §-ának (1) bekezdése,

j) az egyes törvények és törvényerejű rendeletek hatályon kívül helyezéséről és módosításáról szóló 1990. évi XXII. törvény 6—12. §-ai,

k) a helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköréről szóló 1991. évi XX. törvény 30. §-a, 31. §-a, 34. §-a, 35. §-a, 36. §-ának (1) bekezdése,

l) a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 41. §-ának (1) bekezdése,

m) a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1993. évi XVII. törvény 90. §-a, 91. §-a, 92. §-a, 93. §-a, 94. §-a, 95. §-a, 96. §-a, 97. §-a, 98. §-a, 99. §-a, 100. §-a, 101. §-a, 102. §-a,

n) a frekvenciagazdálkodásról szóló 1993. évi LXII. törvény 27. §-a (2) bekezdésének b) és c) pontja,

o) a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1994. évi IX. törvény 38. §-ának (1) és (2) bekezdése,

p) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény módosításáról szóló 1994. évi LXIII. törvény 62. §-a (4) bekezdésének a) pontja,

r) a jövedéki szabályozásról és ellenőrzésről, valamint a bérfőzési szeszdóról szóló 1993. évi LVIII. törvény módosításáról és kiegészítéséről szóló 1995. évi LXVIII. törvény 36. §-a,

s) a Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény 20. §-a,

t) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 332. §-ának (4) bekezdése,

u) a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 1996. évi LII. törvény 35. §-a, 36. §-a, 37. §-a,

v) a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 83. §-a,

y) a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény 45. §-ának (3) bekezdése, továbbá a 84. §-a.

A törvény végrehajtása

169. § (1) A miniszterek e törvény kihirdetését követő hatvan napon belül kötelesek felülvizsgálni az ügykörüket érintő szabálysértési kerettényállásokat kitöltő jogszabályokat, és ezt követően hivatalos lapjukban kell közölniük e jogszabályok jegyzékét.

(2) Az önkormányzatok 2000. március 1-jéig kötelesek felülvizsgálni az önkormányzati rendeletekben meghatá-

rozott szabálysértési rendelkezéseket, és azokat, amelyek e törvény, illetve az egyes szabálysértésekről szóló kormányrendelet rendelkezéseivel nincsenek összhangban, vagy csak megismétlik a magasabb szintű jogszabályokban meghatározott szabálysértési tényállást, hatályon kívül kell helyezniük.

Módosuló jogszabályok

170. § A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 69. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A települési önkormányzat jegyzője védelembe veheti)

„a) a szabálysértési hatóság értesítése alapján a szabálysértést elkövetett fiatakorút,”

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány rendeletei

A Kormány 99/1999. (VI. 28.) Korm. rendelete

a tűzvédelmi hatósági tevékenység
részletes szabályairól, a hivatásos önkormányzati
tűzoltóságok illetékességi területéről szóló
115/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet módosításáról

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságokról szóló 1996. évi XXXI. törvény 47. §-a (1) bekezdésének a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a tűzvédelmi hatósági tevékenység részletes szabályairól, a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok illetékességi területéről szóló 115/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) módosításáról a következőket rendeli el:

1. §

Az R. melléklete e rendelet *melléklete* szerint módosul.

2. §

Ez a rendelet 1999. június 30. napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 99/1999. (VI. 28.) Korm. rendelethez

Az R. mellékletében:

1. a „Hivatásos önkormányzati tűzoltó-parancsnokság, Kunszentmárton” felsorolásból a „Tiszaug” megjelölés hatályát veszti,

2. a „Hivatásos önkormányzati tűzoltó-parancsnokság, Kecskemét” felsorolás kiegészül a „Tiszaug” megjelöléssel,

3. a „Hivatásos önkormányzati tűzoltó-parancsnokság, Veszprém” felsorolásból a „Bakonypéterd” és „Lázi” megjelölés hatályát veszti,

4. a „Hivatásos önkormányzati tűzoltó-parancsnokság, Győr” felsorolás kiegészül a „Bakonypéterd” és „Lázi” megjelöléssel.

A Kormány 100/1999. (VI. 28.) Korm. rendelete

az állami felsőoktatási intézmények karainak
felsorolásáról szóló 25/1995. (III. 8.) Korm. rendelet
módosításáról

A Kormány a felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 48. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

Az állami felsőoktatási intézmények karainak felsorolásáról szóló — többször módosított — 25/1995. (III. 8.) Korm. rendelet mellékletében a

„József Attila Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Kar
Bölcsészettudományi Kar
Természettudományi Kar
Szegedi Élelmiszeripari Főiskolai Kar”

szövegrész helyébe a következő szövegrész lép:

„József Attila Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Kar
Bölcsészettudományi Kar
Gazdaságtudományi Kar
Természettudományi Kar
Szegedi Élelmiszeripari Főiskolai Kar”

2. §

Ez a rendelet 1999. július 1-jével lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 13/1999. (VI. 28.) BM rendelete

a körzeti polgári védelmi parancsnokságok illetékességi területe megállapításáról szóló 49/1997. (IX. 16.) BM rendelet módosításáról

A polgári védelemről szóló 1996. évi XXXVII. törvény 42. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, figyelemmel a törvény 7. §-a (2) bekezdés *f*) pontjára, a körzeti polgári védelmi parancsnokságok illetékességi területe megállapításáról szóló 49/1997. (IX. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) módosítására a következőket rendelem el:

1. §

Az R. melléklete az e rendelet *mellékletében* foglaltak szerint módosul.

2. §

Ez a rendelet 1999. június 30-án lép hatályba.

Dr. Konrád Károly s. k.,
belügyminisztériumi politikai államtitkár

Melléklet
a 13/1999. (VI. 28.) BM rendelethez

1. A Fejér megyéhez tartozó, Székesfehérvár székhelyű körzeti parancsnokság alatt szereplő községek felsorolásából az 53-as sorszám alatti „Szárliget” megjelölés hatályát veszti.

2. A Komárom-Esztergom megyéhez tartozó, Tatabánya székhelyű körzeti parancsnokság alatti felsorolás kiegészül „Szárliget” megjelöléssel.

3. A Jász-Nagykun-Szolnok megyéhez tartozó, Kunszentmárton székhelyű körzeti parancsnokság alatt szereplő felsorolásból a 17. sorszám alatti „Tiszaug” megjelölés hatályát veszti.

4. A Bács-Kiskun megyéhez tartozó, Kecskemét székhelyű körzeti parancsnokság alatti felsorolás kiegészül „Tiszaug” megjelöléssel.

5. A Veszprém megyéhez tartozó, Pápa székhelyű körzeti parancsnokság alatt szereplő felsorolásból a 8. sor-

szám alatti „Bakonypéterd és a 37. sorszám alatti „Lázi” megjelölések hatályukat veszti.

6. A Győr-Moson-Sopron megyéhez tartozó, Győr székhelyű körzeti parancsnokság alatti felsorolás kiegészül „Bakonypéterd” és „Lázi” megjelöléssel.

7. A Fejér megyéhez tartozó, Székesfehérvár székhelyű körzeti parancsnokság alatti felsorolás kiegészül „Zichyújfalú” megjelöléssel.

8. A Somogy megyéhez tartozó, Siófok székhelyű körzeti parancsnokság alatti felsorolás kiegészül „Szántód” megjelöléssel.

9. A Borsod-Abaúj-Zemplén megyéhez tartozó, Kazincbarcika székhelyű körzeti parancsnokság alatti felsorolás kiegészül „Berente” és „Farkaslyuk” megjelöléssel.

10. A Nógrád megyéhez tartozó, Salgótarján székhelyű körzeti parancsnokság alatti felsorolás kiegészül „Nagykelesztúr” megjelöléssel.

A gazdasági miniszter 38/1999. (VI. 28.) GM rendelete

a motorhajtó anyagok és egyes kőolajtermékek belföldi forgalmazásáról szóló 71/1995. (XII. 26.) IKM rendelet módosításáról

A belkereskedelemtörvény 1978. évi I. törvény 40. §-ában kapott felhatalmazás alapján — a felhasználók védelme érdekében — a következőket rendelem el:

1. §

A motorhajtó anyagok és egyes kőolajtermékek belföldi forgalmazásáról szóló 71/1995. (XII. 26.) IKM rendelet mellékletének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*e*) Középpárlatok

— Gázolajok (motorhajtóanyag)	MSZ EN 590
— Tüzelőolaj, Tü—5/20	MSZ 11715”

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

(2) A meglévő készletek hatálybalépéstől számított 60. napig hozhatók forgalomba.

Dr. Chikán Attila s. k.,
gazdasági miniszter

A honvédelmi miniszter 6/1999. (VI. 28.) HM rendelete

a honvédelmi üdültetésről szóló 11/1998. (VI. 11.) HM rendelet módosításáról

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 342. §-a (2) bekezdésének *e*) pontjában, valamint a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény 10. §-ának *i*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a honvédelmi üdültetésről szóló 11/1998. (VI. 11.) HM rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítom:

1. §

Az R. 3. §-ának *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(3. § E rendelet alkalmazásában)

„*h*) *üdülőegységek vállalkozási tevékenysége*: az üdültetési intézményhálózat önálló egységeinek azon tevékenysége, amely — az államháztartásról szóló törvényben meghatározott keretek közötti vállalkozási formában — főszezonban a teljes férőhely kapacitásuk legfeljebb

25%-áig, elő- és utószezonban az igényjogosultak által fel nem használt férőhelyek 100%-ig, továbbá szezontól függetlenül azon szolgáltatásaik köre, amelyek az alaptevékenységi körbe nem tartoznak, kereskedelmi forgalomban értékesít;”

2. §

Az R. 14. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 3. § *a*) pont 3. alpontjában meghatározott igényjogosultak a különböző üdültetési, pihentetési formákat önköltséges térítési díj mellett vehetik igénybe.”

3. §

Az R. melléklete helyébe jelen rendelet *melléklete* lép.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba. Rendelkezéseit első ízben 1999. június hó 22-től, a fődíny kezdetétől kell alkalmazni.

Dr. Szabó János s. k.,
honvédelmi miniszter

Melléklet a 6/1999. (VI. 28.) HM rendelethez

Szervezett üdültetés kedvezményes térítési díjai

1999. év térítési díjai, Ft/fő/nap					
Fsz.	Megnevezés	Szervezett üdültetés			Pihentetés
		főszezonban	elő- és utószezonban	hétközi, hétvégi	
1.	I/A. kategória	felnőtt	1044	870	520
2.	(lakosztály, villa)	gyermek	680	630	435
3.	I. kategória	felnőtt	870	740	435
4.	(fürdőszobás, zuhanytálcás+WC)	gyermek	630	620	370
5.	II. kategória	felnőtt	710	640	360
6.	(zuhanytálcás, WC nélkül)	gyermek	600	580	320
7.	III. kategória	felnőtt	640	590	320
8.	(hideg-meleg folyóvíz, WC nélkül)	gyermek	580	560	300
9.	IV. kategória	felnőtt	560	520	290
10.	(folyóvíz nélkül)	gyermek	540	520	250
11.	Gyermeküdülő, Balatonlelle		500	450	—

Megjegyzés:

1. A térítési díjak az áfát tartalmazzák, és a MH Bujáki és Erdőbényei KÜB-re is vonatkoznak.
2. A „pihentetés” oszlopa az étellemezési norma költségét nem tartalmazza.
3. A helyi önkormányzatok által kivetett idegenforgalmi adót a helyszínen kell téríteni, ennek mértékét a táblázat nem tartalmazza.
4. Az MH központi üdültetésbe vont Kiképzési és Üdültetési Bázisai (csapatpihenők) térítési díja az üzemeltető katonai szervezetek által 1999. évre számított önköltsége.

III. rész HATÁROZATOK

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 118/1999. (VI. 28.) KE határozata

egyetemi tanári kinevezésről és egyidejűleg rektori megbízásról

Az oktatási miniszter előterjesztésére, a fenntartó javaslatára

1999. július hó 1. napjával

a Károli Gáspár Református Egyetemen

dr. Tenke Sándor tanárt, mb. rektort

egyetemi tanárrá

kinevezem,

egyidejűleg megbízom

1999. július 1-jétől 2001. július 31-ig terjedő időtartamra a rektori teendők ellátásával.

Budapest, 1999. május 25.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

A Köztársaság Elnökének 119/1999. (VI. 28.) KE határozata

egyetemi tanári kinevezésekről

Az oktatási miniszter előterjesztésére, a fenntartó és a felügyeletet gyakorló belügyminiszter és honvédelmi miniszter javaslatára 1999. július hó 1. napjával kezdődően

a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Általános Társadalomtudományi Karán

dr. Ladányi János egyetemi docenst,

Gazdálkodási Karán

dr. Mátyás László egyetemi docenst,

Közgazdasági Karán

dr. Jenei György egyetemi docenst,

dr. Rapcsák Tamás egyetemi docenst;

a Budapesti Műszaki Egyetem

Építésztechnológiai Karán

Karáné dr. Suda Gizella egyetemi docenst,

Kaszás Károly egyetemi docenst,

Építőmérnöki Karán

dr. Gálos Miklós egyetemi docenst,

Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán

dr. Jávora András tudományos főmunkatársat,

dr. Kövesi János egyetemi docenst,

dr. S. Nagy Katalin egyetemi docenst,

dr. Török Ádámot, az OMFB ügyvezető elnökét,

Gépészmérnöki Karán

dr. Halász Gábor egyetemi docenst,

dr. Halmai Attila egyetemi docenst,

dr. Jóri J. István egyetemi docenst,

Vegyészmérnöki Karán

dr. Nyulászi László egyetemi docenst,

Villamosmérnöki és Informatikai Karán

dr. Vajda István egyetemi docenst,

Természettudományi Karán

dr. Szász Domokost, a Magyar Tudományos Akadémia Matematikai Kutatói Intézet kutatóprofesszorát, a Budapesti Műszaki Egyetem további jogviszonyban alkalmazott tanácsadóját;

a Debreceni Egyetemi Szövetség

Debreceni Agrártudományi Egyetem

Mezőgazdaságtudományi Karán

dr. Lazányi Jánost, a Kutató Központ igazgatóját;

a Debreceni Egyetemi Szövetség

Debreceni Orvostudományi Egyetem

Orvostudományi Karán

dr. Bakó Gyula egyetemi docenst,

dr. Ilyés István egyetemi docenst;

a Debreceni Egyetemi Szövetség

Kossuth Lajos Tudományegyetem

Bölcsészettudományi Karán

dr. Barta János egyetemi docenst,

dr. Keresztes László egyetemi docenst,

dr. D. Molnár István egyetemi docenst,

Természettudományi Karán

dr. Farkas Etelka egyetemi docenst,
dr. Pap Gyula egyetemi docenst,
dr. Süli-Zakar István egyetemi docenst,
dr. Varga Vince egyetemi docenst;

a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen

dr. Bartha Tibor tanárt,
dr. Bölcskei Gusztáv tanárt,
dr. Gaál Botond tanárt,
dr. Hörcsik Richárd tanárt,
dr. Lenkeyné dr. Semsey Klára tanárt;

az Eötvös Loránd Tudományegyetem

Állam- és Jogtudományi Karán

dr. Burián László egyetemi docenst,
dr. Karácsony András egyetemi docenst,
dr. Kukorelli István egyetemi docenst,
dr. Bándi Gyula egyetemi docenst,

Bölcsészettudományi Karán

dr. Balassa Péter egyetemi docenst,
dr. Bollók János egyetemi docenst,
dr. Hajdú Mihály egyetemi docenst,
dr. Miskolczi Ambrus egyetemi docenst,
Tóth Bertalan *dr. Király Erzsébet* egyetemi docenst,
dr. Tengelyi László egyetemi docenst,

Természettudományi Karán

dr. Cserepes László egyetemi docenst,
dr. Gyenis Gyula egyetemi docenst,
dr. Horváth Ferenc egyetemi docenst,
dr. Keszei Ernő egyetemi docenst,
dr. Szigeti Zoltán egyetemi docenst,
dr. Vesztergombi György egyetemi docenst;

a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen

Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán

dr. Szűcs István *az Agrárgazdasági Kutató és Informa-*
tikai Intézet tudományos igazgatóhelyettesét,

Mezőgazdaságtudományi Karán

dr. Dimény Judit egyetemi docenst,
dr. Kiss József egyetemi docenst,
dr. Kozák János egyetemi docenst,

Mezőgazdasági Gépészmérnöki Karán

dr. Benkő János egyetemi docenst,
dr. Kaifás Ferenc egyetemi docenst,

Mezőgazdasági Főiskolai Karán

dr. Kerekes Benedek főiskolai tanárt,

Környezet- és Tájgazdálkodási Intézetében

dr. Ángyán József egyetemi docenst;

a Haynal Imre Egészségtudományi Egyetemen

Orvostovábbképző Karán

dr. Fekete Károlyt, az Országos Traumatológiai Intézet
osztályvezető főorvosát,
dr. Papp Györgyöt, a Semmelweis Orvostudományi
Egyetem egyetemi tanárát;

a Janus Pannonius Tudományegyetem

Állam- és Jogtudományi Karán

dr. Andrásy György egyetemi docenst,

Közgazdaságtudományi Karán

dr. Dobay Péter egyetemi docenst,

Bölcsészettudományi Karán

dr. Boros János egyetemi docenst,
dr. Hetesi István egyetemi docenst,
dr. Kupa László egyetemi docenst,
dr. Pócs Évát, a Magyar Tudományos Akadémia Népraj-
zi Kutatóintézet tudományos osztályvezetőjét, a Janus
Pannonius Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar
további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,

Természettudományi Karán

dr. Dövényi Zoltán tudományos főmunkatársat,
dr. Szeidl László egyetemi docenst;

a Károli Gáspár Református Egyetemen

dr. Boross Géza tanárt,
dr. Hegedűs Lóránt tanárt,
dr. Herczeg Pál tanárt,
dr. Karasszon István tanárt,

Bölcsészettudományi Karán

dr. Szabó András teológiai tanárt,

Hittudományi Karán

dr. Ladányi Sándor tanárt,
dr. Szűcs Ferenc tanárt;

a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetemen

Kertészeti Karán

dr. Hrotkó Károly egyetemi docenst,

Élelmiszeripari Karán

dr. Kállay Miklós egyetemi docenst;

a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán

Devich Jánost, a Nemzeti Kulturális Örökség Miniszté-
riuma osztályvezetőjét, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Fő-
iskola további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docen-
sét;

a Magyar Testnevelési Egyetemen
dr. Rigler Endre egyetemi docenst,
dr. Mészáros János egyetemi docenst,
dr. Mohácsi János egyetemi docenst;

a Miskolci Egyetem
 Állam- és Jogtudományi Karán
dr. Bíró György egyetemi docenst,
dr. Miskolczi-Bodnár Péter egyetemi docenst,
 Bölcsészettudományi Karán
dr. Benedek Piroska egyetemi docenst,
dr. Beney Lászlóné dr. Gazda Zsuzsannát, a Miskolci Egyetem részfoglalkozásban alkalmazott egyetemi docensét,
dr. Bessenyei József egyetemi docenst,
 Gépészmérnöki Karán
dr. Kacsuk Pétert, a SZTAKI laboratóriumvezetőjét, a Miskolci Egyetem további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,
dr. Kundrák János egyetemi docenst,
dr. Lukács János egyetemi docenst,
dr. Patkó Gyula egyetemi docenst,
dr. Szeidl György egyetemi docenst,
dr. Szigeti Jenő egyetemi docenst,
 Kohómérnöki Karán
dr. Gulyás Józsefet, a Miskolci Egyetem részfoglalkozású egyetemi docensét,
dr. Kaptay György egyetemi docenst,
 Egyetemes Történeti Tanszékén
dr. Czövek Istvánt, a Bessenyei György Tanárképző Főiskola egyetemi tanárát, a Miskolci Egyetem további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,
 Közép-Európa Irodalma és Kultúrája Tanszékén
dr. Szigeti Jenő egyetemi docenst,
 Dunaújvárosi Főiskolai Karán
dr. Törőcsik Máriát, a Janus Pannonius Tudományegyetem egyetemi tanárát, a Miskolci Egyetem további jogviszonyban alkalmazott főiskolai tanárát;

a Pannon Agrártudományi Egyetem
 Állattenyésztési Karán
dr. Holló István egyetemi docenst,
dr. Kalmár Sándor egyetemi docenst,
dr. Zomborszky dr. Kovács Melinda egyetemi docenst,
 Georgikon Mezőgazdaságtudományi Karán
dr. Fischl Géza egyetemi docenst,
dr. Kardos Zoltánné egyetemi docenst,
dr. Palkovics Miklós egyetemi docenst,
dr. Tóth Benedek egyetemi docenst,

Mezőgazdaságtudományi Karán
dr. Egri Borisz egyetemi docenst,
dr. Schmidt Rezső egyetemi docenst,
dr. Szabó István egyetemi docenst,
dr. Szakál Pál egyetemi docenst,
dr. Szűcs Mihály egyetemi docenst;

a Pápai Református Teológiai Akadémián
dr. Anne Maria Koolt, a Protestáns Misszió Tanulmányi Intézet igazgatóját,
dr. Márkus Mihály teológiai tanárt,
dr. Szabó István teológiai tanárt,
dr. Vladár Gábor teológiai tanárt,
dr. Zsengellér József teológiai tanárt;

a Pécsi Orvostudományi Egyetem
 Orvostudományi Karán
dr. Kollár Lajos egyetemi docenst,
dr. Melegh Béla egyetemi docenst;

a Sárospataki Református Teológiai Akadémián
dr. Dienes Dénest, a Sárospataki Református Kollégium mb. gyűjteményei igazgatóját,
dr. Győri István teológiai tanárt,
dr. Nagy Antal Mihály teológiai tanárt,
dr. Mészáros István teológiai tanárt;

a Semmelweis Orvostudományi Egyetem
 Általános Orvostudományi Karán
dr. Csermely Péter egyetemi docenst,
dr. Kerpel-Fronius Sándort, a németországi Pharmacia-Upjohn kutatásvezetőjét,
dr. Kárpáti Sarolta egyetemi docenst,
dr. Regöly-Mérei János egyetemi docenst,
 Gyógyszerésztudományi Karán
Demeterné dr. Tekes Kornélia egyetemi docenst,
dr. Takácsné dr. Novák Krisztina egyetemi docenst;

a Soproni Egyetem
 Erdőmérnöki Karán
dr. Albert Levente egyetemi docenst,
dr. Faragó Sándor egyetemi docenst,
dr. Lett Béla egyetemi docenst,
dr. Závoti Józsefet, a Magyar Tudományos Akadémia Geodéziai és Geofizikai Kutató Intézet tudományos fősztályvezetőjét,
 Faipari Mérnöki Karán
dr. Peszlen Ilona egyetemi docenst;

a Szegedi Felsőoktatási Szövetség
József Attila Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Karán
dr. Katona Tamás egyetemi docenst,

Bölcsészettudományi Karán
dr. Anderle Ádámné dr. Sajti Enikő egyetemi docenst,
dr. Karsai László egyetemi docenst,
dr. Kontra Miklós egyetemi docenst,
dr. Pléh Csaba egyetemi docenst,

Természettudományi Karán
dr. Nagy László egyetemi docenst,

Szegedi Élelmiszeripari Főiskolai Karán
dr. Fenyvessy József egyetemi docenst,
dr. Szabó Gábor egyetemi docenst;

a Szegedi Felsőoktatási Szövetség
Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem
Általános Orvostudományi Karán
dr. Mándi Yvette egyetemi docenst,
dr. Pál Attila egyetemi docenst,
dr. Varró András tudományos tanácsadót,
dr. Végh Ágnes egyetemi docenst;

a Veszprémi Egyetem

Mérnöki Karán
dr. Tomcsányi László egyetemi docenst,
dr. Friedler Ferenc egyetemi docenst,

Tanárképző Karán
dr. Horváth Ottó egyetemi docenst,
dr. Vincze László egyetemi docenst;

a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem
Vezetés- és Szervezéstudományi Karán
dr. Halász László óraadó tanárt,
dr. Pintért István alezredest, egyetemi docenst;

a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán
dr. Nagy Endrét, a Janus Pannonius Tudományegyetem egyetemi tanárát, a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskola további jogviszonyban alkalmazott óraadó oktatóját,
dr. Nowinszky László ny. főiskolai tanárt;

a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán
Csekéné dr. Jónás Erzsébet főiskolai tanárt;

az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolán
dr. Budai Lászlót, a Veszprémi Egyetem egyetemi tanárát,

dr. Gunst Pétert, a Kossuth Lajos Tudományegyetem egyetemi tanárát,
dr. Szabó Béla főiskolai tanárt;

a Rendőrtiszti Főiskolán

dr. Szigeti Pétert, a Magyar Tudományos Akadémia Politikai Tudományok Intézete tudományos főmunkatársát, a Rendőrtiszti Főiskola további jogviszonyban alkalmazott főiskolai tanárát;

a Széchenyi István Főiskolán

dr. Jobbágyi Gábort, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem intézetvezetőjét, a Széchenyi István Főiskola további jogviszonyban alkalmazott tudományos főmunkatársát,

dr. Lamm Vandát, a Magyar Tudományos Akadémia Jogtudományi Intézet igazgatóját, a Miskolci Egyetem további jogviszonyban alkalmazott egyetemi tanárát,

dr. Szekeres Tamás főiskolai tanárt,

dr. Veress Józsefet, a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem egyetemi tanárát, a Széchenyi István Főiskola további jogviszonyban alkalmazott igazgatóját,

dr. Vörös Imrét, a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának alkotmánybíróját, a Széchenyi István Főiskola további jogviszonyban alkalmazott tudományos főmunkatársát

egyetemi tanárrá kinevezem.

A 88/1997. (VI. 18.) KE határozattal a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Karán *dr. Roska Tamás* határozott időtartamú meghívott egyetemi tanári kinevezését hatályon kívül helyezem, egyidejűleg — 1999. július 1-jével — további kétéves időtartamra meghosszabbítom.

A 82/1998. (VI. 29.) KE határozattal a Szegedi Felsőoktatási Szövetség József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán *dr. Báthory Zoltán*, a 89/1994. (VI. 29.) KE határozattal a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán *dr. Varga Tibor* határozott időtartamú meghívott egyetemi tanári kinevezését hatályon kívül helyezem, és egyidejűleg 1999. július 1-jével egyetemi tanárrá kinevezem.

1999. július hó 1. napjával kezdődően

a Debreceni Egyetemi Szövetség

Kossuth Lajos Tudományegyetem

Közgazdasági és Üzleti Tudományok Intézetében

dr. Csaba Lászlót, a KOPINT-DATORG Rt. tudományos tanácsadóját meghívással, hároméves időtartamra,

az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolán
dr. Für Lajost, a Református Ráday Gyűjtemény igazgatóját meghívással, kétéves időtartamra egyetemi tanárrá kinevezem.

Budapest, 1999. május 25.

Göncz Árpád s. k.,
 a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Pokorni Zoltán s. k.,
 oktatási miniszter

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal

k ö z l e m é n y e

**az 1999. július 1-je és szeptember 30-a között
 alkalmazható üzemanyagárakról**

A személyi jövedelemadóról szóló törvény 82. §-a felhatalmazza az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt arra, hogy az üzemanyagárat közzétegye.

Ha a magánszemély az üzemanyagot a közleményben szereplő árak szerint számolja el, nem szükséges az üzemanyagáról számlát beszerezni.

MSZ 11793 ólmozatlan motorbenzinek

ESZ—95 ólmozatlan motorbenzin 181 Ft/l

ESZ—98 ólmozatlan motorbenzin 190 Ft/l

Keverék 180 Ft/l

MSZ 1627 gázolajok

Gázolaj 0,2 normál gázolaj 159 Ft/l

A 66/1999. (V. 5.) Korm. rendelet 1. számú melléklete 1999. április 1. napjára visszamenőleges hatállyal módosította a 60/1992. (IV. 1.) Korm. rendelet 1. számú mellékletében meghatározott tüzelőanyag minőséget. Ez azt jelenti, hogy 1999. második negyedévére közzétett AB—98-as ólmozott motorbenzin üzemanyagára helyett az ugyanezen időszakra közzétett ESZ—98 ólmozatlan motorbenzin üzemanyagárát is lehet alkalmazni.

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent

A SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK I.

című kiadvány.

A számvitelről szóló törvényt, valamint végrehajtási rendeleteiből a költségvetés alapján gazdálkodó szervezetek, a számviteli törvény szerinti egyéb szervezetek, az egyházi jogi személyek és az általuk alapított intézmények, befektetési alapok, és a Pénztárak Garancia Alapja beszámolóképzésének és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló kormányrendeleteket tartalmazza, továbbá függelékében az államháztartási és egyéb törvényeknek a számvitelre vonatkozó rendelkezéseit kivonatossan közli.

Az A/4 formátumú kiadvány 172 oldal terjedelmű.

A kézirat lezárva: 1999. május 20-án.

Ára: 1344 Ft áfával.

• • •

A SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK II.

című kiadvány.

A számviteli törvénynek az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak, az önkéntes nyugdíjpénztárak, a magánnyugdíjpénztárak, a biztosítók, a befektetési vállalkozások, a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások, a Magyar Nemzeti Bank, az árutőzsde, az értékpapírtőzsde és az elszámolóházak, a betétbiztosítási és intézményvédelmi alapok, valamint a befektetővédelmi alap, a közraktárak, a kockázatitőke-társaságok és a kockázatitőke-alapok, az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság beszámolóképzési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló végrehajtási rendeleteit, valamint a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint az engedélyezési eljárásról szóló törvényt és végrehajtási rendeletét, továbbá a központi, a társadalombiztosítási és a köztestületi költségvetési szervezetek kormányzati felügyeleti, valamint belső költségvetési ellenőrzéséről és a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal felügyeletéről, feladat- és hatásköréről szóló rendeleteket tartalmazza.

Az A/4 formátumú kiadvány 264 oldal terjedelmű.

A kézirat lezárva: 1999. május 20-án.

Ára: 1680 Ft áfával.

Megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni.
Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük

A SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK I., II.

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

HATÁLYOS VÁMJOGSZABÁLYOK I. és II.

című, A/4 formátumú kiadvány.

A kiadvány első kötete 200 oldal terjedelmű, a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvényt tartalmazza a végrehajtásáról szóló 45/1996. (III. 25.) Korm. rendelettel egységes szerkezetben.

A második kötet terjedelme 160 oldal, a vámtörvény végrehajtásának részletes szabályairól szóló 10/1996. (III. 25.) PM rendeletet tartalmazza.

A kézirat lezárva: 1999. május 25-én.

Kötetenként megvásárolható, ára: 1456 Ft áfával/kötet.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

HATÁLYOS VÁMJOGSZABÁLYOK I. és II.

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Ne feledje!

Rendszerünk megvásárlásával és használatával
a hivatalos jogszabályszovegek kezelését tanulja meg.

CD-JOGÁSZ[®] **a magyar jogszabályok hivatalos hatályos szövege**

A CD-JOGÁSZ szolgáltatásként valósul meg. A CD-lemezek rendszeres küldésén kívül ügyfelünk részletes kézikönyvet és „forródrót” szolgáltatást kap. Az újabb programváltozatok legalább egy évig ingyenesek.

A CD-JOGÁSZ előfizetője automatikusan lehetőséget kap arra, hogy a Magyar Hivatalos Közlönykiadó online szolgáltatásait kedvezményesen vegye igénybe.

Éves előfizetési díjak

Egyszeri belépési díj	12 000 Ft + áfa
Önálló változat	36 000 Ft + áfa
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft + áfa
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft + áfa
25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft + áfa
50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft + áfa
100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft + áfa

A hálózati besorolás az egyidejűleg kiszolgálható felhasználók száma alapján készült.

Az alapszolgáltatás mellett vállaljuk a program installációját, betanítását, illetve a hálózati használatl kapcsolatos szaktanácsadást egységesen 4000 Ft + áfa díjért, ügyfelünk telephelyén.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel.: 06-80-200-723, 266-5095; fax: 266-8906) kérjük eljuttatni.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük a **CD-JOGÁSZ[®]**változatát.....példányban,
1999. hónaptól.

A megrendelő (cég) neve:
címe:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

Küldési cím és név:

A megrendelés ellenértékét a számla kézhezvételétől számított 8 napon belül, a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámra átutaljuk.

Kelt:

.....

cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok részéről előfizetésüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük az 1999. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy újlapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

Az 1999. évi lapárak

Magyar Közlöny	38 304 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alaprogram Hírlevele	2 016 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Belügyi Közlöny	10 080 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	12 432 Ft/év
Cégek Közlöny	40 656 Ft/év	Pénzügyi Szemle	9 072 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	9 744 Ft/év	Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 056 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Ügyeségi Közlöny	2 688 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Légügyi Közlemények	672 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	9 408 Ft/év	Élet és Tudomány	4 368 Ft/év
Kulturális Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	7 728 Ft/év	Ludové Noviny	896 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Neue Zeitung	1 848 Ft/év
Magyar Közigazgatás	3 696 Ft/év	Természet Világa	2 352 Ft/év
Szociális és Munkügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Valóság	2 688 Ft/év
Oktatási Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	9 408 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

CD-JOGÁSZ számítógépes jogszabálygyűjtemény, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó hivatalos kiadványa

1999. évi éves hatályosítási díjak

Önálló változat	36 000 Ft + 12% áfa	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft + 12% áfa
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft + 12% áfa	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft + 12% áfa
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft + 12% áfa	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft + 12% áfa

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft + áfa.

Az előfizetők a kiadó online szolgáltatásait kedvezményesen vehetik igénybe.

A **Házi Jogtanácsadó** című lapot kiadja a Házi Jogtanácsadó Könyv- és Lapkiadó Kft. (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.). Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. Előfizetésben megrendelhető: a szerkesztőségben (1101 Budapest, Salgótarjáni út 20.), a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén, a hírlapkézbesítőknél, vidéken a postahivatalokban, Budapesten a Magyar Posta Rt. HI kerületi ügyfélszolgálati irodáiban, valamint a Hírlapelőfizetési Irodában (1089 Budapest, Orczy tér 1., tel.: 303-3441). A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 38 304 Ft. Egy példány ára: 90 Ft 16 oldal terjedelmig, utána + 8 oldalanként + 45 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407